

(2) ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์

เป็นซูเราะฮ์สุมะตะนียะฮ์ ทั้งซูเราะฮ์ คือ ถูกประทานลงมาหลังฮิจญ์เราะฮ์ศักราช ณ นครมะดีนะฮ์ ยกเว้นอายะฮ์ที่ 281 ซึ่งถูกประทานลงมา ณ ตำบลมินา ขณะประกอบพิธีฮัจญ์อะตุลวะดาอฺ ซูเราะฮ์อัล-บะเกาะเราะฮ์นี้ นับเป็นซูเราะฮ์ที่ยาวที่สุด มี 286 อายะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. อะลิฟ ลาม มีม¹
2. คัมภีร์นี้ ไม่มีความสงสัยใด ๆ ในนั้น เป็นคำแนะนำสำหรับบรรดาผู้ยำเกรงเท่านั้น
3. คือบรรดาผู้ศรัทธาต่อสิ่งเร้นลับ² และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เร้า

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْعَلَمِ

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُقْفُونَ ﴿٣﴾

¹ คำนี้มีใช่เป็นคัมภีร์ที่ถูกกำหนดให้มีความหมายดังเช่นคำอื่น ๆ หากแต่เป็นพยัญชนะโดด ๆ ซึ่งถูกนำมารวมกัน เพื่อให้ผู้อ่านออกเสียงพยัญชนะเหล่านี้ต่อเนื่องกัน ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องอ่านออกเสียงคำนี้เป็นพยัญชนะโดด ๆ ว่า อะลิฟ ลาม มีม ส่วนความมุ่งหมายอันแท้จริงของคำนี้และคำอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน เช่น อะลิฟ ลาม รอ เป็นต้นนั้น ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ เพราะท่านนะบีมิได้อธิบายไว้ แต่กระนั้นก็ยังมึนงงปราศจากความรู้บางท่านพยายามหาความเข้าใจ โดยนำพยัญชนะอื่น ๆ มาประกอบเพื่อให้มีความหมายในการนี้ยอมทำให้ความหมายของแต่ละพยัญชนะแตกต่างกันไป ซึ่งไม่เป็นที่ยึดถือได้ ยังมีอีกทรวงศ์หนึ่งของนักปราชญ์บางท่านว่า พยัญชนะเหล่านี้ถูกนำมาระบุไว้ในตอนต้นของ ซูเราะฮ์ เพื่อเตือนผู้คนให้หันมาสนใจ และสดับฟังโอการของอัลลอฮ์ที่จะอ่านให้ฟังต่อไป คล้ายกับคำที่ใช้เตือนให้เตรียมตัวว่า หนึ่ง สอง สาม กระนั้น นี่ก็เป็นเพียงทรวงศ์ของนักปราชญ์ที่ต้องการจะให้ความหมาย แต่ความหมายที่แท้จริงนั้นไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

² หมายถึงสิ่งที่พ้นญาณวิสัยของมนุษย์ เช่น อัตตะฮ์ของอัลลอฮ์ มลาอิกะฮ์ของพระองค์ และสภาพของปรโลก ตลอดจนงานการสอบสวนของ มุ๊งกัร และนะกิร แก่ผู้ที่เสียชีวิตไม่ว่าจะถูกฝังไว้ในสุสานหรือถูกเก็บไว้ในที่อื่นใดก็ตาม พร้อมด้วยการตอบแทน และลงโทษบุคคลเหล่านั้นในเบื้องต้นก่อนด้วย

ได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา นั้น พวกเขา
ก็บริจาคนั้น

4. และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทาน
ลงมาแก่เจ้า¹ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้า²
และต่อวันปรโลกนั้นพวกเขาเชื่อมั่น

5. คนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ (ตั้ง) อยู่บนคำแนะนำ³
ที่มาจากพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และคน
เหล่านี้คือผู้ที่บรรลุผล

6. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธานั้นย่อม
มีผลเท่ากันแก่พวกเขา เจ้าจะตักเตือนพวกเขา
แล้วหรือยังมีได้ตักเตือน พวกเขา ก็หาได้
ศรัทธาไม่

7. อัลลอฮ์ได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวก
เขา และบนหูของพวกเขาแล้ว และบนตาของ
พวกเขาก็มีสิ่งบดบังอยู่⁴ และเขาเหล่านั้น จะ
ได้รับการลงโทษอันมหันต์

8. และจากหมู่ชนนั้น มีผู้กล่าวว่า เราได้ศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกแล้ว ทั้งๆ ที่พวกเขา
หาใช่เป็นผู้ศรัทธาไม่⁵

9. เขาเหล่านั้นต่างหลอกลวงอัลลอฮ์ และ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ
مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ
أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾

خَسِمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ
أَبْصَارِهِمْ غَشَاةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَأَمَنَّا بِاللَّهِ وَإِلَىٰ يَوْمِ
الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَأَمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

¹ คือ คัมภีร์ อัล-กุรอานที่ถูกประทานลงมาแก่ท่านนะบี

² ได้แก่คัมภีร์ เคารอด อินญิล และคัมภีร์อื่นๆ

³ ผู้ปฏิบัติตามคำแนะนำที่มาจากอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเขา

⁴ เป็นการเปรียบเทียบผู้ปฏิเสธศรัทธาว่า พวกเขาประหนึ่งผู้ที่หัวใจและหูของเขาถูกปิดผนึกไว้ เพราะ
การที่ไม่ยอมเข้าใจ และสับสนกับความจริงที่มาจากพระเจ้าของเขานั้น ย่อมไม่แตกต่างกับหัวใจและหู
ที่ถูกปิดผนึกไว้แต่อย่างใด เพราะต่างก็ไม่ได้รับแสงสว่างจากอัลลอฮ์เช่นเดียวกัน และตาของพวกเขา
ที่ไม่ใช้มองในสิ่งที่อำนาจประโยชน์ ก็ไม่แตกต่างกับตาที่มีสิ่งปกคลุมอยู่แต่อย่างใด

⁵ หมายถึงพวกมุนาฟิกที่ศรัทธาแต่เพียงคำพูด แต่หัวใจปฏิเสธ

บรรดาผู้ที่ศรัทธา และพวกเขาหาได้หลอกลวงใครไม่ นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น¹ แต่พวกเขาไม่รู้สึกล

10. ในหัวใจของพวกเขามีโรคอย่างหนึ่ง² แล้วอัลลอฮ์ได้ทรงเพิ่มโรคอีกอย่างหนึ่ง³ ให้แก่พวกเขา และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบเนื่องจากการที่พวกเขากล่าวเท็จ

11. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอย่าก่อความเสียหายในแผ่นดินซึ่งพวกเขาก็กล่าวว่า ที่จริงนั้น เราเป็นผู้ปรับปรุงให้ดีต่างหาก⁴

12. พึงรู้เถิดว่า แท้จริงพวกเขานั้นแหละ เป็นผู้ก่อความเสียหาย⁵ แต่ทว่าพวกเขาไม่รู้สึกล

13. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงศรัทธาเถียงที่ประชาชน⁶ เขาศรัทธากันซึ่งพวกเขาก็กล่าวว่า จะให้เราศรัทธาเถียงผู้โฉดเขลาเหล่านั้นศรัทธากัน⁷ กระนั้นหรือ? พึงรู้

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿١١﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا
إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ
قَالُوا أَلَوْ أَنَّا كُنَّا نَسْمَعُ أَلَا نَسْمَعُ هُمْ
السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

¹ คือการหลอกลวงของพวกเขานั้น หาได้เป็นอันตรายแก่ผู้ใดไม่ นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น เพราะพวกเขาปฏิเสธข้อปฏิบัติที่จะอำนวยประโยชน์แก่ตัวของพวกเขาเอง แต่เขาไม่รู้สึกล

² โรคแห่งความสงสัย

³ โรคแห่งความต้อตัน และปฏิเสธศรัทธา

⁴ เป็นการกล่าวแก่ที่แสดงออกซึ่งความต้อตัน และมีทิฐิ

⁵ เพราะพวกเขาประพฤติ และปฏิบัติตามความใคร่ไม่ต่ำ จึงก่อให้เกิดความเสียหาย แต่เนื่องจากหัวใจของพวกเขาบอดเสียแล้ว พวกเขาจึงไม่รู้สึกล

⁶ หมายถึงผู้ที่ศรัทธาด้วยใจจริง

⁷ หมายถึงผู้ศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด กล่าวคือ พวกมุนาฟิกนั้น เมื่อได้รับคำเชิญชวนให้ศรัทธาต่อท่านนะบี เช่นเดียวกับผู้ศรัทธาทั้งหลาย พวกเขา กลับกล่าวว่า ผู้ศรัทธาทั้งหลายนั้นเป็นพวกเขลาทั้งนั้น จะให้พวกเขาศรัทธาเช่นพวกเหล่านั้น ย่อมเป็นไปได้

เถิดว่า พวกเขาเองนั้นแหละเป็นผู้ที่โอดเขลา แต่พวกเขาทราจไม่

14. และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ศรัทธาพวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธาแล้ว และเมื่อพวกเขาได้ร่วมอยู่กับบรรดาหัวใจของพวกเขาก็ว่าแต่ลำพังพวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงเรายังอยู่กับพวกท่านที่จริงเราเพียงแต่เป็นผู้เย้ยหยันเท่านั้น¹

15. อัลลอฮ์จะทรงเย้ยหยันพวกเขา และจะทรงยืดเวลาให้พวกเขาเร่ร่อนอยู่ในการละเมิดของพวกเขาต่อไป²

16. คนเหล่านี้คือผู้ที่ซื้อทางหลงผิด ด้วยทางที่ถูก³ ดังนั้น การค้าของพวกเขาก็ไม่ได้กำไร⁴ และทั้งพวกเขาก็ไม่เคยเป็นผู้รับเอาทางที่ถูกต้อง

17. อุปมาพวกเขา นั้น ดังผู้ที่จุดไฟขึ้น⁵ ครั้นเมื่อไฟได้ให้แสงสว่างแก่สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวเขา⁶

وَإِذْ الْقَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا إِلَى شِيْطَانِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ﴿١٤﴾

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدِّدُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ

¹ คือเย้ยหยันผู้ศรัทธา ด้วยการแสดงตนว่าเป็นผู้ศรัทธา ทั้งๆที่พวกเขาไม่ได้ศรัทธาแต่อย่างใด

² อัลลอฮ์จะไม่ทรงลงโทษในทันทีทันใด แต่จะทรงปล่อยให้พวกเขาเร่ร่อนอยู่ในการละเมิดต่อไป จนกระทั่งทรงเห็นว่า ได้เวลาอันสมควรแล้ว ก็จะใช้ลงโทษ และผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงลงโทษแล้วก็ไม่มีความช่วยเหลือเขาได้

³ คือนำเอาแนวทางที่ถูกต้องที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้ไปแลกเปลี่ยนเอาทางที่ผิดไว้

⁴ อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตของมนุษย์ว่าเหมือนกับการค้าขาย กล่าวคือการดำเนินชีวิตในทางที่ผิดนั้น ย่อมทำให้ชีวิตได้รับความเดือดร้อนฉิบหาย การค้าขายที่ซื้อแต่สินค้าแล้วๆ และเสียหายย่อมจะนำมาซึ่งการขาดทุนฉิบหายนั้น

⁵ เพื่อจะได้เห็นสิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวพวกเขาว่า มีอะไรบ้างที่เป็นประโยชน์และเป็นอันตรายแก่ตัวของพวกเขา อันเปรียบได้ดังการมาของอิสลาม เพราะอิสลามทำให้เขารู้และเข้าใจสิ่งที่เป็นหน้าที่ของพวกเขาคือความดีว่า “สิ่งที่อยู่รอบ ๆ ตัวของพวกเขา” นั้น หมายถึงหน้าที่ต่าง ๆ ที่พวกเขาต้องปฏิบัติ

⁶ เมื่อไฟได้ช่วยให้เขาเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเขาแล้ว (อันหมายถึงหน้าที่ของพวกเขาคือ) แทนที่เขาจะให้ความสนใจกับสิ่งเหล่านั้นเพื่อประโยชน์แก่ตัวของเขา กลับทำเป็นไม่เห็น และผินหลังให้เสีย

อัลลอฮ์ก็ทรงนำเอาแสงสว่างของพวกเขาไป¹ และปล่อยพวกเขาไว้ในบรรดาความมืด ซึ่งพวกเขาไม่สามารถจะมองเห็นได้

وَرَكَّهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٧﴾

18. เขาเหล่านั้นเป็นคณูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด ดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถจะกลับมาได้²

صُمُّكُمْ عَمَىٰ فَمَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٨﴾

19. หรือตั้งฝนที่หลั่งลงมาจากฟากฟ้า โดยที่ในฝนนั้นมีทั้งบรรดาความมืด ฟาคำรณ์ และฟ้าแลบ พวกเขาจึงเอานิ้วมือของพวกเขาอุดหูพวกเขาไว้เนื่องจากฟ้าผ่า ทั้งนี้เพราะกลัวความตาย³ และอัลลอฮ์นั้นทรงล่อม⁴ พวกปฏิเสธการศรัทธาเหล่านั้นไว้แล้ว

أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْوَعًا لَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٩﴾

¹ เมื่อพวกเขาไม่สนใจในสิ่งที่พวกเขาเห็นรอบ ๆ ตัวของพวกเขาแล้ว อัลลอฮ์ก็ทรงปล่อยให้พวกเขาอยู่ในความมืดต่อไป กล่าวคือปล่อยให้จมปลักแห่งความโง่ต่อไป ตามที่พวกเขาปรารถนา ทั้งนี้โดยที่ได้ทรงใช้ถ้อยคำในเชิงประศดำ “อัลลอฮ์ก็ทรงนำเอาแสงสว่างของพวกเขาไป ปล่อยให้พวกเขาอยู่ในความมืดมืด ซึ่งพวกเขาไม่สามารถจะมองเห็นได้” ในการนี้ทำให้พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ในความมืด โดยไม่สามารถรู้ว่าอะไรควร และไม่ควร อันเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นสภาพของผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าการดำเนินชีวิตของพวกเขา นั้นเหมือนอยู่ในความมืด

² อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบพวกเขาว่าประหนึ่ง คณูหนวก เป็นใบ้ และตาบอด และประหนึ่งว่าพวกมุนาฟิกนั้น เป็นพวกที่สูญเสียอวัยวะสำคัญทั้งสามดังกล่าว แน่นนอนผู้ที่มิสภาพดังกล่าวย่อมไม่สามารถจะกลับไปสู่ทางที่ถูกได้ เพราะว่าจะพึงเขาพูดก็ไม่ได้ยิน จะถามเขาก็ฟังไม่ได้ และจะมองก็มองไม่เห็น อันนับได้ว่าเป็นมนุษย์ที่น่าทุเรศที่สุด

³ ตามธรรมดาสำหรับผู้มีปัญญานั้น เมื่อกลัวฟ้าผ่า ก็จะต้องหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากสิ่งที่เป็นสื่อไฟฟ้าเสีย จึงจะได้รับความปลอดภัย ไม่ใช่เอานิ้วมืออุดหู เพื่อมิให้ได้ยินฟ้าผ่า แล้วฟ้าก็จะไม่ผ่า อันเป็นการกระทำของผู้ที่ขาดปัญญา ในทำนองเดียวกัน พวกมุนาฟิกที่พยายามหลีกเลี่ยงไม่ยอมฟังอัล-กูรออัน และคำแนะนำของท่านนะบีนั้น ก็เชื่อว่าจะพ้นการลงโทษของอัลลอฮ์ได้ เพียงแต่แก้ตัวว่าไม่เคยได้ยินโองการของอัลลอฮ์ และคำแนะนำของท่านนะบีเท่านั้น

⁴ เป็นการแจ้งให้ทราบว่าเขาไม่สามารถจะหนีให้พ้นไปได้ เพราะประหนึ่งพวกเขาถูกล่อมไว้แล้ว

20. สายฟ้าแลบแทบจะเฉี่ยวสายตาของพวกเขาไป¹ คราใดที่มันให้แสงสว่างแก่พวกเขา พวกเขา ก็เดินไปในแสงสว่างนั้น² และเมื่อมันมืดลงแก่ พวกเขา พวกเขา ก็หยุดยืน และหากอัลลอฮ์ ทรงประสงค์แล้ว³ แน่نونก็ทรงนำเอาหูและ ตาของพวกเขาไปแล้ว แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง อานุกาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

21. มนุษย์เอ๋ย! จงเคารพอิบาดะฮ์⁴ พระผู้เป็น เจ้าของพวกเขาที่ทรงบังเกิดพวกเขา และ บรรดาผู้ที่มาก่อนพวกเขาเถิด เพื่อว่าพวกเขา จะยำเกรง

22. คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน⁵ และฟ้า เป็นอาคาร⁶ แก่พวกเขา และทรงให้น้ำหลั่ง ลงมาจากฟากฟ้า แล้วได้ทรงให้บรรดาผลไม้ ออกมา เนื่องด้วยน้ำนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัย ยังชีพแก่พวกเขา ดังนั้นพวกเขาจงอย่าให้มีผู้

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطِفُ أَبْصَرَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ
مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَّ كُلِّ
شَيْءٍ وَّ قَدِيرٌ ﴿٢٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُسْدَادًا وَأَنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบว่า ความชัดเจนของอัล-กุรอานนั้นให้ความเจิดจ้าประดุจสายฟ้าแลบที่แทบจะเฉี่ยวสายตาของพวกเขาไป

² ทรงเปรียบว่า เมื่ออัล-กุรอานได้ให้ความเข้าใจแก่พวกเขา ในสิ่งที่พวกเขายังมืดมนอยู่ (อันเปรียบเสมือนแสงฟ้าแลบที่ให้ความสว่างแก่พวกเขา) พวกเขา ก็ปฏิบัติตาม แต่เมื่อพวกเขาไม่สอวารมณ ในข้อความของอัล-กุรอาน (อันเปรียบเสมือนแสงฟ้าแลบได้มืดลง) พวกเขา ก็ไม่ยอมปฏิบัติ (อันเปรียบเสมือนพวกที่ยืนอยู่กับที่)

³ ถ้าอัลลอฮ์ทรงประสงค์จะลงโทษพวกเขา พระองค์ก็ทรงให้ตาของพวกเขาบอดไปแล้ว เพราะมีตาก็เหมือนไม่มี เนื่องจากไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองแต่อย่างใด

⁴ การให้อีกาพแต่อัลลอฮ์ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน และจงรักภักดีต่อพระองค์

⁵ ให้แผ่นดินเป็นผืนราบเหมือนที่นอน

⁶ ให้ฟากฟ้าที่มองเห็นเป็นรูปโดมนั้น เป็นเสมือนอาคารที่มนุษย์พักอาศัย

เท่าเทียมใดๆ ขึ้น สำหรับอัลลอฮ์¹ โดยที่
พวกเจ้าก็รู้กันอยู่

23. และหากปรากฏว่าพวกเจ้าอยู่ในความ
แคลงใจใดๆ จากสิ่ง² ที่เราได้ให้ลงมาแก่บ่าว
ของเรา³ แล้ว ก็จงนำมาสักซูเราะฮ์หนึ่งเยี่ยง
สิ่งนั้น⁴ และจงเชิญชวนผู้ที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าอื่น
จากอัลลอฮ์ หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง⁵

24. แต่ถ้าพวกเจ้ายังมิได้ทำ และจะไม่กระทำ
ตลอดไปแล้ว ก็จงระวังไฟนรก ซึ่งเชื้อเพลิงของ
มันนั่นคือ มนุษย์ และ หิน⁶ โดยที่มันได้ถูก
เตรียมไว้ สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

25. และ (มุฮัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้
ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ดีทั้งหลายว่า แน่
นอนพวกเขาจะได้รับบรรดาสวนสวรรค์ ซึ่งมี
แม่น้ำหลายสาย ไหลอยู่ภายใต้สวนสวรรค์

وَأَن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ ۖ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ
اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾

إِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِن ثَمَرٍ رَّزِقُوا قَالُوا
هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِن قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا

¹ อย่าให้มีผู้หนึ่งผู้ใด หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด เท่าเทียมกับพระองค์ ทั้งในความรัก ความกลัวเกรง และในการ
จงรักภักดี ตลอดจนในสิ่งอื่นใดทั้งสิ้น กล่าวคือ เราจะต้องให้พระองค์อยู่เหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด เฉพาะ
อย่างยิ่งในการอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ทุกประเภท จะต้องให้เป็นไปเพื่อความโปรดปรานของพระองค์
แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น

² จากอัล-กุรอาน

³ แก่ท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ คือจงประพันธ์มาสักซูเราะฮ์หนึ่ง เช่นเดียวกับอัล-กุรอาน

⁵ อัลลอฮ์ทรงใช้ให้พวกเขาชักชวนบรรดาผู้เชื่อชาวยุที่ร่วมอยู่ในหมู่พวกเขาให้ช่วยเหลือในการประพันธ์
อีกด้วย ยกเว้นอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น หากพวกเขาพูดจริงตามที่ได้อ้างไว้ และการที่ต้องยกเว้น
อัลลอฮ์นั้น ก็เพราะว่าพระองค์อยู่ในสภาพที่ร่วมอยู่กับพวกเขาด้วยและสามารถประพันธ์ได้ เพราะ
อัล-กุรอานเป็นคำรัสของพระองค์

⁶ หมายถึงมนุษย์ที่ต่อต้าน และปฏิเสธศรัทธา ส่วนหินนั้นหมายถึงหินที่มนุษย์นำมาสลักเป็นเจว็ด
สำหรับเคารพสักการะ

เหล่านั้น คราใดที่พวกเขาได้รับผลไม้จากสวนสวรรค์นั้นเป็นเครื่องยังชีพ พวกเขา ก็กล่าวว่า นี่คือสิ่งที่เราได้รับเป็นปัจจัยยังชีพมาก่อนแล้ว¹ และสิ่งที่พวกเขาได้รับนั้นมีลักษณะคล้ายคลึงกัน และในสวรรค์นั้นพวกเขาจะได้รับคู่ครองที่บริสุทธิ์² และพวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์นั้นตลอดกาล

26. แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงละอาย ในการที่พระองค์จะทรงยกอุทากรณใด ๆ ขึ้นเปรียบเทียบไม่ว่าจะเป็นрінสักตัวหนึ่ง แลวก็สิ่งที่ยิ่งไปกว่านั้นก็ตาม³ ส่วนบรรดาผู้ที่ศรัทธา นั้น พวกเขาอมรู้ว่าแท้จริงมัน⁴ คือ ความจริงที่มาจากพระเจ้าของพวกเข และส่วนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธการศรัทธา นั้นพวกเขาจะพูดว่า อัลลอฮ์ทรงประสงค์สิ่งใดในการยกอุทากรณด้วยสิ่งนี้⁵? พระองค์ทรงให้คนมากมายหลงผิดด้วยอุทากรณนั้น⁶ และทรงแนะนำทางที่ถูกต้องแก่คนมากมาย

وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿٢٥﴾

﴿٢٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَعْيِبُ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا
بِعُوضَةٍ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ
فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
مَثَلًا بِيضُلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ
كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفٰئْسِقِينَ ﴿٢٦﴾

¹ โดยเข้าใจผิดว่า เป็นผลไม้ที่เหมือนกับที่พวกเขาเคยบริโภคมาก่อนแล้วในโลก ทั้งนี้เพราะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ความจริงนั้นเหมือนแต่เพียงรูปร่าง และลักษณะเท่านั้น ส่วนรสชาตินั้นต่างไกลกันมาก

² คือคู่ครองที่บริสุทธิ์ทั้งจิตใจและร่างกาย และบริสุทธิ์จากการตะตองโดยมนุษย์และญิน เป็นคู่ครองที่อยู่ร่วมกันเยี่ยงสามีภรรยา หาใช่เป็นเพียงเพื่อนสนทนาวงอย่างทีพวกก็อดยานีเข้าใจไม่

³ สิ่งทีเล็กยิ่งกว่ารีน

⁴ อุทากรณที่อัลลอฮ์ทรงยกมาเปรียบเทียบ

⁵ ในการที่พระองค์ทรงนำเอารีนมาเปรียบเทียบนั้น พระองค์ทรงประสงค์สิ่งใด

⁶ พวกที่ต้อตึงไม่ยอมเชื่อ เนื่องจากไม่ใช้ปัญญาหาความเข้าใจ ในอุทากรณดังกล่าว ดังนั้นพวกเขาจึงหลงทางด้วยการปฏิเสธศรัทธา

ด้วยอุทาทหารณ์นั้น¹ และพระองค์จะไม่ทรงให้ใครหลงผิดด้วยอุทาทหารณ์นั้น นอกจากผู้ที่ฝ่าฝืนเท่านั้น

27. คือบรรดาผู้ที่ทำลายสัญญาของอัลลอฮ์ หลังจากที่ได้อิสญาไว้แก่พระองค์² และตัดสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้ต่อ³ และบ่อนทำลายในแผ่นดิน ชนเหล่านี้แหละคือพวกที่ขาดทุน

28. พวกเจ้าจะปฏิเสธการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ได้อย่างไร? ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้านั้นเคยปราศจากชีวิตมาก่อน⁴ แล้วพระองค์ก็ทรงให้เจ้ามีชีวิตขึ้น ภายหลังก็จะทรงให้พวกเจ้าตาย แล้วจะทรงให้พวกเจ้ามีชีวิตขึ้นอีก แล้วพวกเจ้าก็จะถูกนำกลับไปสู่พระองค์

29. พระองค์คือผู้ที่ได้ทรงสร้างสิ่งทั้งมวลในโลกไว้สำหรับพวกเจ้า ภายหลังได้ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้า⁵ แล้วได้ทำให้มันสมบูรณ์ขึ้นเป็นเจ็ดชั้นฟ้าและพระองค์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

الَّذِينَ يَبْعُثُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ
وَيَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿٢٧﴾

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا
فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ نُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
ثُمَّ أَسْرَوْنَ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهُنَّ سَبْعَ
سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

¹ สำหรับผู้ที่ใช้บัญญัตินั้น ย่อมเข้าใจในอุทาทหารณ์ดีแล้ว พวกเขาก็ได้รับแนวทางที่ถูกต้อง และศรัทธาต่อพระองค์

² สัญญาทางธรรมชาติ หรือทางสัญชาตญาณที่จะทำให้พวกเขาอมรับในการเป็นพระเจ้าของอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์ได้ทรงถามพวกเขาขณะยังอยู่ในสภาพเชื่องสุจิวุ่ว่า “ข้ามิใช่พระเจ้าของพวกเจ้าดอกหรือ พวกเขาดอบว่า ใช่ซอรับ พวกข้าพระองค์ขอยืนยัน” แต่แล้วพวกเขาก็ทำลายสัญญานั้นเสีย ด้วยการปฏิเสธการเป็นพระเจ้าของพระองค์

³ ไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ทรงใช้

⁴ คือยังอยู่ในสภาพเป็นดิน อันหมายถึงท่านนะบี อาดัมผู้เป็นบิดาแห่งมนุษยชาติทั้งหมด

⁵ ซึ่งขณะนั้นฟากฟ้า ยังเป็นหมอกควันอยู่ ดังที่พระองค์ทรงแจ้งไว้ว่า “แล้วพระองค์ได้ทรงมุ่งสู่ฟากฟ้าขณะที่มันยังเป็นหมอกควันอยู่

30. และจงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสแก่มลาอิกะฮ์ว่า แท้จริงข้าจะให้ผู้แทนคนหนึ่ง¹ ในพิภพ มลาอิกะฮ์ได้ทูลขึ้นว่า พระองค์จะทรงให้มีขึ้นในพิภพซึ่งผู้ที่บ่อนทำลาย และก่อการนองเลือดในพิภพกระนั้นหรือ² ทั้ง ๆ ที่พวกข้าพระองค์ให้ความบริสุทธิ์ พร้อมด้วยการสรรเสริญพระองค์ และเทิดทูนความบริสุทธิ์ในพระองค์ พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้ารู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าไม่รู้³

31. และพระองค์ได้ทรงสอนบรรดานามของทั้งปวงให้แก่อาดัม⁴ ภายหลังได้ทรงแสดงสิ่งเหล่านั้นแก่มลาอิกะฮ์ แล้วตรัสว่า จงบอกบรรดาชื่อของสิ่งเหล่านี้แก่ข้า หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง

32. พวกเขา (บรรดามะลาอิกะฮ์) ทูลว่า มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านไม่มีความรู้ใด ๆ แก่พวกข้าพระองค์ นอกจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกข้าพระองค์เท่านั้น แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةًۭۙ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَۗ قَالَ اِنِّيْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾

وَعَلَّمَ آدَمَۙ اَسْمَآءَ كُلِّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِىْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِۙ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣١﴾

قَالُوْۤا اُوْسُوْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَاۤ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿٣٢﴾

¹ คืออะบี อาดัม ซึ่งเป็นมนุษย์คนแรก และเป็นบิดาของมนุษยชาติมิใช่คนใดคนหนึ่งซึ่งอาดัม ตามที่พวกก็อดยานี้ได้บิดเบือนไว้

² การที่มลาอิกะฮ์กล่าวเช่นนั้น อาจเข้าใจได้ว่า เมื่อก่อนโน้นอัลลอฮ์เคยบังเกิดสิ่งที่มีชีวิต และมีปัญหา มาในโลก แล้วพวกเขาเหล่านั้นประหัดประหารกัน จนกระทั่งสูญพันธุ์ ทั้งนี้ด้วยพระประสงค์ของพระองค์ แล้วพระองค์ก็ทรงบังเกิดอาดัมขึ้นมาใหม่จากดิน เพื่อเป็นผู้แทนของพระองค์ในพิภพ ซึ่งจะมีลูกหลานแพร่สะพัดไปทั่วโลกในการนี้ทำให้มลาอิกะฮ์เข้าใจว่า ลูกหลานของอาดัมจะประหัดประหารกัน และหลังเลือดกัน จึงได้ถามพระองค์เพื่อต้องการทราบ ไขว่เป็นการคัดค้านแต่อย่างใดไม่

³ อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่ง ถึงเป้าหมายในการบังเกิดท่านอะอาดัม แต่มลาอิกะฮ์ไม่รู้

⁴ อัลลอฮ์ทรงสอนบรรดาชื่อทั้งปวงของสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้างไว้ในพิภพ ให้แก่นะบีอาดัมทราบ

33. พระองค์ตรัสว่า โอ้อาตัม! จงบอกบรรดาชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาที่ (บรรดามะลาอิกะฮ์) ครั้นเมื่ออาตัมได้บอกชื่อของสิ่งเหล่านั้นแก่พวกเขาแล้ว พระองค์จึงตรัสว่า ซามิได้บอกแก่พวกเจ้าดอกหรือว่า แท้จริงข้าเป็นผู้รู้ยิ่งซึ่งความเร้นลับแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินและเป็นผู้รู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าเปิดเผยและสิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾

34. และจงรำลึกถึง ขณะที่เราได้กล่าวแก่ มลาอิกะฮ์ว่า พวกเจ้าจงสูด¹ แก้อาตัมเถิด แล้วพวกเขาก็สูดด้วยกัน นอกจากอิบลิส² โดยที่มันไม่ยอมสูด และแสดงโอหัง และมันจึงได้กลายเป็นผู้ลี้ภัยแห่งการศรัทธา (กาฟิร)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٣٤﴾

35. และเราได้กล่าวว่า โอ้อาตัม! เจ้าและคู่ครองของเจ้าจงพำนักอยู่ในสวนสวรรค์นั้นเถิด และเจ้าทั้งสองจงบริโภคมผลจากสวนนั้นอย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่เจ้าทั้งสองปรารถนา และอย่าเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนี้³ (มิเช่นนั้นแล้ว) เจ้าทั้งสองจะกลายเป็นผู้อธรรมแก่ตัวเอง

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٥﴾

36. ภายหลังชัยฎอนได้ทำให้ทั้งสองนั้นพลั้งพลาดไป เนื่องจากต้นไม้ต้นนั้น⁴ แล้วได้ทำให้ทั้งสองออกจากที่ที่เคยพำนักอยู่⁵ และ

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٦﴾

¹ หมายถึงการโน้มศีรษะลงด้วยความนอบน้อม เป็นการคารวะและเคารพนับถือ มิใช่หมายถึงการวางใบหน้าลงบนพื้นแต่อย่างใด เพราะปฏิบัติการดังกล่าวนี้ จะกระทำได้เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้น

² เป็นต้นตอแห่งเชื้อสายของชัยฎอน และชัยฎอนนั้นคือผู้ที่ฝ่าฝืนและดื้อดึงจากพวกญิน

³ ต้นไม้ต้นหนึ่งในสวนสวรรค์ ซึ่งพระองค์ทรงชี้ให้อาตัมและเฮวาวู ดู

⁴ เนื่องจากเข้าใกล้ต้นไม้ต้นนั้น และบริโภคมผลของมัน

⁵ ออกจากสวนสวรรค์

เราได้กล่าวว่าพวกเจ้าจงออกไป โดยที่บางส่วนของพวกเจ้าต่างเป็นศัตรูต่อกัน¹ และ (สำหรับพวกเจ้าในผืนแผ่นดินนั้น) มีที่พำนัก และมีสิ่งอำนวยความสะดวกจนถึงระยะเวลาหนึ่ง²

37. ภายหลังอาดัมได้เรียนรู้คำวิงวอนจากพระเจ้าของเขา³ แล้วพระองค์อภัยโทษแก่เขา แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

38. เราได้กล่าวว่า พวกเจ้าจงออกไปทั้งหมด⁴ จากสวนนั้น แล้วหากมีคำแนะนำจากข้ามายังพวกเจ้าแล้ว ผู้ใดที่ปฏิบัติตามคำแนะนำของข้า ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา⁵ และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

39. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และไม่เชื่อบรรดาโองการของเรานั้น ชนเหล่านี้คือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

40. วงศ์วานอิสรออิลเอ๋ย! จงรำลึกถึงความโปรดปรานของข้า ที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวกเจ้า⁶ และจงรักษาข้อสัญญาของข้าให้

فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
الْوَّابِئُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

فَلَمَّا أَهَيَّأُوا مِنْهَا جَمِيعًا فِيمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي
هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

يٰٓبَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِنِّي فَازَهُبُونَ ﴿٤٠﴾

¹ บางส่วนของลูกหลานอาดัม กับผู้ที่สืบเชื้อสายจากอิบลิสที่จะมีต่อไป

² จนกว่าจะถึงวาระแห่งการสิ้นชีวิต

³ แล้วได้วิงวอนขออภัยโทษต่อพระองค์

⁴ ทั้งนะบี อาดัม พระนางเฮาว์ และอิบลิส

⁵ เมื่อพวกเขาพ้นคืนชีพในวันปรโลก พวกเขาจะไม่มีความกลัวใด ๆ ที่จะถูกลงโทษ และจะไม่เสียใจในสิ่งตอบแทนที่พวกเขาจะได้รับ

⁶ หมายถึงได้ทรงให้บุคคลในประชาชาติของอิสรออิล เป็นร่อซูลของพระองค์ติดต่อกันมาหลายยุคหลายสมัยจนพวกเขาเข้าใจผิดว่าพวกเขาเป็นประชาชาติที่อัลลอฮ์ทรงรัก

ครบถ้วน¹ ข้าก็จะรักษาสัญญาของพวกเจ้าให้ครบถ้วน และเฉพาะข้าเท่านั้น พวกเจ้าจงเกรงกลัว

41. และพวกเจ้าจงศรัทธาต่อสิ่งที่ข้าได้ให้ลงมาเพื่อยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเจ้า² และพวกเจ้าจงอย่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งนั้นเป็นคนแรก³ และจงอย่าได้นำโองการของข้าไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย⁴ และเฉพาะข้าเท่านั้น พวกเจ้าจงยำเกรง

42. และพวกเจ้าจงอย่าปะปนสิ่งจริงด้วยสิ่งเท็จ และจงอย่าปกปิดสิ่งที่เป็นจริง⁵ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้ารู้กันอยู่

43. และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและจงชำระชะกาต และจงรูกัวะร่วมกับผู้รูกัวะทั้งหลาย⁶

44. พวกเจ้าใช้ให้ผู้คนกระทำความดี⁷ โดยที่

وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أُولَٰ كَافِرِينَ وَلَا تَشْرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَاتِنُونَ ﴿٤١﴾

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعَالَمُونَ ﴿٤٢﴾

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾

﴿٤٤﴾ أَمَّا رُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ

¹ ให้เคารพอาบัติต่อพระองค์แต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยปราศจากการตั้งภาคีใด ๆ ทั้งสิ้น ให้ปฏิบัติตามศาสนบัญญัติ และให้ศรัทธาต่อบรรดารَسُولของพระองค์ เมื่อประจักษ์หลักฐานความเป็นจริงของ رَسُولเหล่านั้น

² ให้ศรัทธาต่ออัล-กุรอานที่ถูกประทานลงมาเพื่อยืนยันคัมภีร์เดาโรด และอินญีล ซึ่งมีอยู่ในมือของพวกเขา

³ เพราะจะทำให้ผู้อื่นถือปฏิบัติตามด้วย

⁴ อย่าได้ละทิ้งโองการของอัลลฮ์ที่ท่านะบีนามา โดยเห็นแก่ประโยชน์เล็กน้อย ๆ ที่เคยได้รับ

⁵ อย่าปกปิดลักษณะของนะบีมุฮัมมัดที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขา โดยนำเอาลักษณะอื่นที่ไม่เป็นจริงมาแทน

⁶ ให้พวกเขาอยู่ในหมู่มุสลิม และทำละหมาดร่วมกัน

⁷ นักปราชญ์ของยิวได้นะนำให้บางส่วนของพวกเขาศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด แต่พวกเขาเองไม่ยอมศรัทธา

พวกเจ้าลืมตัวของพวกเจ้าเองกระนั้นหรือ และ
ทั้งๆที่พวกเจ้าอ่านคัมภีร์กันอยู่ แล้วพวกเจ้า
ไม่ใช่ปัญญากระนั้นหรือ

45. และพวกเจ้าจงอาศัยความอดทน¹ และ
การละหมาดเถิด² และแท้จริงการละหมาดนั้น
เป็นสิ่งใหญ่โต³ นอกจากบรรดาผู้ที่นอบน้อม
ต่อมตนเท่านั้น⁴

46. คือ บรรดาผู้ที่คาดคิดว่า แน่หนอนพวกเขา
จะพบกับพระเจ้าของพวกเขา และแน่หนอนพวก
เขาจะเป็นผู้กลับไปสู่พระองค์

47. วงศ์วานอิสรออีลเอ๋ย จงรำลึกถึงความ
โปรดปรานของข้า ที่ข้าได้โปรดปรานแก่พวก
เจ้าและแท้จริงนั้น ข้าได้เทิดพวกเจ้าไว้เหนือ
ประชาชาติทั้งหลาย⁵

48. และจงกลัวเกรงวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีชีวิตใด
จะตอบแทนสิ่งใดแทนอีกชีวิตหนึ่งได้⁶ และ
การขอให้มีความช่วยเหลือใด ๆ ก็จะไม่ถูกรับ

وَأَنْتُمْ تَنْتَوْنُ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٥﴾

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّ الْكَبِيرَةَ
إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٦﴾

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَوْنَ رَبَّهُمْ وَأَنَّهُمْ
رَاجِعُونَ ﴿٤٧﴾

يَسْبِيحُ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالسَّجْدِ
وَأَنَّى فَضَّلْنَاكَ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٨﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿٤٩﴾

¹ ให้ใช้ความอดทนเป็นสำคัญในการปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา

² ให้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดด้วย เพราะการละหมาดจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติรำลึกถึงอัลลอฮ์ และมีความยำเกรง
ต่อพระองค์

³ ทั้งนี้เพราะการละหมาดนั้นต้องปฏิบัติเป็นเนื่องนิจ อันเป็นภาระที่เปรียบเสมือนสิ่งใหญ่โตที่ต้องใช้
อุตสาหะเป็นสำคัญ

⁴ นอกจากผู้ที่รู้จักอัลลอฮ์ และนอบน้อมต่อพระองค์เท่านั้น ที่จะรู้สึกว่าการละหมาดนั้นเป็นเรื่องเล็ก
และปฏิบัติด้วยความศรัทธา

⁵ เหนือกว่าประชาชาติในสมัยนั้น และประชาชาติในอดีต เนื่องจากพวกเขาเชื่อมั่นในบัญญัติแห่งศาสนา
ของพวกเขา

⁶ ไม่มีคนใดที่จะช่วยแบกภาระแทนกันได้ แม้แต่จะเป็นพ่อแม่ พี่น้อง และลูกเมียก็ตาม

จากชีวิตนั้น¹ และค่าไถ่ถอนใด ๆ ก็จะไม่ถูกรับ
เอาจากชีวิตนั้น² ด้วย และทั้งพวกเขาที่จะ
ไม่ได้รับความช่วยเหลือ

49. และจงรำลึกถึง ขณะที่เราได้ช่วยพวกเขา
ให้พ้นจากพวกพ้องของฟิรอวานน์ โดยที่พวกเขา
บังคับขู่เข็ญพวกเขา ซึ่งการทรมานอันร้ายแรง³
พวกเขาเชือดบรรดาลูกผู้ชายของพวกเขา และ
ไว้ชีวิตบรรดาลูกผู้หญิงของพวกเขา⁴ และใน
เรื่องนั้นคือการทดสอบอันสำคัญจากพระเจ้า
ของพวกเขา⁵

50. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้แยกทะเลออก
เพราะพวกเขา⁶ แล้วเราได้ช่วยพวกเขาให้รอด
พ้น⁷ และได้ให้พวกฟิรอวานน์จมน้ำตาย⁸ ขณะที่

وَإِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنَ آلِ فِرْعَوْنَ
يَسُومُوكُمْ مُّوَسَّءَ الْعَذَابِ يَذَّبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ
وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ
مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَمَّجَيْنَاكُم
وَآغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٠﴾

¹ การขอให้ผู้อื่นมาช่วยเหลือให้ตนได้รับความกรุณาจากอัลลอฮ์นั้น ก็จะไม่ได้รับอนุมัติจากพระองค์

² ถ้าชีวิตนั้นจะนำค่าไถ่ถอนใด ๆ มาไถ่ถอนตัวเองให้พ้นจากการลงโทษ อัลลอฮ์ก็จะไม่ทรงรับ ดังกล่าวนี้
เพียงเปรียบเทียบให้ทราบไว้ ไม่มีทางใดที่เขาจะหลีกเลี่ยงให้พ้นการลงโทษไปได้เท่านั้น

³ การเอาพวกเขาเป็นทาสแล้วใช้พวกเขาให้ทำงานหนัก

⁴ โดยมีเจตนาทำลายประชาชาติอิสรออิลให้สูญพันธุ์

⁵ ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาได้รำลึกถึงความกรุณาของอัลลอฮ์อยู่เสมอ จะได้ไม่ตั้งต่องพระองค์อีกต่อไป

⁶ เพราะพวกเขาไม่มีทางอื่นที่จะหนีให้พ้นจากฟิรอวานน์ได้ นอกจากจะต้องให้นำน้ำในทะเลแดงแยกออกเป็น
ทางเดินข้ามไปเท่านั้นในเรื่องนี้ พวกก็อดยาก็ไม่ยอมเชื่อ เขากล่าวว่า “เป็นเวลาที่น้ำกำลังลดลง
สู่ระดับต่ำจนเห็นท้องทะเล” เขากล่าวอีกว่า “ถ้าน้ำในทะเลแยกออกเป็นร่องจริง และเป็นการแยก
ที่ไม่ได้มีปรากฏมาก่อนพวกฟิรอวานน์ก็ต้องตกใจ คงไม่กล้าเสี่ยงลงข้ามไป เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจึงเป็น
อภินิหารหรือความมหัศจรรย์ที่ประจวบกันอย่างเหมาะเจาะ” ผู้อ่านคงทราบแล้วเรามีเจตนาบิดเบือน
อย่างไร อัลลอฮ์แจ้งให้ทราบว่า “พระองค์คือน้ำในทะเลแดงแยกออกเป็นทาง” เขาบิดเบือนไปว่า
“น้ำมันลดลง”

⁷ ให้รอดพ้นจากฟิรอวานน์ และไพร่พลของเขา

⁸ ขณะที่ฟิรอวานน์ติดตามวงศาวานอิสรออิลไปถึงกลางทะเล ซึ่งขณะนั้นวงศาวานอิสรออิลขึ้นฝั่งแล้ว อัลลอฮ์
ก็ทรงให้น้ำสองฟากทางกระแทกตัวเข้าหากัน ทำให้พวกฟิรอวานน์จมน้ำตาย

พวกเจ้ามองดูอยู่¹

51. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้สัญญาแก่หมู่ชา
ไวส์สี่สิบคืน² แล้วพวกเจ้าได้ยึดถือลูกวัวตัวนั้น
หลังจากเขา³ และพวกเจ้านั้นคือผู้อธรรม

52. แล้วเราก็ได้ให้อภัยแก่พวกเจ้า หลังจากนั้น
เพื่อว่าพวกเจ้าจักขอบคุณ

53. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้คัมภีร์และ
อัล-ฟุรกออันแก่หมู่ชา เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับคำ
แนะนำที่ถูกต้อง

54. และจงรำลึกถึงขณะที่หมู่ชาได้กล่าวแก่กลุ่มชน
ของเขาว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน! แท้จริงพวกท่าน
ได้อยู่ดีธรรมแก่ตัวของพวกท่านเอง โดยที่
พวกท่านได้ยึดถือลูกวัวตัวนั้น⁴ (เป็นที่เคารพ
สักการะ) ดั่งนั้นจงกลับสู่พระผู้บังเกิดพวกท่าน
เถิด⁵ แล้วจงฆ่าตัวของพวกท่านเอง⁶ นั่นเป็น
สิ่งดีแก่พวกท่าน ณ พระผู้บังเกิดพวกท่าน
ภายหลังพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษแก่พวกท่าน
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตา
เสมอ

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ
الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥١﴾

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنكُمْ ظَلَمْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ
بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ
بَارِيكُمْ فَنَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾

¹ ขณะที่วงศวานอิสรออีลมองดูกันอยู่

² ให้ท่านนะบีมีซาไปรับบัญญัติ 10 ประการ ณ ภูเขาสินาย และจะต้องอยู่ที่นั่น 40 คืน

³ ยึดถือลูกวัวที่ขามิรียได้จำลองขึ้นจากทอง เป็นที่เคารพสักการะ หลังจากนะบีมีซาเดินทางไปรับบัญญัติ
10 ประการ

⁴ ลูกวัวที่ขามิรียได้จำลองขึ้นจากทองที่เขารวบรวมจากวงศวานอิสรออีล แล้วประกาศว่า นี่แหละคือ
พระเจ้าแล้ววงศวานอิสรออีลส่วนมากก็เคารพสักการะกัน

⁵ กลับเข้าหาพระเจ้าผู้ทรงบังเกิดด้วยความสำนึกและกลับเนื้อกลับตัว และขออภัยโทษต่อพระองค์

⁶ ให้ทำการประหารซึ่งกันและกันชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อลบล้างความผิด ผู้ใดที่รอดพ้นจากการ
ถูกฆ่าก็จะได้รับการอภัยจากอัลลอฮ์

55. และจงรำลึกถึง ขณะที่พวกเขาเจ้ากล่าวว่า โอ้มุซา! เราจะไม่ศรัทธาต่อท่านเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้เห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผย¹ แล้วสายฟ้าผ่ามาก็ได้คร่าพวกเขา² ขณะที่พวกเขาเจ้ามองดูกันอยู่

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ نَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾

56. ภายหลังเราได้ให้พวกเขาเจ้าคืนชีพ หลังจากที่เขาเจ้าได้ตายไปแล้ว³ เพื่อว่าพวกเขาเจ้าจักขอบคุณ

ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾

57. และเราได้ให้เมฆบดบังพวกเขาเจ้า⁴ และได้ให้อัล-มันนะ และอัล-ซิลวา⁵ แก่พวกเขาเจ้า พวกเขาเจ้าจงบริโภคสิ่งที่เราได้ให้ เป็นปัจจัยยังชีพ แก่พวกเขาเจ้าจากสิ่งดี ๆ เกิด และพวกเขาหาได้ อธรรมแก่เราไม่ แต่ทว่าพวกเขาอธรรมแก่ตัวของพวกเขาเองต่างหาก

وَوَلَلْنَا عَائِيكُمْ الْعَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّٰ وَالسَّلْوٰ كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

58. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้กล่าวไว้ว่า พวกเขาเจ้าจงเข้าไปในเมืองนี้⁶ แล้วจงบริโภคจากเมืองนั้น อย่างกว้างขวาง ณ ที่ที่พวกเขาเจ้าปรารถนา และจงเข้าประตูนั้น⁷ ไปในสภาพผู้โน้มศีรษะลง ด้วยความนอบน้อม และจงกล่าวว่า “ฮิฎฏาะฮ์”

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَاَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَّفِيْزًا لَّكُمْ حَطَّٰئِكُمْ وَسَرَّيْذُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾

¹ เห็นอัลลอฮ์ด้วยตาของพวกเขา

² อัลลอฮ์ได้ทรงให้ฟ้าผ่าพวกเขา ทำให้พวกเขาสิ้นชีวิตกันหมดสิ้น ทั้งนี้โดยทยอยกันตายทีละคนสองคน คนที่ตายทีหลังก็ได้เห็นคนที่ตายก่อน ดังข้อความที่ว่า “ขณะที่พวกเขาเจ้ามองกันอยู่”

³ ในเรื่องนี้ พวกก็อดยาก็ไม่เชื่อ จึงได้บิดเบือนความหมายของอัล-กุรอานไปว่า “ให้ฟื้นขึ้นหลังจากที่ได้สลับไป” อัลลอฮ์ได้ทรงกล่าวว่า “ตาย” เขาว่า “ไม่ใช่ สลับต่างหาก”

⁴ ให้เมฆบดบังแสงอาทิตย์เพื่อให้ความร่มเย็นแก่พวกเขาขณะเดินอยู่ในทะเลทราย

⁵ อัล-มันนะ คือของหวานชนิดหนึ่ง คล้ายน้ำผึ้ง ส่วนอัล-ซิลวานั้น คือ นกคุ้ม

⁶ คือ บัฏลุหมักดิสและเข้าเมืองในสภาพที่โน้มศีรษะลงด้วยความคารวะ

⁷ หมายถึงประตูหนึ่งแห่งบัฏลุหมักดิส ปัจจุบันเรียกว่า ประตู “ฮิฎฏาะฮ์”

เราก็จะอภัยโทษให้แก่พวกเขา ซึ่งบรรดาความผิดของพวกเขาและเราจะเพิ่มพูนแก่บรรดาผู้กระทำความดี

59. แล้วบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น ได้เปลี่ยนเอาคำพูดหนึ่งซึ่งมีใจคำพูดที่ถูกกล่าวแก่พวกเขา¹ เราจึงได้ให้การลงโทษจากฟากฟ้าลงมาแก่บรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น เนื่องจากการที่พวกเขาละเมิด

60. และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้ขอน้ำให้แก่กลุ่มชนของพวกเขา แล้วเราได้กล่าวแก่เจ้าจิงดีหีนด้วยไม้เท้าของเจ้า แล้วตาน้ำสิบสองตาก็พุ่งออกจากหินนั้น แหน่นอนกลุ่มชนแต่ละกลุ่ม² ย่อมรู้แหล่งน้ำดื่มของตน พวกเจ้าจิงกินและจงดื่มจากปัจจัยยังชีพของอัลลอฮ์ และจงอย่าก่อวุ่นในผืนแผ่นดิน ในฐานะผู้บ่อนทำลาย

61. และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเขาจกล่าวว่่า โอ้มุซา! เราไม่สามารถจะอดทนต่ออาหารชนิดเดียว³ อีกต่อไปได้ ดังนั้นจงวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่เราเถิด พระองค์ก็จะทรงให้ออกมาแก่เราจากสิ่งที่แผ่นดินในท้องเงยขึ้น อันได้แก่พืชผัก แดงกวา กระเทียม ถั่ว และหัวหอม มุซาได้กล่าวว่่า พวกเขาจะขอเปลี่ยนเอาสิ่งที่มีน้ลวกว่่า ด้วยสิ่งที่มีน้ตีกว่่า กระนั้นหรือ พวกเขาจงลงไปอยู่ในเมืองเถิด⁴

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رَجْرَامًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَمْسُقُونَ ﴿۵۹﴾

﴿۵۹﴾ وَإِذْ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُفُورًا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۰﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْمِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِيهَا وَبَصَلَهَا قَالَ أَنْتُمْ تُبَدِّلُونَ الَّذِي هُوَ آدَنُ يَا الَّذِينَ هُمْ خَيْرٌ أَهْيَطُوا بِمِضْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسًا أَنْتُمْ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ وَبَاءُوا بِعَصَابٍ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَبْعَثُ اللَّهُ فِي سَبِيلِهِ قَالُوا يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ هُمْ خَيْرٌ أَهْيَطُوا بِمِضْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسًا أَنْتُمْ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ وَبَاءُوا بِعَصَابٍ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَبْعَثُ اللَّهُ فِي سَبِيلِهِ قَالُوا يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ هُمْ خَيْرٌ أَهْيَطُوا بِمِضْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسًا أَنْتُمْ وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةَ وَالْمَسْكَنَةَ وَبَاءُوا بِعَصَابٍ مِّنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَبْعَثُ اللَّهُ فِي سَبِيلِهِ ﴿۶۱﴾

¹ เปลี่ยนเป็น "อินญาจะฮ์" แปลว่า "เมล็ดข้าวสาลี" โดยอ้างว่า "ฮิดญาจะฮ์" นั้น พวกเขาไม่เข้าใจ

² หมายถึงกลุ่มชน ซึ่งเป็นวงศ์วานอิสราเอลสิบสองกลุ่ม

³ คือกินอัล-มันนะ และอัล-ซัลวา จำเจอยู่เพียงชนิดเดียว

⁴ หมายถึง บัฏลุลมักดิส

แล้วสิ่งที่พวกท่านขอก็จะเป็นของพวกท่าน และความอภัย และความขัดสนก็ถูกกระทำลงบนพวกเขา¹ และพวกเขาได้นำเอาความกริ้วโกรธจากอัลลอฮ์กลับไป² นั่นก็เพราะว่าพวกเขาเคยปฏิเสธสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์³ และยังมีบาปบรรดานะบี⁴ โดยปราศจากความเป็นธรรมนั้นก็เนื่องจากความดีอันของพวกเขา และพวกเขาจึงได้กลายเป็นผู้ละเมิดขอบเขต

62. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่เป็ยิว และบรรดาผู้ที่เป็นคริสเตียนและอัล-ฮอ-บิอัน⁵ นั้น ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และประกอบสิ่งที่ดีแล้ว พวกเขาจะได้รับรางวัลของพวกเขานั่น พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาและไม่มีความหวาดกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขา ก็จะไม่เสียใจ

63. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากพวกเจ้า และเราได้ยกภูเขาฏูร์ขึ้นเหนือ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّالِيْنَ وَالصَّالِحِيْنَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ

¹ อัลลอฮ์ทรงให้พวกเขาได้รับความอภัย และความยากจนประหนึ่งว่าความอภัยและความขัดสนถูกทอดลงยังพวกเขากระนั้น

² ประหนึ่งว่า ความกริ้วโกรธของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเขานั้นเป็นวัตถุ และเขากลับไปยังพระองค์ ก็นำความกริ้วโกรธนั้นกลับไปด้วย เพื่อให้มองเห็นว่าพวกเขาจะต้องได้รับโทษอย่างแน่นอน

³ ผ่าผืนและต่อต้านต่ออัลลอฮ์ ทั้งที่ได้มีสัญญาณต่าง ๆ จากพระองค์ที่แสดงถึงเดชานุภาพของพระองค์ ประจักษ์แก่พวกเขาแล้วประหนึ่งพวกเขาปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้น

⁴ เช่น มุฮา นะบี ชะกะรียา และ นะบี ยะฮฺยา เป็นต้น

⁵ ในศัพท์ฮีบรู อัล-ญะลาญิม ระบุว่า "ชนกลุ่มหนึ่งจากยิวหรือคริสเตียน แต่ทัศนคติที่มีน้ำหนักกว่า ว่าเป็นอาหรับมุขริก กลุ่มหนึ่งก่อนอิสลาม ที่สักการะเจ็ด

พวกเจ้า! จงยึดถือสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้าด้วยความเข้มแข็ง และจงรำลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ในนั้น เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้เกรงกลัว

64. แล้วหลังจากนั้น พวกเจ้าก็ผินหลังให้² หากอัลลอฮ์ไม่ทรงโปรดปราน และกรุณาเมตตาแก่พวกเจ้าแล้ว แน่หนอนพวกเจ้าย่อมกลายเป็นพวกที่ขาดทุน

65. และแน่หนอนพวกเจ้ารู้จักกันแล้วถึงบรรดาผู้ที่อยู่ในพวกของเจ้าที่ได้ละเมิดในวันลับบาโต³ แล้วเราได้กล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงเป็นสิ่งที่ถูกขับไล่ให้ห่างไกล⁴

66. แล้วเราได้ให้การลงโทษนั้นเป็นเยี่ยงอย่างแก่ประชาชาติที่อยู่เบื้องหน้ามัน⁵ และประชาชาติที่อยู่เบื้องหลังมัน⁶ และให้เป็นข้อเตือนสติแก่ผู้เกรงกลัวทั้งหลาย

لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٢﴾

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٥﴾

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾

¹ คือยกलयขึ้นไปเหนือพวกเขาประหนึ่งสิ่งกำบังแดดหรือให้ร่มเงากระนั้น ในเรื่องนี้พวกก็อดยानी บิดเบือนไปว่า ภูเขามิได้ถูกยกขึ้นแต่อย่างใด หากแต่มันตั้งสูงตระหง่านบังแสงแดดต่างหาก พวกนี้ตั้งตนอวดรู้กับอัลลอฮ์เสมอ พระองค์ทรงแจ้งว่าพระองค์ทรงยกภูเขาขึ้น พวกเขาบอกว่าไม่ได้ยก ภูเขาสูงตระหง่านต่างหาก ถึงกับอาจหาญกล่าวว่า “ข้อที่ว่าภูเขาขึ้นายถูกยกให้ล่อยอยู่บนฟ้าเหนือวงศัวานอิสรอฮ์นั้น จึงเป็นนิยายชวนหัว”

² ไม่ยอมปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์ที่ได้ทรงเอาสัญญาแก่พวกเขา

³ คือวันเสาร์ซึ่งถูกกำหนดให้เป็นวันพักผ่อนและประกอบพิธีกรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่พวกเขากลับละเมิดโดยวางแผนล่อปลาให้เข้าบ่อในวันนั้น แล้วจับในวันอื่น เนื่องจากในวันนั้นปลาจะออกหากินอย่างซุกซม และว่ายเข้าไปในบ่อ แล้วพวกเขา ก็ปิดปากบ่อ

⁴ มีจิตใจ และลักษณะท่าทางเสมือนสิ่ง ซึ่งใครเห็นก็ขับไล่ให้ห่างไกล ตามที่อธิบนิญะรีย์ และอิบนุฮะดีม รายงานไว้จากมุฮัยซิด อย่างไรก็ดี นักปราชญ์ส่วนมากเห็นว่ารูปร่างของพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นสิ่งจริง ๆ และมีชีวิตอยู่ไม่เกินสามวัน

⁵ เบื้องหน้าการลงโทษ

⁶ เบื้องหลังจากการลงโทษ

67. และจงรำลึกถึงขณะที่มุซาได้กล่าวแก่กลุ่มชนของเขาว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงบัญชาแก่พวกท่านให้เชือดวัวตัวเมียตัวหนึ่ง¹ พวกเขากล่าวว่า ท่านจะถือเอาพวกเราเป็นที่ล้อเล่นกระนั้นหรือ? มุซากล่าวว่า ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากการที่ฉันจะเป็นพวกโง่เขลาเบาปัญญา

68. และพวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเราว่า วัวนั้นเป็นอย่างไร? มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวตัวเมียที่ไม่แก่และไม่สาว แต่มีอายุกึ่งกลางระหว่างนั้นพวกท่านจงปฏิบัติตามสิ่งที่พวกท่านถูกใช้เถิด

69. พวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราเถิด พระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเราว่า วัวนั้นสีอะไร? มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มันเป็นวัวสีเหลืองสีของมันเข้มซึ่งทำให้เกิดความปิติยินดีแก่บรรดาผู้ที่มีดวง

70. พวกเขากล่าวว่า โปรดวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านให้แก่พวกเราเถิด พระองค์ก็จะทรงแจ้งแก่พวกเราว่า วัวนั้นเป็นอย่างไร? แท้จริงวัวนั้นมันคล้าย ๆ กันแก่พวกเรา และหาก

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَلْتَمَذُّنَا هُرُوقًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾

قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ بَيْنَ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانٌ تَبْتَكَ ذَلِكَ فَأَفْعَلُوا مَا تَأْمُرُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ بَيْنَ لَنَا مَا لَوْ نُهَاهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقْع لَوْ نُهَاهَا فَسَرَّ النَّظِيرِينَ ﴿٦٩﴾

قَالُوا أَدْعُ لِنَارِكَ بَيْنَ لَنَا مَا هِيَ إِنْ الْبَقْرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾

¹ เพื่อนำส่วนหนึ่งของมันไปตีสร้างของผู้ที่ถูกฆ่าตาย แล้วผู้นั้นก็จะฟื้นขึ้น บอกว่าใครเป็นคนฆ่า แล้วก็ตายตามเดิม

อัลลอฮ์ทรงประสงค์แน่นอนพวกเราเป็นผู้ที่ได้รับคำแนะนำ¹

71. มุซากล่าวว่า แท้จริงพระองค์ตรัสว่า มัน เป็นวัวที่ไม่สบายง่าย ๆ ที่จะไถดินและที่จะทอน น้ำเข้านา² เป็นวัวบริสุทธิ์ปราศจากสีอื่นใด แขนงในตัวมัน พวกเขาบอกว่า บัดนี้ทำไม่ได้ นำ ความจริงมาให้แล้ว แล้วพวกเขาก็เชือดมัน และพวกเขาเกือบจะไม่ทำมันอยู่แล้ว

72. และจงรำลึกถึงขณะที่พวกเขาฆ่าคนคนหนึ่ง แล้วพวกเขาต่างปกป้องตัวเองในเรื่องนั้น³ และ อัลลอฮ์นั้น จะเป็นผู้ทรงเปิดเผยสิ่งที่พวกเขา ปกปิดไว้

73. แล้วเราได้กล่าวไว้ว่า พวกเขาจงตีเขาด้วย บางส่วนของวัวตัวนั้น⁴ ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงให้ผู้ที่ตาย⁵ มีชีวิตขึ้นมา และ จะทรงให้พวกเขาเห็นสัญญาณต่าง ๆ⁶ เพื่อว่า พวกเขาจะได้เข้าใจ

74. แล้วหลังจากนั้น หัวใจของพวกเขาก็แข็ง กระด้าง มันประดุจหิน หรือแข็งกระด้างยิ่งกว่า และแท้จริงจากบรรดาหินนั้น มีส่วนที่บรรดา ธารน้ำพวยพุ่งออกจากมัน และแท้จริงจาก

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّدُولٍ تُتْرَأُ مِنَ الْأَرْضِ
وَلَا تَسْقَى مِنَ الْغَزْوِ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا فَاَلَوْ
أَلْتَن جِئْتَ بِالْحَقِّ فَدَجُّوْهَا وَمَا كَادُوْا
يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَآذَرْتُمْ ثُمَّ جِئْتُم بِهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ
مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٧٢﴾

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتُوْنَ
وَيُرِيْكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقَلُوْنَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدَّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ
مِنْهُ الْآلَانُهَا وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشْقُوْنَ فَيَخْرُجُ
مِنْهُ الْعَمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ

¹ จากอัลลอฮ์ให้ไว้ผู้ที่ต้องการนั้นมา

² ลากเครื่องทอนน้ำเข้านา

³ ปกป้องตัวเองในเรื่องที่จะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ฆ่า

⁴ ตีผู้ที่ถูกฆ่าด้วยบางส่วนของวัวที่ถูกใช้ให้ไถดิน

⁵ ให้ผู้ที่ถูกฆ่าตายฟื้นคืนชีพ เพื่อบอกว่าใครเป็นคนฆ่า

⁶ สัญญาณแห่งเดซานาของพระองค์ที่ได้ทรงให้ผู้ที่ตายมีชีวิตขึ้นมาได้ ซึ่งเป็นเรื่องง่ายตายสำหรับพระองค์

บรรดาหินนั้นมีส่วนที่แตกแยกออก แล้วมีน้ำ
ออกจากมัน และแท้จริงจากบรรดาหินนั้น
มีส่วนที่ทลายลง เนื่องจากความเกรงกลัวอัลลอฮ์
และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงผลต่อสิ่งที่พวกเขา
กระทำการ

75. พวกเขาในโลกที่จะให้พวกเขา¹ ศรัทธาต่อ
พวกเขาอีกกระนั้นหรือ? ทั้ง ๆ ที่กลุ่มหนึ่ง
ในพวกเขาเคยสดับฟังดำรัสของอัลลอฮ์แล้ว
พวกเขาก็บิดเบือนมันเสีย หลังจากที่พวกเขา
เข้าใจแล้วทั้ง ๆ ที่พวกเขาก็ตระหนักดีอยู่

76. และเมื่อพวกเขาได้พบกับบรรดาผู้ที่ศรัทธา
พวกเขาก็กล่าวว่า เราศรัทธากันแล้ว และเมื่อ
บางคนในพวกเขาอยู่ตามลำพังกับอีกบางคน
พวกเขาก็กล่าวว่า พวกท่านจะพูดให้พวกเขา
ฟังซึ่งสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงเปิดเผยแก่พวกท่าน
เพื่อพวกเขาจะได้นำสิ่งนั้นไปเป็นหลักฐานยืนยัน
แก่พวกท่าน ณ ที่พระเจ้าของพวกท่านกระนั้น
หรือ พวกท่านไม่ใช่ปัญญาตอกรหรือ?

77. และเขาเหล่านั้นไม่รู้หรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์
นั้นทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเขาปกปิด และสิ่งที่
พวกเขาเปิดเผย

78. และในหมู่พวกเขาอันมีบรรดาผู้ที่เขียน
อ่านไม่เป็น ซึ่งพวกเขาไม่รู้คัมภีร์² นอกจาก
ความเพ้อฝันเท่านั้น และพวกเขาหาได้มีอะไร
ไม่ นอกจากจะนึกคิดเอาเองเท่านั้น

وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

﴿٦٧﴾ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ
مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا وَإِذَا خَلَا
بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا أَتُحَدِّثُونَهُمْ بِمَا
فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٩﴾

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ
وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٠﴾

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
إِلَّا أَمَايَةً وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَطَّلُونَ ﴿٧١﴾

¹ หมายถึงพวกยิว

² อ่านคัมภีร์ไม่ได้

79. ดังนั้นความวิบัติจะได้แก่บรรดาผู้ที่เขียน คัมภีร์ขึ้นด้วยมือของตนเอง แล้วกล่าวว่า นี่แหละมาจากอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้นำมาขึ้น ไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย¹ ดังนั้น ความวิบัติจะได้แก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่มือ ของพวกเขาได้เขียนขึ้น และความวิบัตินั้นจะ ได้แก่พวกเขา เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาแสวงหาไว้

80. และเขาเหล่านั้นกล่าวว่า ไฟนรกนั้นจะไม่ แตะต้องพวกเราเลย นอกจากบรรดาวันที่ถูก หนีได้² จึงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ท่านทั้งหลาย ได้ยึดถือคำมั่นสัญญา ณ ที่อัลลอฮ์ โดย ที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงผิดสัญญาของพระองค์เลย กระนั้นหรือ? หรือว่าพวกท่านอุปโลกน์ความ เถียงขึ้นให้แก่อัลลอฮ์ในสิ่งที่พวกท่านไม่รู้

81. หาใช่เช่นนั้นไม่ ผู้ใดที่แสวงหาความชั่วและความผิดของเขาได้ล่อมเขาไว้³ ชนเหล่านี้ คือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้น ตลอดกาล

82. และบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบสิ่งที่ ดีงามทั้งหลายนั้น ชนเหล่านี้แหละคือชาว สวรรค์โดยที่พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวรรค์ ตลอดกาล

قَوْلٍ لِّلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا قَوْلٍ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا يَكْتُمُونَ ﴿٧٩﴾

وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّ النِّكَارُ إِلَّا أَكْبَامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾

كَلِمًا مِّنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾

¹ หมายถึงว่า ข้อความที่เขาเขียนขึ้นนั้น มีเจตนาที่จะสนับสนุนปฏิบัติการของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์เป็นการตอบแทน

² หมายถึง วันเวลาเพียงเล็กน้อย เพียงเจ็ดวัน หรือสี่สิบวันเท่านั้น

³ คือกระทำความผิดอย่างมากมาย และเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการซิริกด้วย ดังนั้น พวกเขาจึงจำต้องอยู่ในนรกตลอดกาล

83. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากวงศ์วานอิสราเอลว่า พวกเขาจะต้องไม่เคารพสักการะนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และจงทำดีต่อบิดามารดา ญาติที่ใกล้ชิด เด็กกำพร้า และผู้ขัดสน และจงพูดจาแก่เพื่อนมนุษย์อย่างดี และจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจงชำระชะกาต แต่แล้วพวกเขาก็ผินหลังให้ นอกจากเพียงเล็กน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และพวกเขาก็กำลังผินหลังให้อยู่

84. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาแก่พวกเขาว่า พวกเขาจะต้องไม่หลังเลียดของพวกเขา และจะต้องไม่ขบไล่ตัวของพวกเขาเอง¹ ออกจากหมู่บ้านของพวกเขา แล้วพวกเขาก็ได้ให้การรับรอง และทั้งพวกเขาก็ยังยืนยันอยู่

85. ภายหลังพวกเขาทั้งหลายฆ่าตัวของพวกเขาเอง² และขบไล่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเขาออกจากหมู่บ้านของพวกเขา โดยที่พวกเขาต่างร่วมมือกันเอาชนะพวกเขา³ ด้วยการกระทำบาปและการเป็นศัตรูกัน และถ้าพวกเขา⁴ มายังพวกเขาในฐานะเชลย พวกเขาก็ไล่ตัวพวกเขาทั้ง ๆ ที่การขบไล่พวกเขาออกไปนั้น เป็นที่

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَيَالِدِينَ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تَخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تُشْهِدُونَ ﴿٨٤﴾

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتَخْرِجُونَ قَرِيبًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ وَهُمْ حُرْمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفْئُوسٌ مِّنْ بَعْضِ الْكِنَانِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضِ مَا جَاءَكُمْ مِنْ بَعْضِ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَيْهِ

¹ หมายถึงขบไล่พวกเขาด้วยกัน เพราะบัญญัติศาสนาถือว่าพวกเขาด้วยกันนั้นประหนึ่งคนคนเดียวกัน การขบไล่คนใดออกก็เหมือนขบไล่ตนเอง

² หมายถึงฆ่าพวกเขาด้วยกัน เช่นเดียวกับที่ได้อธิบายไว้ในพุดไนต์ หมายเลขหนึ่ง

³ ยิวแต่ละฝ่ายร่วมมือกับพันธมิตรของตนที่เป็นอรับ มุชริก ขบไล่พวกยิวด้วยกันที่เป็นคู่กรณีกับฝ่ายพันธมิตรออกจากหมู่บ้านของพวกเขา

⁴ พวกยิวที่ถูกขบไล่ไปเป็นเชลยของฝ่ายพันธมิตรที่เป็นมุชริก

ห้ามแก่พวกเจ้า พวกเจ้าจะศรัทธาแต่เพียง
บางส่วนของคัมภีร์และปฏิเสธอีกบางส่วน
กระนั้นหรือ ดังนั้น สิ่งตอบแทนแก่ผู้กระทำ
เช่นนั้นจากพวกเจ้าจึงมิใช่อะไรอื่นนอกจาก
ความอภัยสอดส่องในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้
เท่านั้น และในวันกียามะฮ์ พวกเขาจะถูกนำ
กลับไปสู่การลงโทษอันฉกรรจ์ยิ่ง และอัลลอฮ์
นั้นจะไม่ทรงเปลือยในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

86. คนเหล่านี้ คือ ผู้ที่ซื้อเอาชีวิตความเป็นอยู่
แห่งโลกนี้ไว้ด้วยชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลก¹
ดังนั้น การลงโทษจึงไม่ถูกลดหย่อนแก่พวกเขา
และทั้งพวกเขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ

87. และแท้จริงนั้น เราได้ให้คัมภีร์แก่มูซา และ
หลังจากเขาเราได้ให้บรรดาราอูลติดตามมา
และเราได้ให้หลักฐานต่าง ๆ อันชัดเจน² แก่
อิชบาบุตรของมัรยัม และเราได้สนับสนุนเขา
ด้วยวิญญาณอันบริสุทธิ์³ แล้วคราใดที่ได้มีรอฮูล
นำสิ่งที่ไม่สบอารมณ์ของพวกเจ้ามายังพวกเจ้า
พวกเจ้าก็ยะโส แล้วกลุ่มหนึ่งพวกเจ้าก็ปฏิเสธ
และอีกกลุ่มหนึ่งพวกเจ้าก็ฆ่าเสียกระนั้นหรือ⁴

88. และพวกเขา กล่าวว่า หัวใจของพวกเรามี
เปลือกหุ้มอยู่⁵ มิใช่เช่นนั้นดอก อัลลอฮ์ ทรง

أَشَدَّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ
فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨٦﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ
رَسُولٌ بِمَا لَمْ تُحِبُّوا أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقُوا
كُدُوبَكُمْ وَفَرِّقُوا تَفْلُوتُمْ ﴿٨٧﴾

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ
فَقَلِيلًا مِمَّا يُوْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

¹ คือเอาชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลกไปแลกเอาความเป็นอยู่ของโลกนี้ไว้ หรืออีกนัยหนึ่งมุ่งแต่ชีวิต
ความเป็นอยู่แห่งโลกนี้เท่านั้น โดยมีได้สนใจกับชีวิตความเป็นอยู่แห่งปรโลกแต่อย่างใด

² หมายถึง มัจฉาต หรือสิ่งที่อยู่นอกเหนือความสามารถของมนุษย์

³ หมายถึงโองการของพระองค์ ทั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบว่า โองการของพระองค์นั้นประหนึ่งวิญญาณ

⁴ เช่นนะบี ชะกะรียา และนะบี ยะฮฺยา เป็นต้น

⁵ เป็นการกล่าวในเชิงเย้ยหยัน มิใช่มีเปลือกหุ้มจริง ๆ

ขับไล่พวกเขาให้ออกจากความเมตตาของ
พระองค์ต่างหาก เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธา
ของพวกเขา ช่างน้อยเหลือเกินที่พวกเขาศรัทธา

89. และเมื่อได้มีคัมภีร์ฉบับหนึ่งจากที่อัลลอฮ์
มายังพวกเขา ซึ่งยืนยันในสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา
ทั้ง ๆ ที่พวกเขาเคยขอให้มิชชัฮนะเหือบรรดา
ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธามาก่อน ครั้นเมื่อสิ่งที่พวกเขา
รู้จักดี ได้มายังพวกเขาแล้ว พวกเขากลับ
ปฏิเสธสิ่งนั้นเสีย ดังนั้นความห่างไกลจาก
เราะฮ์มะตีย์¹ ของอัลลอฮ์จึงตกอยู่แก่บรรดาผู้
ปฏิเสธเหล่านั้น

90. ซ้ำซ้ำจริง ๆ สิ่งที่พวกเขาขายตัวของพวกเขา
ด้วยสิ่งนั้น คือ การที่พวกเขาปฏิเสธสิ่งที่อัลลอฮ์
ได้ทรงประทานลงมา ทั้งนี้เพราะความอิจฉา
ริษยาในการที่อัลลอฮ์ทรงประทานส่วนหนึ่ง
จากความโปรดปรานของพระองค์แก่ผู้ที่พระองค์
ทรงประสงค์ในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์ ดังนั้น
พวกเขาจึงนำความกริ้วโกรธซ่อนความกริ้วโกรธ
กลับไป (ยังพระองค์)² และสำหรับผู้ปฏิเสธการ
ศรัทธานั้นคือ การลงโทษอันต่ำช้า

91. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่เขาเหล่านั้นว่า จง
ศรัทธาต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด
พวกเขาก็กล่าวว่า เรากำลังศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูก
ประทานลงมาแก่เราอยู่แล้ว และพวกเขาปฏิเสธ

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ
كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ
فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾

بِنِسْمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِيًّا أَنْ يُزِيلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ قَبَاءً وَبَعْضٍ
عَلَى عَصَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩٠﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا
تُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا
وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ
تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ

¹ ความเมตตาของอัลลอฮ์

² นำความกริ้วโกรธหลายครั้งหลายคราวที่อัลลอฮ์ทรงมีแก่พวกเขากลับไปหาพระองค์ ประหนึ่งว่าความ
กริ้วโกรธนั้นคือวัตถุที่สามารถถือหรือแบกได้ ซึ่งเป็นการยืนยันว่า พวกเขาจะต้องได้รับโทษแน่นอน

ศรัทธาต่อสิ่งอื่นจากนั้น ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นคือความจริงโดยยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา¹ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เพราะเหตุใดเมื่อก่อนโน้นพวกท่านจึงฆ่าแกะปีของอัลลอฮ์ ถ้าหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

92. และแท้จริงนั้น เราได้นำบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเจ้าแล้ว² แต่พวกเจ้าได้ยึดถือลูกวัว³ (เป็นที่เคารพสักการะ) หลังจากเขา และพวกเจ้านั้นคือ พวกอธรรม

93. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาคำมั่นสัญญาจากพวกเจ้า และเราได้ยกภูเขาฏูรขึ้นเหนือพวกเจ้า⁴ พวกเจ้าจึงยึดถือสิ่งที่เราได้ให้ลงมาแก่พวกเจ้าด้วยความเข้มแข็ง และจงสดับฟังพวกเขา กล่าวว่ พวกข้าพระองค์ฟังกันแล้ว และก็ได้ฝ่าฝืนกันไปแล้ว และพวกเขาได้ถูกให้ดื่มลูกวัวเข้าไปในหัวใจของพวกเขา⁵ เนื่องจากพวกเขาปฏิเสธศรัทธา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ช่างชั่วช้าจริง ๆ สิ่งที่มีการศรัทธาของพวกท่านใช้พวกท่านให้กระทำสิ่งนั้น ถ้าหากว่าพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา

94. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากว่าสถานที่พำนักแห่งปรโลก ณ ที่อัลลอฮ์เป็นของพวกท่านโดยเฉพา มิใช่เป็นของบุคคลอื่นแล้วไซ้

مُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾

﴿١٢﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ
وَأنتُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ
وَأَسْمِعُوا قُلُوبًا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا
فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ
قُلْ إِن سَأَلْتُمُونِي بِمَا أَنزَلْتُ
إِلَيْكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ
حَالِصَةً مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ
إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥﴾

¹ สิ่งที่มีอยู่ในคัมภีร์ของพวกเขานั้น อันได้แก่การให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์

² หลักฐานเกี่ยวกับเอกภาพของอัลลอฮ์ และเดชานาภาพของพระองค์

³ ลูกวัวที่ถูกจำลองขึ้นจากทองคำ โดยน้ำมือของซามิรี

⁴ ภูเขาฏูรถูกยกขึ้นเหนือศีรษะของพวกเขาระหนึ่งสิ่งก้ำกึ่งแดด

⁵ ให้เกิดความรกรอกอย่างดื่มด่ำ

ก็จงปรารถนาความตายเสียเถิด ถ้าหากพวก
เจ้าเป็นผู้พูดจริง

95. และเขาเหล่านั้น¹ จะไม่ปรารถนาความตาย
เลยตลอดกาล เนื่องด้วยสิ่งที่มือของพวกเขาได้
ประกอบล่วงหน้าไว้ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
รู้ดีต่อบรรดาผู้อธรรมเหล่านั้น

96. และแน่นอนเหลือเกินเจ้า² จะพบว่าพวกเขา
เป็นมนุษย์ที่ห่วงใยยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่
และยิ่งกว่าบรรดาผู้ที่ให้มีภาคีชั้น (แก่อัลลอฮ์)
เสียอีก คนหนึ่งคนใดในพวกเขาเหล่านั้นชอบ หาก
ว่าเขาจะถูกให้มีอายุถึงพันปี และมันจะไม่ทำให้
เขาห่างไกลจากการลงโทษไปได้ ในการที่เขาจะ
ถูกให้มีอายุยืนนาน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
เห็นในสิ่งที่เขาเหล่านั้นกระทำการอยู่

97. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครที่เคยเป็น
ศัตรูต่อญิบรีลบ้าง? แท้จริงนั้น เขาได้นำอัล-
กุรอานทยอยลงมายังหัวใจของเจ้าด้วยอนุมัติ
ของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เพื่อยืนยัน สิ่งที่อยู่หน้าอัล-
กุรอาน³ และเพื่อเป็นข้อแนะนำ และข่าวดีแก่ผู้
ศรัทธาทั้งหลาย

98. ใครที่เคยเป็นศัตรูต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์
ของพระองค์ และบรรดาอรอซูลของพระองค์และ
เป็นศัตรูต่อญิบรีล และมีกาอิลนั้น แท้จริง
อัลลอฮ์ทรงเป็นศัตรูแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٥﴾

وَلَنَجْذِبُنَّهُمْ أَخْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِمْ وَمَنْ
الَّذِينَ أَشْرَكُوا بَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ
سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُرْضِيهِمْ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ
عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٧﴾

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ
فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٨﴾

¹ หมายถึงชาวยิวหรือวงศ์วานอิสราเอล

² คือท่านนะบีจะพบว่ายิวเหล่านั้นห่วงใยต่อชีวิตเป็นอย่างยิ่ง

³ หมายถึง คัมภีร์ เคารอด และอินญิล

99. และแท้จริงเราได้ให้สัญญาณต่าง ๆ อันชัดแจ้งแก่เจ้าแล้ว¹ และย่อมจะไม่มีใครปฏิเสธสัญญาณเหล่านั้น นอกจากบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนเท่านั้น

100. และคราใดที่พวกเขา² ได้ให้คำมั่นสัญญาใด ๆ ไว้ กลุ่มหนึ่งในพวกเขาก็เหวี่ยงสัญญาณนั้นทิ้งเสียกระนั้นหรือ? หากมิได้ ส่วนมากของพวกเขาไม่ศรัทธาต่างหาก

101. และเมื่อได้มีรอสูลคนใด ณ ที่อัลลอฮฺมายังพวกเขา ซึ่งจะเป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับพวกเขา³ กลุ่มหนึ่งจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ก็เหวี่ยงคัมภีร์ของอัลลอฮฺไว้เบื้องหลังของพวกเขาเสีย⁴ เสมือนหนึ่งว่าพวกเขาไม่รู้

102. และพวกเขาได้ปฏิบัติตามสิ่งที่บรรดาชัยฎอน⁵ ในสมัยสุลัยมานอ่านให้ฟัง และสุลัยมานหาได้ปฏิเสธการศรัทธาไม่ แต่ทว่าชัยฎอนเหล่านั้นต่างหากที่ปฏิเสธการศรัทธา⁶ โดยสอนประชาชนซึ่งวิชาไสยศาสตร์และสิ่งที่ถูกประทานลงมา⁷ แก่มาลาอิกะฮฺทั้งสอง คือ ฮารูต และมารูต ณ เมืองบาบิล และเขาทั้งสอง

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٩﴾

أَكْثَمًا عَهْدًا وَعَهْدًا بَدَّدَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ بَدَّ فَرِيقٌ مِّنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَهُمْ
ظُهُورَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مَلِكٍ سُلَيْمَانَ
وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ
كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ
عَلَى الْمَلَائِكَةِ إِلَّا بِالْإِذْنِ وَالْمَرْوَةُ
وَمَرْوَةُ وَبَابِلُ هُنُوتٌ وَمَرْوَةٌ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ
فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا
مَا يُفْرِقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ
بِضَّآرِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ

¹ หมายถึงหลักฐานอันชัดเจน

² ชาวอิวที่ใต้ให้คำมั่นสัญญาแก่อัลลอฮฺไว้

³ หมายถึงคัมภีร์เตารอต ในส่วนที่ให้เอกภาพแด่อัลลอฮฺ และส่วนที่เป็นรากฐานแห่งบัญญัติศาสนา

⁴ เหวี่ยงส่วนที่บอกลักษณะของท่านนะบีทิ้งเสีย

⁵ หมายถึงพวกประพตชั่วในสมัยท่านนะบีสุลัยมานได้นำวิชาไสยศาสตร์ออกเผยแพร่ และปฏิบัติกัน

⁶ หมายถึงการยึดถือวิชาไสยศาสตร์ เพราะการปฏิบัติดังกล่าวนี้ถือว่าการปฏิเสธศรัทธา

⁷ หมายถึงวิชาไสยศาสตร์ที่อัลลอฮฺทรงให้มาลาอิกะฮฺทั้งสองนำมาเพื่อทดสอบการอีมานของวงศ์วานอิสรออิล

จะไม่สอนให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะกล่าวว่า แท้จริงเราเพียงเป็นผู้ทดสอบเท่านั้นท่านจงอย่าปฏิเสธการศรัทธาเลย¹ แล้วเขาเหล่านั้นก็ศึกษาจากเขาทั้งสอง สิ่งที่พวกเขาจะใช้มันยังความแตกแยกระหว่างบุคคลกับภรรยาของเขาและพวกเขาไม่อาจทำให้สิ่งนั้นเป็นอันตรายแก่ผู้ใดได้นอกจากด้วยการอนุมัติของอัลลอฮ์เท่านั้น² และพวกเขาก็เรียนสิ่งที่เป็นโทษแก่พวกเขา และมีไซ้เป็นคุณแก่พวกเขา และแท้จริงนั้นพวกเขารู้แล้วว่า แน่หนอนผู้ที่เชื่อมั่นไว้นั้น³ ในวันปรโลกก็ย่อมไม่มีส่วนได้ใด ๆ และแน่หนอนเป็นสิ่งที่ชั่วช้าจริง ๆ ที่พวกเขาขายตัวของพวกเขาด้วยสิ่งนั้น หากพวกเขารู้

103. และหากว่า เขาเหล่านั้นศรัทธา และเกรงกลัวแล้ว แน่หนอน ผลานิสงส์ ณ ที่อัลลอฮ์นั้นย่อมดีกว่า หากพวกเขารู้

104. โอ้ ศรัทธาชนทั้งหลาย! จงอย่าพูดว่า รออานา⁴ และจงพูดว่า อุนซุรนา⁵ และจงฟังและสำหรับผู้ปฏิเสธการศรัทธานั้น คือ การลงโทษอันเจ็บแสบ

وَيَعْلَمُونَ مَا يُصْرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ
مِنْ خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٤﴾

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾

يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا
وَقُولُوا أَنْظِرْنَا وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾

¹ จงอย่าศึกษาวิชาไสยศาสตร์เลย เพราะเป็นการปฏิเสธศรัทธา

² นอกจากเป็นไปตามกฎสภาวะการณ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น

³ ผู้ที่เชื่อวิชาไสยศาสตร์ และยึดถือมัน

⁴ แปลว่า “โปรดสดับฟังเรา”

⁵ แปลว่า “โปรดมองมาทางเรา”

105. บรรดาผู้ปฏิเสธการศรัทธาทั้งหลายจากอะฮ์ลุล กิตาบ¹ และจากบรรดามุชริกนั้น² ต่างไม่ชอบ ที่จะให้มีความดีใด ๆ จากพระเจ้าของพวกเขา เจ้า ถูกประทานลงมาแก่พวกเขาและอัลลอฮ์นั้น จะทรงเจازความกรุณาของพระองค์แก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มี บุญคุณอันใหญ่หลวง

106. โองการใดที่เรายกเลิก³ หรือเราทำให้มัน ลืมเลือนไปนั้น เราจะนำสิ่งที่ดีกว่าโองการ นั้นมา⁴ หรือสิ่งที่เท่าเทียมกับโองการนั้น⁵ เจ้ามิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรง เคารพภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

107. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้รู้ดอกหรือว่า แท้จริง อัลลอฮ์นั้นทรงมีอำนาจแห่งชั้นฟ้าทั้งหลาย และ แผ่นดิน อื่นจากอัลลอฮ์แล้ว พวกเขาขอมไม่มี ผู้คุ้มครองใด ๆ และผู้ช่วยเหลือใด ๆ

108. หรือพวกเขาจะขอร้องต่ออูซูลของพวกเขา เจ้า เช่นเดียวกับที่มุซาเคยถูกขอร้องมาก่อนแล้ว⁶ และผู้ใดเปลี่ยนเอาการปฏิเสธไว้แทนการศรัทธา แล้วไซร์ แน่หนอนเขาก็ได้หลงทางอันเที่ยงตรง เสียแล้ว

مَا يُؤذُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلِ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِبْرَاهِيمَ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾

¹ หมายถึงพวกยิว

² หมายถึงชาวมักกะฮ์ที่สักการะเจวีด

³ คือโองการใดที่อัลลอฮ์ได้ประทานมาในอดีต เมื่อหมดความเหมาะสมแล้วก็ถูกยกเลิก

⁴ มีประโยชน์มากกว่า

⁵ มีประโยชน์เท่าเทียมกัน

⁶ คือถูกขอร้องให้พวกเขาเห็นอัลลอฮ์โดยเปิดเผย และพวกเขาในที่นี้หมายถึงชาวมักกะฮ์ ซึ่งขอร้องให้ท่านนะบียายเนื้อที่มักกะฮ์ให้กว้างขวางขึ้น

109. อะฮ์ลุลกิตาบมากมายนั้น¹ ชอบ หากพวกเขาจะสามารถทำให้พวกเจ้ากลับเป็นผู้ปฏิเสศการศรัทธาอีก ทั้งนี้เพราะความอิจฉาริษยาที่มาจากตัวของพวกเขาเอง หลังจากความจริงได้ประจักษ์แก่พวกเขา ดังนั้น พวกเจ้าจงให้อภัย และเบือนหน้าเสีย² จนกว่าอัลลอฮ์จะประทานคำสั่งของพระองค์มา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

110. และพวกเจ้าจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดเกิด และจงชำระชะกาตเสีย และความดีใด ๆ ที่พวกเจ้าได้ประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับตัวของพวกเจ้าเอง พวกเจ้าก็จะพบมัน ณ ที่อัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้าปฏิบัติกันอยู่

111. และพวกเขา กล่าวว่า จะไม่มีใครเข้าสวรรค์เลย นอกจากผู้ที่เป็นยิวหรือเป็นคริสเตียนเท่านั้น³ นั่นคือความเพ้อฝันของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำหลักฐานของพวกท่านมา ถ้าพวกท่านเป็นผู้พูดจริง

112. หาใช่เช่นนั้นไม่⁴ ผู้ใดที่มอบใบหน้าของเขา⁵ ให้แก่อัลลอฮ์ และขณะเดียวกัน เขาก็เป็นผู้กระทำความดีแล้วไซ้ เขาจะได้รับรางวัล

وَدَكْثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَّارًا حَسَدًا
مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ
الْحَقَّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَمَا تَدْرِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا
أَوْ نَصْرَانًا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

¹ หมายถึงชาวยิวและชาวคริสเตียน

² ทำเป็นไม่รู้ไม่เห็น

³ ต่างฝ่ายต่างก็อ้างว่าฝ่ายตนเท่านั้นจะได้เข้าสวรรค์

⁴ หาใช่ตามที่ชาวยิวและคริสตเพื่อฝันแต่อย่างใดไม่

⁵ หมายถึงทั้งชีวิตและร่างกาย

ของเขา ณ ที่พระเจ้าของเขา และไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ¹

113. และชาวยิวกล่าวว่า ชาวคริสต์นั้นมิได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด² และชาวคริสต์ก็กล่าวว่า ชาวยิวก็ได้ตั้งอยู่บนสิ่งใด ทั้ง ๆ ที่เขาเหล่านั้นอ่านคัมภีร์กันอยู่ ในทำนองเดียวกัน บรรดาผู้ที่ไม่รู้ก็ได้กล่าวเช่นเดียวกับคำกล่าวของพวกเขา ดังนั้นในวันกียามะฮ์³ อัลลอฮ์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

114. และใครเล่าจะเป็นผู้ธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่หวงห้ามบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ ในการที่พระนามของพระองค์จะถูกกล่าวในมัสยิดเหล่านั้น และพยายามในการทำลายมัสยิดเหล่านั้นด้วย⁴ ชนเหล่านี้แหละไม่บังควรแก่พวกเขาที่จะเข้าไปในมัสยิดเหล่านั้น นอกจากในฐานะผู้เกรงกลัวเท่านั้น และเขาเหล่านั้นจะได้รับความอภัยคในโลกลี้ และในปรโลกนั้น พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันใหญ่หลวง

115. และทิศตะวันออกและทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเจ้าจะผินไปทางไหน ที่นั่นแหละคือพระพักตร์ของอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ
يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۗ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٣﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسْجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا
أَسْمُهُ ۖ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ
أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا
خِزْيٌ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ ۖ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١٤﴾

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُولَٰؤُا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عَلَيْهِ ﴿١١٥﴾

¹ หมายถึงทั้งในโลกนี้และปรโลก

² คือมิได้ตั้งอยู่บนศาสนาที่ถูกต้อง

³ วันที่มนุษย์ถูกให้ฟื้นคืนชีพ เพื่อรับการตอบแทน

⁴ หมายถึง ตีตัสและไฟรफलของเขาซึ่งเป็นชาวโรมันได้ทำลาย บัศตุลมักดิส

116. และพวกเขา กล่าวว่า อัลลอฮ์ได้ทรงยึดเอาพระบุตรองค์หนึ่ง¹ มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านหาใช่เช่นนั้นไม่ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ทั้งสิ้น โดยที่ทั้งหมดนั้นเป็นผู้ภักดี² และนอบน้อมต่อพระองค์

117. พระองค์ผู้ทรงประดิษฐ์ชั้นฟ้า และแผ่นดิน³ และเมื่อพระองค์ทรงกำหนดสิ่งใดแล้ว พระองค์ก็เพียงแต่ประกาศิตแก่สิ่งนั้นว่า จงเป็นแล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นขึ้น

118. และบรรดาผู้ที่ไม่รู้กล่าวว่า ไฉนอัลลอฮ์จึงไม่ตรัสแก่พวกเรา หรือไม่มีสัญญาณหนึ่งมายังพวกเรา ในทำนองเดียวกัน บรรดาชนรุ่นก่อนพวกเขา ก็กล่าวเช่นเดียวกับคำพูดของพวกเรา โดยที่หัวใจของพวกเขาคลายคลึงกัน แท้จริงนั้น เราได้แจกแจงสัญญาณต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจนแล้ว แก่พวกที่ศรัทธามั่น

119. และแท้จริงเราได้ส่งเจ้ามาพร้อมด้วยความจริง ในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และเจ้าจะไม่ถูกโต้สวนเกี่ยวกับชาวเปลวเพลิงที่ลุกโชนชั่วนิรันดร์

120. และชาวยิวและชาวคริสต์นั้น จะไม่ยินดีแก่เจ้า (มุฮัมมัด) เป็นอันขาด จนกว่าเจ้าจะปฏิบัติตามศาสนาของพวกเขา จงกล่าวเถิด

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۚ بَل لَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلُّ لَهٗ قٰنِیْنٌ ﴿١١٦﴾

بَدِیْعَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِذَا قَضٰیۤ اَمْرًا فَاِنَّمَا یَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾

وَقَالَ الَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ لَوْلَا یَكْلُمُنَا اللّٰهُ اَوْ نَاْتِیْنَاۤ اٰیٰةٌ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشٰبَهَتْ قُلُوْبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰیٰةَ لِقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١٨﴾

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِیْرًا وَّ نَذِیْرًا ۚ وَلَا تُسْئَلُ عَنْ اٰحْسَابِ الْبٰجِیْمِ ﴿١١٩﴾

وَلَنْ رَضٰی عَنْكَ الْیَهُودُ وَلَا النَّصٰرَىٰ حَتّٰی تَبِیْعَ یَلْبِغُوْهُمُ قُلُوْبُ رَاۤیْسِكَ ۗ هٰذَا الَّذِیْ هُوَ الْهُدٰی وَّ الْبَیِّنُ ۗ اَتَّبِعْتَ اَهْوَاۤءَهُمْ بَعْدَ الَّذِیْ جَاۤءَكَ مِنَ الْعِلْمِ

¹ หมายถึงท่านนะบีฮิซา

² หมายถึงนบอบในอำนาจและพระประสงค์ของพระองค์ทั้งสิ้น

³ หมายถึงว่าไม่เคยมีผู้ใดเคยสร้างฟ้าและพิภพมาก่อน

แท้จริงคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้น คือ คำแนะนำ¹ แน่นอนถ้าเจ้าปฏิบัติตามความใคร่ของพวกเขา หลังจากที่มีความรู้มายังเจ้าแล้ว ก็ย่อมไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ สำหรับเจ้าให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ได้

121. บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์นั้นอย่างจริงจัง² ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่ศรัทธาต่อคัมภีร์นั้น และผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อคัมภีร์นั้นไซ้³ แน่นอนชนเหล่านั้นคือผู้ที่ขาดทุน

122. วงศ์วานอิสรออิลเอ๋ย จงรำลึกถึงความกรุณาของข้า ที่ข้าได้กรุณาต่อพวกเจ้า และแท้จริง ข้าได้เทิดพวกเจ้าเหนือประชาชาติทั้งหลาย

123. และพวกเจ้าจงทวนกรงวันหนึ่ง ซึ่งไม่มีชีวิตใดจะชดเชยสิ่งใดแทนอีกชีวิตหนึ่งได้⁴ และค่าไถ่ถอนใดๆ จากชีวิตนั้นก็จะไม่ถูกรับ⁵ และทั้งการขอให้ช่วยเหลือใดๆ ก็หาได้รับประโยชน์แก่ชีวิตนั้นไม่⁶ ตลอดจนเขาเหล่านั้นก็จะไม่ได้รับ

مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٠﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ
أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢١﴾

يَنْبِيَّ إِسْرَائِيلَ أَذْكُرُوا وَفَعَلْنَا بِالْحَيِّ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْرَى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا
يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفْعَةٌ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ﴿١٢٣﴾

¹ คือคำแนะนำที่ถูกต้อง และให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

² อ่านคัมภีร์นั้นด้วยความศรัทธาและพิถีพิถารณาในการน้อมทำให้เขาเห็นว่า นะบีอัมมัด คือนะบีที่ถูกระบุลักษณะไว้ในคัมภีร์นั้น

³ มิได้อ่านคัมภีร์นั้นอย่างจริงจัง จึงทำให้เขาไม่เข้าใจข้อความซึ่งระบุในคัมภีร์ทำให้เขาปฏิเสธนะบีอัมมัดเขาจึงตกอยู่ในฐานะผู้ปฏิเสธคัมภีร์

⁴ คือไม่มีใครจะนำเอาความดีของตนไปชดเชยส่วนบกพร่องของอีกคนหนึ่งได้

⁵ คือสมมุติว่า ชีวิตนั้นจะไถ่ตัวของเขาให้พ้นจากการลงโทษด้วยทรัพย์สินมากมายเท่าใดก็ตาม ก็จะไม่ถูกรับ เพราะแต่ละคนจะต้องลิ้มรสแห่งความผิดของตน ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดช่วยเหลือได้

⁶ การขอให้อัลลอฮ์ทรงกรุณาแก่ชีวิตนั้นก็หาได้รับประโยชน์ไม่

ความช่วยเหลือ

124. และจงรำลึกถึง ขณะที่พระเจ้าของอิบรอฮีมได้ทดสอบเขา ด้วยพระบัญชาบางประการ¹ แล้วเขาก็ได้สนองตามพระบัญชานั้นโดยครบถ้วน² พระองค์ตรัสว่า แท้จริงข้าจะให้เจ้าเป็นผู้นำมนุษยชาติ เขากล่าวว่า และจากลูกหลานของข้าพระองค์ด้วย³ พระองค์ตรัสว่า สัญญาของข้านั้นจะไม่ได้แก่บรรดาผู้อธรรม⁴

125. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้ให้บ้านหลังนั้นเป็นที่กลับมาสำหรับมนุษย์และเป็นที่พักพิง และพวกเจ้าจงยึดเอาที่ยืนของอิบรอฮีม⁵ เป็นที่ละหมาดเถิด และเราได้สั่งเสียแก่อิบรอฮีมและอิสมาอีลว่า เจ้าทั้งสองจงทำความสะอาดบ้านของข้า เพื่อบรรดาผู้ทำการแกะาะวาฟ⁶ และบรรดาผู้ทำการเอียะติกาฟ⁷ และบรรดาผู้ที่ทำรุกีวะและสญูด⁸

126. และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมได้วิงวอนว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์โปรดทรงให้

﴿ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿١٢٤﴾

﴿ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

¹ เราไม่สามารถรู้ได้ว่าพระบัญชาบางประการนั้นคืออะไรบ้าง? เพราะไม่ปรากฏว่าท่านนะบีได้อธิบายไว้ในการนี้นักปราชญ์จึงมีทรรศนะต่างกัน

² ปฏิบัติตามพระบัญชานั้นอย่างครบถ้วน

³ ท่านนะบีอิบรอฮีม ขอให้อัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งผู้นำจากลูกหลานของท่านด้วย

⁴ พระองค์ทรงรับคำขอของท่านนะบีอิบรอฮีม แต่ถ้าสมัยใดที่ลูกหลานของท่านเป็นผู้อธรรมแล้ว ก็จะไม่ได้รับตามสัญญานั้น

⁵ คือ ก้อนหินที่ท่านใช้เป็นที่รองเท้า เพื่อก่ออัล-กะอูบะฮ์ ซึ่งเรียกกันว่า “มะกอมอิบรอฮีม”

⁶ ผู้เดินเวียนซ้ายรอบกะอูบะฮ์ เจ็ดรอบ

⁷ ผู้ที่จำกัดตนอยู่ในบริเวณกะอูบะฮ์ตามจำนวนที่เขากำหนดไว้ เพื่อทำการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์

⁸ ผู้ทำละหมาด

ที่นี่เป็นเมืองที่ปลอดภัย และโปรดประทานบรรดาผลไม้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่ชาวเมืองนั้นด้วย คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกจากพวกเขา¹ พระองค์ตรัสว่า ผู้ใดที่ปฏิเสธการศรัทธา ข้าจะให้เขาได้รับความสำราญชั่วเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ภายหลังข้าจะบีบบังคับให้เขาไปสู่การทรมานแห่งขุมนรก และเป็นจุดหมายปลายทางอันชั่วร้ายยิ่ง

127. และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีมและอิสมาอีล ได้ก่อสร้างของบ้านหลังนั้น² ให้สูงขึ้น (ทั้งสองได้กล่าววิงวอนว่า) ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้า พระองค์โปรดรับ (งาน) จากพวกข้าพระองค์ด้วยเถิด แท้จริงพระองค์นั้นทรงได้ยิน และทรงรอบรู้

128. ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ โปรดให้ข้าพระองค์ทั้งสองเป็นผู้มอบนมต่อพระองค์ และโปรดให้มีขึ้นจากลูกหลานของพวกข้าพระองค์ ซึ่งประชาชาติที่มอบนมต่อพระองค์ และโปรดแสดงแก่ข้าพระองค์ ซึ่งพิธีการทำฮัจญ์ของพวกข้าพระองค์ และโปรดอภัยโทษแก่พวกข้าพระองค์ด้วย แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้อภัยโทษ ทรงเอ็นดูเมตตา

129. ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของพวกข้าพระองค์ โปรดส่งรอสูลคนหนึ่งคนใดจากพวกเขาเองไปในหมู่พวกเขา ซึ่งเขาจะได้อ่านบรรดาโองการของ

قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأَمَتُّهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ
إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيَسْأَلُ الْمَصِيرَ ﴿١٦٧﴾

وَإِذْ رَفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾

رَبَّنَا وَأَنْجِلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ دُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
مُّسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾

رَبَّنَا وَأَنْبِئْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُرَكِّبُهُمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾

¹ คือจากลูกหลานของท่านนะบีอิบรอฮีม

² คือ อัล-กะอูบะฮ์ หรือ บัยตุลลอฮ์

พระองค์ให้พวกเขาฟัง และจะได้สอนคัมภีร์ และความมุ่งหมายแห่งบทบัญญัติให้พวกเขาทราบ และชักฟอกพวกเขาให้สะอาด แท้จริงพระองค์ทรงไว้อภัยและปรีชาญาณ

130. และใครเล่าที่จะไม่พึงปรารถนาในแนวทางของอิบรอฮีม นอกจากผู้ที่ทำให้ตัวเองโหดเหี้ยมเท่านั้น และแท้จริงนั้น เราได้คัดเลือกเขา (ให้เป็นนบี และรอซูล) ในโลกนี้ และแท้จริงในปรโลกนั้น เขาจะอยู่ในหมู่คนดีอย่างแน่นอน

131. จงรำลึกถึงขณะที่พระเจ้าของเขาได้กล่าวแก่เขาว่า เจ้าจงสวมมิกดัลดีเถิด เขากล่าวว่า ข้าพระองค์ได้สวมมิกดัลดีแต่พระเจ้าแห่งสากลโลกแล้ว

132. และอิบรอฮีมได้สั่งเสียแก่ลูก ๆ ของเขา ให้ปฏิบัติตามแนวทางนั้น¹ และยะอฺกูบก็สั่งเสียด้วยว่า โอ้ลูก ๆ ของฉัน แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงเลือกศาสนาให้แก่พวกเจ้าแล้ว ดังนั้น พวกเจ้าจงอย่ายอมตายเป็นอันขาด นอกจากในกรณีที่พวกเจ้าเป็นผู้สวมมิกดัลดี (ต่ออัลลอฮ์) เท่านั้น²

133. หรือว่าพวกเจ้าอยู่ด้วย เมื่อความตายได้เยี่ยมกรายยะอฺกูบ ขณะที่เขากล่าวแก่ลูก ๆ ของเขาว่า พวกเจ้าจะเคารพสักการะอะไรหลังจากฉัน พวกเขากล่าวว่า พวกเราจะเคารพสักการะพระเจ้าของท่าน และพระเจ้าของ

وَمَنْ يَرْضَ عَنْ مِثْلِهِ ابْرَاهِيمَ إِلاَّ مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الآخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٣٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِيْنَ ﴿١٣١﴾

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ بَنِيَّ إِناَ لِلّٰهِ أَصْطَفَىٰ لَكُمْ آلِهَةً فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلٰهَكَ وَاللّٰهُ ءَابَاؤُنَا إِلٰهِنَا وَإِسْمَاعِيلُ وَإِسْحٰقُ إِلٰهًا وَجِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُّسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾

¹ คือแนวทางที่ท่านเรียกร้องและเชิญชวน

² ให้อภัย ยอมให้ ในศาสนาที่อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือกไว้ให้ และถ้าเมื่อตายลงจะได้ตายในฐานะผู้สวมมิกดัลดีต่อพระองค์

บรรดาบิดาของท่าน คือ อิบรอฮีม อิสมาอิล และอิสฮาก แต่เพียงองค์เดียวและพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น

134. นั่นคือ หมู่ชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่งที่พวกเขาชวนชวายไว้ ก็ย่อมได้แก่พวกเขา และสิ่งที่พวกเขาชวนชวายไว้ก็ย่อมได้แก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่ถูกไต่สวนถึงสิ่งที่พวกเขากระทำ

135. และพวกเขากล่าวว่า พวกท่านจงเป็นยิวเถิด หรือเป็นคริสต์เถิด¹ พวกท่านก็จะได้รับคำแนะนำอันถูกต้อง จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หาใช่เช่นนั้นไม่ แนวทางของอิบรอฮีมผู้ไฝหาความจริงต่างหาก² และเขาไม่เคยเป็นผู้สักการะเจวีศ

136. พวกเขาจงกล่าวเถิด เราได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เรา และสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่อิบรอฮีม และอิสมาอิล และอิสฮาก และยะอฺุบ และบรรดาศาว์วานเหล่านั้น³ และสิ่งที่มุซา และฮิชาได้รับ และสิ่งที่บรรดานะบีได้รับจากพระเจ้าของพวกเขา พวกเรามีได้แบ่งแยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากเขาเหล่านั้น⁴ และพวกเราจะเป็นผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์เท่านั้น

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾

¹ คือทั้งยิวและคริสต์ต่างก็เรียกร้องให้หันถือศาสนาของตน

² แนวทางของท่านนะบีอิบรอฮีมต่างหากที่ถูกต้อง

³ ลูกหลานของท่านนะบี ยะอฺุบ

⁴ มิได้แบ่งแยกระหว่างนะบีเหล่านั้นในการศรัทธา หากแต่เราศรัทธาต่อนะบีทุกท่าน

137. แล้วหากพวกเขาศรัทธาอย่างที่พวกเขาศรัทธาแล้ว แน่หนอนพวกเขาก็ย่อมได้รับข้อแนะนำที่ถูกต้อง และหากพวกเขาผินหลังให้ แน่หนอนพวกเขาย่อมอยู่ในความแตกแยกกัน แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงให้เจ้าพอเพียงแก่พวกเขา¹ และพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งการไถ่ยืน ทรงไว้ซึ่งความรอบรู้

فَإِنَّمَا يُمَثِّلُ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا
وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ
اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٣٧﴾

138. การยอมของอัลลอฮ์ และใครเล่าจะยอมดียิ่งไปกว่าอัลลอฮ์² และพวกเราจะเป็นผู้เคารพอิบาดะฮ์ต่อพระองค์

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً
وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٣٨﴾

139. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าพวกท่านจะโต้แย้งกับเราในเรื่องของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา และพระเจ้าของพวกท่าน และบรรดาการงานของเราก็ย่อมเป็นของเรา และบรรดาการงานของพวกท่านก็เป็นของพวกท่าน และพวกเรานั้นจะเป็นผู้มอบการอิบาดะฮ์ทั้งหลายให้แก่พระองค์เท่านั้น

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
أَعْمَلْنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٣٩﴾

140. หรือว่าพวกท่านจะกล่าวว่า แท้จริงอิบรอฮีม และอิสมาอีล และอิสฮาก และยะอฺูบ และบรรดาวงศ์วานเหล่านั้น³ เป็นยิวหรือเป็น

أَمْ يَقُولُونَ إِنَّا بَنُوهُمْ وَإِسْمَاعِيلُ وَإِسْحَاقُ
وَيَعْقُوبُ وَالْأَسْبَاطُ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
قُلْ أَنتُمْ أَعْلَمُ أَمَّا اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَفَرَ

¹ คือสามารถหยุดยั้งความเลวร้ายของพวกเขาได้

² ทรงเปรียบเทียบศาสนาของพระองค์ว่าประหนึ่งสียอมผ้า แต่ศาสนาของพระองค์นั้นสำหรับยอมจิตใจมนุษย์ และความประพฤติของเขาให้ตั้งอยู่ในทางที่ถูกต้องและดีงาม และใครเล่าจะกำหนดศาสนาได้ดีกว่าพระองค์

³ บรรดาลูกหลานของท่านนะบียะอฺูบ

คริสต์ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านรู้ดี ยิ่งกว่าอัลลอฮ์กระนั้นหรือ หรืออัลลอฮ์รู้ดีกว่า แล้วผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ปิดบังหลักฐาน จากอัลลอฮ์ ซึ่งมียูที่เฝ้า และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ ทรงผลอในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

141. นั่นคือ กลุ่มชนที่ล่วงลับไปแล้ว สิ่ง ที่ พวกเขาได้ชวนชวายไว้ ก็ย่อมเป็นของพวกเขา และสิ่งที่พวกเจ้าชวนชวายไว้ก็ย่อมเป็นของ พวกเจ้าและพวกเจ้าจะไม่ถูกไต่สวน ถึงสิ่งที่เขา เหล่านั้นปฏิบัติกัน

142. บรรดาผู้ใดเซลลา¹ ในหมู่มนุษย์นั้นจะ กล่าวว่ อะไรเล่าที่ทำให้พวกเขา² หันออกไป จากกิบลัตของพวกเขา³ ที่พวกเขาเคยผินไป⁴ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ทิศตะวันออกและ ทิศตะวันตกนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

143. และในทำนองเดียวกัน เราได้ให้พวกเจ้า เป็นประชาชาติที่เป็นกลาง เพื่อพวกเจ้าจะได้ เป็นสักขีพยานแก่มนุษย์ทั้งหลาย และรอซูล⁵

شَهِدَةٌ عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤١﴾

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنْتَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٢﴾

﴿١٤٣﴾ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَن قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٤﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

¹ รวมทั้งยิวและคริสเตียน

² หมายถึงมุสลิมิน

³ หมายถึงบัยตุลมักดิส ซึ่งตั้งอยู่ในนครเฮรซาเล็ม

⁴ หมายถึงท่านนะบี และบรรดามุมีน

⁵ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

ก็จะเป็นผู้ที่เสียใจแทนพวกเขา และเรามีได้ให้ มีขึ้นซึ่งกบิลัตที่เจ้าเคยผิดไป นอกจากเพื่อเรา จะได้ว่า ใครบ้างที่จะปฏิบัติตามรอซูล จาก ผู้ที่กำลังหันสนเท้าทั้งสองของเขากลับ¹ และ แท้จริงการเปลี่ยนแปลงกบิลัตนั้น เป็นเรื่อง ใหญ่² นอกจากแก่บรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรง แนะนำเท่านั้น และเชื่อว่าอัลลอฮ์นั้นจะทำให้ การศรัทธาของพวกเขาสู่ญิบก็หาไม่ แท้จริง อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาแก่ มนุษย์เสมอ

144. แท้จริงเราเห็นใบหน้าของเจ้าแหงนไปใน พากฟ้าบ่อยครั้ง แน่หนอนเราจะให้เจ้าผิดไปยัง ทิศ³ ที่เจ้าพึงใจ ดังนั้นเจ้าจงผิดใบหน้าของ เจ้าไปทางมัสยิดิลฮะรออมเถิด และที่ใดก็ตามที่ พวกเจ้าปรากฏอยู่ ก็จงผิดใบหน้าของพวกเจ้า ไปทางทิศนั้น⁴ และแท้จริงบรรดาผู้ที่ได้รับ คัมภีร์⁵ นั้น ย่อมรู้ดีว่ามัน⁶ คือความจริงที่มา

شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٤﴾

قَدْ زَرَى نَقَلْبُ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾

¹ หมายถึงผิดหลังให้ เพราะการกลับสนเท้าทั้งสองนั้น ทำให้ร่างกายกลับให้หลังด้วย

² เพราะทำให้ผู้ที่มีศรัทธาไม่มั่นคง เกิดความสงสัย และปฏิเสธการศรัทธาก็มี และเป็นเป้าแห่งการโจมตีของยิวและคริสเตียน ตลอดจนพวกมุขริก แห่งมักกะฮ์ด้วย

³ คือกบิลัต

⁴ ผิดไปทาง อัล-มัสยิดิล ฮะรออม

⁵ หมายถึง ยิวและคริสเตียน

⁶ การผิดไปสู่อัล-มัสยิดิลฮะรออม

จากพระเจ้าของพวกเขา และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรง
เปลือยในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

145. และแน่นอน ถ้าหากเจ้าได้นำหลักฐาน
ทุกอย่างมาแสดงแก่บรรดาผู้ได้รับคัมภีร์พวก
เขาก็ไม่ตามกบิลัตของเจ้า¹ และเจ้าก็มีไช้จะ
เป็นผู้ตามกบิลัตของพวกเขา และบางกลุ่มใน
พวกเขาเองก็มีไช้จะเป็นผู้ตามกบิลัตของอีก
บางกลุ่ม² และถ้าหากเจ้าได้ปฏิบัติตามความ
ใคร่ของพวกเขาหลังจากที่มีความรู้มายังเจ้าแล้ว
แน่นอนทันใดนั้น เจ้าก็อยู่ในหมู่ผู้อธรรม

146. บรรดาผู้ที่เราได้อภัย คัมภีร์แก่พวกเขา
พวกเขาข่มขู่จักเขา³ ดีเหมือนกับที่พวกเขา
รู้จักลูกๆ ของเขาเอง และแท้จริงกลุ่มหนึ่งจาก
พวกเขาหนีปิดบังความจริง⁴ ไว้ทั้งๆ ที่พวกเขา
รู้จักน้อยอยู่

147. ความจริงนั้นมาจากพระเจ้าเป็นเจ้าของเจ้า
ดังนั้นเจ้าอย่าได้อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด

148. และสำหรับแต่ละประชาชาตินั้น ต่างก็มี
ทิศทางหนึ่ง ซึ่งประชาชาตินั้นผินไปสู่อัน⁵ ดังนั้น

وَلَيْنَ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا
تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا
بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنِ اتَّعَتَ
أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٥﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ ﴿١٤٧﴾

وَلِكُلِّ وُجْهَةٍ هُومَوْلَاهَا فَاَسْتَبِقُوا إِلْحَبْرَاتِ آيِنِ
مَا تَكُونُوا يَا تِكُمْ اللهُ جَمِيعًا إِنَّ اللهُ عَلَي

¹ คือ อัล-กะอูบะฮ์

² ฮิวและคริสเตียน ต่างก็ไม่ยอมตามกบิลัตของกันและกัน

³ คือ ทำนนะบีมุฮัมมัด

⁴ ปิดบังลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดที่ระบุไว้คัมภีร์ของพวกเขา

⁵ คือนะบือบรอฮีม และนะบือสมายิล ผินไปทาง อัล-กะอูบะฮ์ ชาวฮิว ผินไปทาง อัล-คิอเราะฮ์ แห่ง บัยตุลมักดิส และชาวคริสตผินไปทางทิศตะวันออก

พวกเจ้าจึงแข่งขันกันในความดีทั้งหลายเกิด ที่ใด ก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่อัลลอฮ์ก็จะทรงนำ พวกเจ้ามาทั้งหมด แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง

149. และจากที่ใดก็ตามที่เจ้าได้ออกไป ก็จงผินหน้าของเจ้าไปทางอัล-มัสยิดิลฮะรออม และ แท้จริงนั้น มัน¹ คือความจริงที่มาจากพระเจ้า ของเจ้า และอัลลอฮ์นั้นไม่เป็นผู้ทรงเปลือยในสิ่ง ที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

150. และจากที่ใดก็ตามที่เจ้าออกไป ก็จงผินหน้าของเจ้าไปทางอัล-มัสยิดิลฮะรออม และที่ใดก็ตามที่พวกเจ้าปรากฏอยู่ ก็จงผินหน้าของพวกเจ้าไปทางนั้น² เพื่อว่าจะได้ไม่เป็นข้ออ้างใด ๆ แก่หมู่ชนที่แย้งพวกเจ้าได้ นอกจากบรรดาผู้อธรรมในหมู่ของพวกเขาเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่ากลัวพวกเขา แต่จงกลัวข้าเถิด และเพื่อที่ข้าจะได้ให้ความกรุณาของข้าครบถ้วนแก่พวกเจ้า และเพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง

151. ดังที่เราได้ส่งรอสูลผู้หนึ่ง³ จากพวกเจ้าเอง มาในหมู่พวกเจ้า ซึ่งเขาจะอ่านบรรดาโองการ

كُلِّ شَيْءٍ وَقَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ حَرَاجَتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
شَطْرَهُ، يَتْلَا لِكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةً إِلَّا
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي
وَلِأَنْتُمْ نَعْمَىٰ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾

كَأَنَّا رَسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو
عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمْ

¹ การผินไปทาง อัล-มัสยิดิล ฮะรออม

² ไปทางอัล-มัสยิดิล ฮะรออม

³ ท่านนะบีมุฮัมมัด

ของเราให้พวกเจ้าฟัง และจะทำให้พวกเจ้า
สะอาดบริสุทธิ์ และจะสอนคัมภีร์ และความรู้
เกี่ยวกับข้อปฏิบัติให้แก่พวกเจ้า และจะสอน
พวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่เคยรู้มาก่อน

152. ดังนั้นพวกเจ้าจงรำลึกถึงข้าเถิด ข้าก็จะ
รำลึกถึงพวกเจ้า และจงขอบคุณข้าเถิด และ
จงอย่าเนรคุณต่อข้าเลย

153. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอาศัยความ
อดทน และการละหมาดเถิด แท้จริงอัลลอฮ์
นั้นทรงอยู่ร่วมกับผู้อดทนทั้งหลาย

154. และพวกเจ้าอย่ากล่าวแก่ผู้ที่ถูกฆ่าในทาง
ของอัลลอฮ์ว่า พวกเขาดาย¹ หามิได้ พวกเขา
ยังมีชีวิตอยู่² แต่ทว่าพวกเจ้าไม่รู้ลึก

155. และแน่นอน เราจะทดลองพวกเจ้าด้วย
สิ่งใดสิ่งหนึ่งจากความกลัว และความหิวและ
ด้วยความสูญเสีย (อย่างใดอย่างหนึ่ง) จาก
ทรัพย์สินสมบัติ ชีวิต และพืชผล และเจ้าจงแจ้ง
ข่าวดีแก่บรรดาผู้อดทนเถิด

156. คือบรรดาผู้ที่เมื่อมีเคราะห์ร้ายมาประสบ
แก่พวกเขา³ พวกเขาก็กล่าวว่า แท้จริงพวกเรา

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَتُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ءَمُوتٌ بَلْ
ءَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ
الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾

¹ คือว่าเขาตายเพียงคนทั่วไป

² มีชีวิตอยู่ในอีกโลกหนึ่งอย่างมีเกียรติ

³ เช่นการสูญเสียชีวิต หรือการสูญเสียสิ่งอื่นใดก็ตาม

เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ และแท้จริงพวกเรา
จะกลับไปยังพระองค์

157. คนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับคำชมเชย
และการเอ็นดูเมตตาจากพระเจ้าของพวกเขา
และคนเหล่านี้แหละคือผู้ที่ได้รับข้อแนะนำอัน
ถูกต้อง

158. แท้จริงภูเขาเศาะฟา และภูเขามัรวะฮ์
นั้น เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของ
อัลลอฮ์¹ ดังนั้นผู้ใดประกอบพิธีฮัจญ์ หรือ
อุมเราะฮ์ ณ บัยตุลลอฮ์ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขา
ที่จะเดินวนเวียนไปมา ณ ภูเขาทั้งสองนั้น และ
ผู้ใดประกอบความดีโดยสมัครใจแล้ว แน่نون
อัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงชอบใจ² และผู้ทรงรอบรู้

159. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังหลักฐานอัน
ชัดเจน³ และข้อแนะนำอันถูกต้องที่เราได้ให้
ลงมาจากหลังจากที่เราได้ชี้แจงมันไว้แล้วในคัมภีร์
สำหรับมนุษย์นั้น คนเหล่านี้แหละอัลลอฮ์
จะทรงขับไล่พวกเขาให้พ้นจากความเมตตาของ
พระองค์ และผู้สาปแช่งทั้งหลายก็จะสาปแช่ง
พวกเขาด้วย

160. นอกจากผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและ
ปรับปรุงแก้ไข และชี้แจงสิ่งที่ปกปิดไว้⁴ คน

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾

﴿١٥٨﴾ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْكِتَابِ
وَأَلْهَدُوا مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ
أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ النَّاسُ ﴿١٦٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَئِكَ
أَنُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦١﴾

¹ เครื่องหมายแห่งศาสนาของพระองค์ เกี่ยวกับการประกอบพิธีฮัจญ์ และอุมเราะฮ์

² คือจะทรงประทานรางวัลให้

³ หมายถึงอะสุลกีตาบ

⁴ อันได้แก่ลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัดในคัมภีร์เตารอต และอินญีล และบัญญัติการขวางผู้ทำซิหา
ซึ่งเคยแต่งงานแล้วด้วยก่อนหินจนตาย ตลอดจนความจริงเกี่ยวกับเปลี่ยนกบิลัต

เหล่านี้ข้าจะภักย์โทษให้แก่พวกเขา และข้าคือ
ผู้อภัยโทษ และเมตตาเสมอ

161. แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาและดลีสัน
ซีฟลง ขณะที่พวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาอยู่นั้น
ชนเหล่านี้จะได้รับการขบไล้ให้พ้นจากความ
เมตตาของอัลลอฮ์ และจะได้รับการสาปแช่ง
จากมลาอิกะฮ์ และมนุษย์ทั้งหมด¹

162. พวกเขาจะพำนักอยู่ (ในนรก) ตลอดกาล
โดยที่การลงโทษนั้นจะไม่ถูกผ่อนปรนแก่พวกเขา
และทั้งพวกเขาก็จะไม่ถูกรักร้อ (ในการลงโทษ)

163. และผู้ที่ควรแก่การเคารพ สักการะของ
พวกเจ้านั้น มีเพียงองค์เดียว ไม่มีผู้ควรแก่การ
เคารพสักการะใดๆ นอกจากพระองค์ ผู้ทรง
กรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอเท่านั้น

164. แท้จริงในการสร้างบรรดาชั้นฟ้าและ
แผ่นดิน และสลับเปลี่ยนกลางคืนและกลางวัน
และเรือที่วิ่งอยู่ในทะเลพร้อมด้วยสิ่งที่อำนาจ
ประโยชน์แก่มนุษย์ และน้ำที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้
หลั่งลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้แผ่นดินมี
ชีวิตชีวขึ้น² ด้วยน้ำนั้น หลังจากที่มันตายไป

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ
لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُظْرَبُونَ ﴿١٦٢﴾

وَالْهَكَرُ إِلَىٰ اللَّهِ وَحْدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ
الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ وَاللَّيْلِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ
بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ
فَأَخْيَارَهُ إِلَى الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ
كُلِّ دَابَّةٍ وَنَضْرِبِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ
الْمُسْحَرِينَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ

¹ คำว่า “ละอุนด์” นั้น ถ้ามาจากอัลลอฮ์ แปลว่า “การขบไล้ให้พ้นจากความเมตตาของพระองค์”
ถ้ามาจากมนุษย์แปลว่า “สาปแช่ง” เพราะการสาปแช่งนั้นก็คือ การขอให้อัลลอฮ์ทรงขบไล้ให้พ้น
จากความเมตตาของพระองค์

² ให้แผ่นดินชุ่มชื้นและมีต้นไม้งอกเงยขึ้น

แล้ว¹ และได้ทรงให้สัตว์แต่ละชนิด แพร่สะพัด
ไปในแผ่นดิน และในการให้ลมเปลี่ยนทิศทาง
และให้เมฆซึ่งถูกกำหนดให้บริการ (แก่โลก)
ผันแปรไประหว่างฟากฟ้า และแผ่นดินนั้น
แน่นนอน ล้วนเป็นสัญญาณนาหาประการแก่
กลุ่มชนที่เข้าใจ

165. และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือ บรรดา
ภาคี² อื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขารักภาคี
เหล่านั้นเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์ แต่บรรดาผู้
ศรัทธานั้นเป็นผู้ที่รักอัลลอฮ์มากกว่า และ
หากบรรดาผู้ธรรมจะได้เห็น ขณะที่พวกเขา
เห็นการลงโทษอยู่นั้น (แน่นอนพวกเขาจะต้อง
ตระหนักดีว่า) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
ลงโทษที่รุนแรง

166. (และ) ขณะที่บรรดาผู้ถูกตาม³ ได้ปลีกตัว
ออกจากบรรดาผู้ตาม และขณะที่พวกเขา เห็น
การลงโทษ และขณะที่บรรดาสัมพันธ์ภาพที่มี
ต่อกันได้ขาดสะบั้นลง⁴

167. และบรรดาผู้ที่ตามได้กล่าวว่า หากว่าเรา
มีโอกาสกลับไปอีกครั้งหนึ่ง⁵ เราก็จะปลีกตัวออก

لَقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٦﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ أَندَادًا
يُحِبُّوهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَشَدُّ حُبًّا
لِّلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يُرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ
الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٧﴾

إِذْ تَبَرَّأ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا
الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَا كَرِهَ لَنَافَعُنَا فَتَبَرَّأ مِنَّهُمْ
كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ

¹ คือแผ่นดินแห้งแล้งปราศจากต้นไม้ และพืชผักต่าง ๆ

² หมายถึง มนุษย์ มาลาอิกะฮ์ ญิน และเจ็ด ดลลดจนสิ่งอื่น ๆ ที่ถูกเคารพนับถือเทียมอัลลอฮ์ เพราะ
เข้าใจว่าภาคีเหล่านั้นมีบทบาทในวิถีชีวิตของตน

³ หมายถึงผู้ที่ เป็นหัวหน้า หรือผู้นำ

⁴ คือขณะนี้พวกเขาประสบกับสภาพดังกล่าวนั้น พวกเขา ก็ตระหนักดีว่าที่ท่านนะบีมุฮัมมัดประกาศ
ให้ทราบนั้น เป็นความจริงทั้งสิ้น แต่ก็หมดโอกาสที่จะแก้ตัวใหม่เสียแล้ว

⁵ กลับไปสู่โลก

จากพวกเขาบ้าง เช่นเดียวกับที่พวกเขาได้ปลื้ม
ตัวออกจากพวกเขา ในทำนองเดียวกันนั้นแหละ
อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเห็นงานต่างๆ ของ
พวกเขาเป็นที่น่าเสียใจแก่พวกเขา และทั้ง
พวกเขาจะไม่ได้ออกจากไฟนรกด้วย

168. มนุษย์เอ๋ย! จงบริโภคสิ่งอนุมัติที่ดี ๆ
จากสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน และจงอย่าตามบรรดา
ก้าวเดินของชัยฏอน¹ แท้จริงมันคือศัตรูที่ซัด
แฉังของพวกเขา

169. ที่จริงมันเพียงแต่จะใช้พวกเขาให้ประกอบ
สิ่งชั่ว และสิ่งลามกเท่านั้น และจะใช้พวกเขา
กล่าวความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ ในสิ่งที่พวกเขา
ไม่รู้

170. และเมื่อได้ถูกกล่าวแก่พวกเขาว่าจงปฏิบัติ
ตามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาเถิด
พวกเขาก็กล่าวว่า มิได้ เราจะปฏิบัติสิ่งที่เรา
ได้พบบรรดาบรรพบุรุษของเราเคยปฏิบัติมา
เท่านั้น และแม้ได้ปรากฏว่าบรรพบุรุษของ
พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด และทั้งไม่ได้รับแนวทาง
อันถูกต้องก็ตามกระนั้นหรือ?²

171. และอุปมาบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น
ดังผู้ที่ส่งเสียงตวาดสิ่ง³ ที่มันฟังไม่รู้เรื่อง
นอกจากเสียงเรียกและเสียงตะโกนเท่านั้น

حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾

يَأْتِيهَا النَّاسُ كُلُّوًا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَلًا طَيِّبًا
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾

إِنَّمَا يُمِرُّكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَسْمَعُ
مَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مِنْ آيَاتٍ بَلْ لَأَعْلَمُونَ ﴿١٧٠﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَدْعُو بِمَا
لَا يَسْمَعُ إِلَّا دَعْوًا وَنِدَاءً صُمُّ بِكُمْ عَمَىٰ فَهَمْ
لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾

¹ อย่าปฏิบัติตามคำชักจูง และคำยั่วของมัน

² อัลลอฮ์ทรงถามว่า แม้ว่าบรรพบุรุษของพวกเขาไม่รู้เรื่องอะไรและอยู่ในทางที่ผิดก็จะปฏิบัติกระนั้น
หรือ?

³ หมายถึงสัตว์

พวกเขาคือคนทู่หนวก เป็นใบ้ ตาบอด¹ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เข้าใจ

172. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริโภคลิขิตที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า จากสิ่งดี ๆ ทั้งหลาย และจงขอบคุณอัลลอฮ์เถิด² หากเฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกเจ้าจักเป็นผู้เคารพสักการะ

173. ที่จริงที่พระองค์ทรงห้ามพวกเจ้านั้นเพียงแต่สัตว์ที่ตายเอง และเลือด³ และเนื้อสุกร⁴ และสัตว์ที่ถูกเปล่งเสียงที่มัน เพื่ออื่นจากอัลลอฮ์⁵ แล้วผู้ใดได้รับความคับขัน⁶ โดยมีเชื้อผู้เสาะแสวงหา⁷ และมีเชื้อเป็นผู้ละเมิดขอบเขตแล้วไซร้⁸ ก็ไม่มีบาปใดๆ แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

174. แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังสิ่งซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคัมภีร์⁹ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาและนำสิ่งนั้นไปแลกเปลี่ยนกับราคาอันเล็กน้อย¹⁰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ لَعْنَةُ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٧٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ مِمَّا قَلِيلًا أَوْ كَثِيرًا مَّا يَكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا

¹ หมายถึงพวกเขาประหนึ่งคนทู่หนวก เป็นใบ้ และตาบอด

² ให้ปฏิบัติตามบัญญัติของพระองค์ และสำนึกในบุญคุณของพระองค์

³ เลือดที่ไหลออกขณะเชือด ส่วนเลือดที่อยู่ในเนื้อนั้นไม่เป็นที่ต้องห้าม

⁴ หมายถึงทุกส่วนในตัวของมันด้วย

⁵ คือเปล่งเสียงกล่าวนามสิ่งที่เขาเชือดเพื่อสิ่งนั้น อื่นจากอัลลอฮ์

⁶ อยู่ในภาวะคับขัน ไม่สามารถจะหาอาหารอื่นเพื่อประทังชีวิตได้ นอกจากเนื้อสุกร

⁷ มีใช้สร้างสถานการณืให้คับขันเพื่อต้องการบริโภคร

⁸ เมื่อบริโภคแล้วก็บริโภคพอประทังชีวิต มิใช่ถือโอกาสสวาปามจนเกินความจำเป็น

⁹ หมายถึงลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด และสิ่งอื่นๆ

¹⁰ เพื่อผลประโยชน์อันเล็กน้อยที่พวกเขาได้รับจากประชาชาติของพวกเขาในฐานะที่พวกเขาเป็นผู้นำ แต่ถ้พวกเขาเปิดเผยลักษณะของท่านนะบีแล้ว แน่หนอนประชาชาติของพวกเขาจะต้องศรัทธาต่อท่าน ทำให้พวกเขาต้องหมดโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์ต่อไปอีก การกระทำของพวกเขาเนี้จึงประหนึ่งว่าพวกเขา นำเอาลักษณะของท่านนะบีไปแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์อันนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีราคาอันเล็กน้อย

ชนเหล่านั้นมิได้กินอะไรเข้าไปในท้องเขา พวกเขา นอกจากไฟเท่านั้น และในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์จะไม่ทรงพุดแก่พวกเขา และจะไม่ทรงทำให้พวกเขาบริสุทธิ์¹ และพวกเขาจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

175. ชนเหล่านี้คือผู้ที่นำเอาแนวทางที่ถูกต้องไปแลกเปลี่ยนกับแนวทางที่หลงผิดและเอาการอภัยโทษไปแลกเปลี่ยนกับการลงโทษ พวกเขา ช่างทนต่อไฟนรกเสียนี้กระไร?

176. นั่นก็เพราะว่า อัลลอฮ์ได้ทรงประทาน คัมภีร์ลงมาพร้อมด้วยสัจธรรม และแท้จริง บรรดาผู้ที่ขัดแย้งกันในคัมภีร์นั้น ย่อมอยู่ในการแตกแยกที่ห่างไกล

177. หาใช่คุณธรรมไม่ การที่พวกเขาผินหน้าของพวกเขำไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก แต่หาว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์ ต่อ บรรดาคัมภีร์ และนะบีทั้งหลาย และบริจาคทรัพย์ ทั้ง ๆ ที่มีความรักในทรัพย์นั้น แก่บรรดาญาติที่สนิทและบรรดาเด็กกำพร้า และแก่บรรดาผู้ยากจนและผู้ที่ยู่ในการเดินทาง³

يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُرْكِبُهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٣﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ
وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿٥٤﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ الْكُتُبَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ
الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكُتُبِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٥﴾

﴿٥٦﴾ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَوُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ
وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
وَأَتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا

¹ คือจะไม่ทรงทำให้พวกเขาบริสุทธิ์จากความสกปรกแห่งปฏิบัติการของพวกเขา นั่นก็หมายความว่า พระองค์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาอย่างเด็ดขาด

² หมายถึงว่าพวกเขาได้รับแนวทางอันถูกต้องจากอัลลอฮ์แล้ว กลับปฏิเสธเสีย แล้วนำเอาแนวทางที่หลงผิดมาปฏิบัติ ในทำนองเดียวกันพระองค์ทรงปรารถนาที่จะอภัยโทษให้แก่พวกเขา หากพวกเขา สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว แต่พวกเขากลับปฏิเสธที่จะรับการอภัยโทษโดยสมัครใจที่จะเข้าสู่ไฟนรก ในการกระทำของพวกเขาดังกล่าวนี ทำให้อำนาจพวกเขาช่างทนต่อการลุกไหม้ของไฟนรกเสียนี้กระไร?

³ คือเมื่อเขาขาดเงิน

และบรรดาผู้ที่มาขอและบริจาคนในการไถ่โทษ และเขาได้ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และชำระ ซะกาต และ (คุณธรรมนั้น) คือบรรดาผู้ที่รักษาสัญญาของพวกเขาโดยครบถ้วน เมื่อพวกเขา ได้สัญญาไว้ และบรรดาผู้ที่อดทนในความ ทุกข์ยาก และในความเดือดร้อน¹ และขณะ ต่อสู้ในสมรภูมิ ชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่พูดจริง และชนเหล่านี้แหละคือผู้ที่มีความยำเกรง

178. ผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การประหารฆาตกร ให้ตายตามในกรณีที่มีผู้ถูกฆ่าตายนั้นได้ถูก กำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว คือชายอิสระต่อชาย อิสระ และทาสต่อทาส และหญิงต่อหญิง² แล้ว ผู้ใดที่สิ่งหนึ่งจากพี่น้องของเขาถูกอภัยให้แก่ เขาแล้ว ก็ให้ปฏิบัติไปตามนั้นโดยชอบ³ และ ให้ชำระแก่เขาโดยดี⁴ นั่นคือการผ่อนปรนจาก พระเจ้าของพวกเจ้า และคือการเอ็นดูเมตตา ด้วย แล้วผู้ใดละเมิดหลังจากนั้นเขาก็จะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ

عَنْهُمْ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ
الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي
الْقَتْلِ الْمُرْتَابِ وَالْحَرْبِ وَالْعَبْدِ وَالْأَنْثَىٰ بِالْأُنثَىٰ
فَمَنْ عَفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَإِنِّسَ بِالْمَعْرُوفِ
وَأَدِّئْ لَهُ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ
وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَعَدَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾

¹ เช่นได้รับการเจ็บป่วย หรือสูญเสียสิ่งที่ตนรัก

² คือถ้าชายอิสระถูกฆ่าตาย ก็ต้องชดใช้ชีวิตของผู้ตาย ด้วยชีวิตของชายอิสระด้วยกัน และถ้าผู้ตายเป็น ทาส ก็ชดใช้ด้วยชีวิตของทาสด้วยกัน หรือถ้าผู้ตายเป็นหญิง ก็ชดใช้ด้วยชีวิตหญิงด้วยกัน ดังกล่าวนี้ ในกรณีที่มีการต่อสู้กันเป็นหมู่ เพราะร่วมกันฆ่าหลายคน แต่ถ้าทำการฆ่าแต่เพียงผู้เดียวแล้วไซ้ร ่แน่นอนผู้ที่ฆ่าเขาก็จะต้องถูกฆ่าให้ตายตามกัน จะเอาอื่นมาแทนไม่ได้

³ คือผู้ใดที่ฆ่าเขาตาย โดยที่คนหนึ่งคนใดในบรรดาญาติของผู้ถูกฆ่าให้อภัยแก่ผู้ฆ่า โดยไม่ปรารถนา จะให้ผู้ฆ่าถูกฆ่าให้ตายตามกันนั้นก็ให้ถือปฏิบัติไปตามนั้น แม้ว่าพี่น้องคนอื่นจะไม่ยินดีก็ตาม คำว่า “สิ่งหนึ่งจากพี่น้องของเขา” นั้นหมายถึงว่าได้มีการอภัยส่วนหนึ่งจากญาติของผู้ตาย และที่ใช้ถ้อยคำว่า “พี่น้องของเขา” นั้น ก็เพื่อให้เกิดความรู้สึกว่า เป็นพี่น้องกัน เพราะมุมีนนั้นเป็นพี่น้องกัน

⁴ คือเมื่อผู้ฆ่าได้รับการอภัยให้ไม่ต้องถูกฆ่าแล้ว ก็ต้องจ่ายค่าทำขวัญให้แก่ญาติของผู้ตายโดยดีตาม ธรรมเนียมที่ถือปฏิบัติกัน

179. และในการประหารฆาตกรให้ตายตามนั้น คือการอ้างไว้ซึ่งชีวิตสำหรับพวกเขา¹ โอผู้มีสติปัญญาทั้งหลาย! เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

180. การทำพินัยกรรมให้แก่ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิดโดยชอบธรรมนั้น ได้ถูกกำหนดขึ้นแก่พวกเขาแล้ว เมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเขา² หากเขาได้ทิ้งทรัพย์สมบัติไว้ ทั้งนี้เป็นหน้าที่แก่ผู้ยำเกรงทั้งหลาย

181. แล้วผู้ใดเปลี่ยนแปลงพินัยกรรม หลังจากที่เขาได้อินมันแล้ว โทษแห่งการเปลี่ยนแปลงพินัยกรรมนั้นก็ตกอยู่แก่บรรดาผู้เปลี่ยนแปลงพินัยกรรมนั้นเท่านั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงได้ยินทรงรอบรู้

182. แล้วผู้ใดเกรงว่า ผู้ทำพินัยกรรมมีความไม่เป็นธรรม (โดยไม่รู้) หรือกระทำความผิด (โดยเจตนา) แล้ว แล้วเขาได้ประนีประนอมในระหว่างพวกเขา³ ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٢﴾

¹ คือการรักษาและคุ้มครองชีวิตไว้ กล่าวคือ เมื่อทุกคนรู้ว่าเมื่อฆ่าคนอื่นแล้วตนจะต้องถูกฆ่า แน่แน่นอนย่อมไม่มีอะไรที่จะฆ่าคนอื่นเพราะการกระทำดังกล่าวเท่ากับเป็นฆ่าตัวเอง ในการนี้จึงเป็นการอ้างไว้ซึ่งชีวิตมนุษย์

² การทำพินัยกรรมให้แก่บิดามารดา และญาติผู้มีสิทธิได้รับมรดกในอายะฮ์นั้น ถูกยกเลิกด้วยอายาตอัล-มะวาริษ 4 : 11-12 อันเป็นโองการที่กำหนดอัตราส่วนของผู้มีสิทธิได้รับมรดก ทั้งรู้ได้จากโองาตของท่านะบีที่กล่าวไว้ ความว่า “ไม่มีพินัยกรรมใดๆ แก่ผู้มีสิทธิได้รับมรดก” บิดามารดาเป็นผู้มีสิทธิได้รับมรดก หรือญาติที่เป็นผู้มีสิทธิได้รับมรดก จึงไม่มีสิทธิในทางพินัยกรรม

อนึ่ง การทำพินัยกรรมนั้นก็ให้กระทำได้เพียง 1/3 ของมรดกเท่านั้น ทั้งนี้ตามที่ท่านะบีได้อนุมัติไว้ ³ คือในระหว่างผู้มีสิทธิตามพินัยกรรม โดยไม่ถือตามพินัยกรรม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมขึ้นระหว่างพวกเขา หรือแก้ไขให้ถูกต้องตามบัญญัติศาสนา

183. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การถือศีลอดนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้ว เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง

184. (คือถูกกำหนดให้ถือ) ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้¹ แล้วผู้ใดในพวกเจ้าป่วยหรืออยู่ในการเดินทางก็ให้ถือใช้ในวันอื่น และหน้าที่ของบรรดาผู้ที่ถือศีลอดด้วยความลำบากยิ่ง (โดยที่เขาได้งดเว้นการถือ) นั้น คือการชดเชยอันได้แก่การให้อาหาร (มื้อหนึ่ง) แก่คนมิสกินคนหนึ่ง (ต่อการงดเว้นจากการถือหนึ่งวัน) แต่ผู้ใดกระทำความดีโดยสมัครใจ² มันก็เป็นความดีแก่เขา และการที่พวกเจ้าจะถือศีลอดนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่ดียิ่งแก่พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้³

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا
أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ
فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ. وَأَن تَصُومُوا
حَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾

¹ หมายถึงบรรดาวันแห่งเดือนรอมฎอน

² คือให้อาหารแก่คนมิสกินมากกว่าหนึ่งคนต่อการงดเว้นจากการถือหนึ่งวัน

³ ผู้ที่ถือศีลอดด้วยความลำบากยิ่ง ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้งดถือได้ โดยที่เขาจะต้องให้อาหารแก่คนยากจนเป็นการชดเชยนั้น ได้แก่ผู้สูงอายุที่มีกำลังน้อย คนที่มีโรคประจำตัว ซึ่งไม่มีหวังจะหาย และกรรมกรที่ทำงานหนักตลอดเวลา ตลอดจนหญิงที่มีครรภ์ และหญิงที่กำลังให้นมแก่บุตร ทั้งนี้หากว่าทั้งสองนั้นเกรงว่าจะเป็นอันตรายแก่บุตร

อนึ่ง ความเข้าใจตามข้อความที่ได้ถอดมาจากอะฮ์ฮะษันนั้น เป็นทรรศนะของท่านอิบนับบาส ซึ่งนักปราชญ์ทั้งหลายเห็นชอบด้วย อย่างไรก็ตาม มีนักปราชญ์รุ่นหลังคนหนึ่งชื่อ "อัลตุล-มุตะอาล อัศเศาะอีดีย์" เป็นชาวอียิปต์ ได้เขียนไว้ในหนังสือของท่านชื่อว่า อัจดิฮฺอาดะฮ์ฮ์ดีดี ว่า ข้อความที่ว่านั้น หมายถึงผู้ที่สามารถจะถือศีลอดได้ แต่ไม่ถือ ซึ่งบุคคลดังกล่าวนั้นนอกจากจะต้องถือศีลอดใช้แล้ว เขาจะต้องให้อาหารแก่คนมิสกินอีกด้วย ทั้งนี้เป็นการชดเชย ท่านได้ให้เหตุผลว่า "ผู้ที่เดินทางกีด หรือผู้ป่วยกีด โดยที่เขางดเว้นการถือศีลอดนั้น เขายังจำเป็นต้องถือใช้ในวันอื่น แล้วคนที่ไม่ได้เดินทาง และมิได้ป่วย แต่ไม่ยอมถือศีลอดนั้น แน่แน่นอนเขาจะต้องถือใช้ยิ่งกว่าคนเดินทาง และคนป่วย ด้วยเหตุนี้ อัล-กุรอานจึงมิได้ระบุว่า ผู้ที่สามารถจะถือศีลอดได้ แต่เขาไม่ถือนั้นจำเป็นต้องถือศีลอดใช้ ทั้งนี้เพราะถือว่ายอมเป็นที่ทราบกันดีแล้ว

ส่วนคนชราและคนป่วยเรื่องรังที่ไม่มีหวังหายนั้น ท่านมีทรรศนะว่า ไม่ต้องมีการทำพิชยะฮ์ใดๆ คือไม่ต้องให้อาหารแก่คนมิสกินเป็นการชดเชยแต่อย่างใด เพราะคนไม่สามารถนั้น ย่อมไม่อยู่ในข้อบังคับแห่งบัญญัติศาสนา

185. เดือนรอมฎอนนั้น เป็นเดือนที่อัล-กุรอาน ได้ถูกประทานลงมาในฐานะเป็นข้อแนะนำ สำหรับมนุษย์ และเป็นหลักฐานอันชัดเจน เกี่ยวกับข้อแนะนำนั้น¹ และเกี่ยวกับสิ่งที่จำแนก ระหว่างความจริงกับความเท็จ² ดังนั้นผู้ใดในหมู่ พวกเจ้าเข้าอยู่ในเดือนนั้นแล้ว ก็จงถือศีลอด ในเดือนนั้นและผู้ใดป่วย หรืออยู่ในการเดินทาง ก็จงถือใช้ในวันอื่นแทน³ อัลลอฮ์ทรงประสงค์ ให้มีความสะดวกแก่พวกเจ้า และไม่ทรงให้มีความลำบากแก่พวกเจ้าและเพื่อที่พวกเจ้าจะได้ ให้ครบถ้วน ซึ่งจำนวนวัน (ของเดือนรอมฎอน) และเพื่อพวกเจ้าจะได้ให้ความเกรียงไกรแด่ อัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงแนะนำแก่พวกเจ้า⁴ และเพื่อพวกเจ้าจะขอบคุณ

186. และเมื่อบ่าวของข้าตามเจ้าถึงข้าแล้วก็ (จงตอบเถิดว่า) แท้จริงข้านั้นอยู่ใกล้ ข้าจะ ตอบรับคำวิงวอนของผู้ที่วิงวอน เมื่อเขาวิงวอน ต่อข้า ดังนั้น พวกเขางงตอบรับข้าเถิด⁵ และ จงศรัทธาต่อข้า เพื่อว่าพวกเขาจะได้อยู่ในทาง ที่ถูกต้อง

شَهْرٍ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ
وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ
وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ
وَلِتُكْرِمُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا
لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

¹ เกี่ยวกับข้อแนะนำให้มนุษย์มีหลักการศรัทธาอันถูกต้องและข้อปฏิบัติในการดำเนินชีวิตของพวกเขา
² เกี่ยวกับหลักการที่จำแนกให้มนุษย์ทราบ ว่า อะไรคือความจริง และอะไรคือความเท็จ
³ เท่ากับจำนวนที่ขาดไป แต่ควรถือใช้ก่อนที่รอมฎอนในปีต่อไปจะมาถึง
⁴ ทั้งนี้ก็เพราะว่า รอมฎอนนั้น เป็นเดือนแห่งการอบรมบ่มนิสัย และซัดส์สิ่งไม่เหมาะสมไม่ควรให้หมดไป ทำให้ผู้ที่ถือศีลอดกลายเป็นผู้ที่มีคุณธรรมในการนี้ ทำให้ผู้ถือศีลอดรู้สึกในความเกรียงไกรของอัลลอฮ์ และขอบคุณพระองค์
⁵ ตอบรับคำเรียกร้องของอัลลอฮ์ด้วยการศรัทธาต่อท่านนะบีมุฮัมมัด

187. ได้เป็นที่อนุมัติแก่พวกเขาแล้ว ซึ่งการสมสู่กับบรรดาภรรยาของพวกเขาในคำคืนของการถือศีลอด นางทั้งหลายนั้นคือเครื่องนุ่งห่มของพวกเขา และพวกเขาก็คือเครื่องนุ่งห่มของพวกเขา¹ อัลลอฮ์ทรงรู้ว่า พวกเขาเหล่านั้นเคยทุจริตต่อตัวเอง² แล้วพระองค์ก็ทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอภัยให้แก่พวกเขาแล้ว บัดนี้พวกเขาจึงสมสู่กับพวกเขาได้ และแสวงหาสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้แก่พวกเขาเกิด³ และจงกิน และดื่ม จนกระทั่งสิ้นชาว⁴ จะประจักษ์แก่พวกเขาจากเส้นด้าย⁵ เนื่องจากแสงรุ่งอรุณแล้วพวกเขาจึงให้การถือศีลอดครบเต็มจนถึงพลบค่ำ และพวกเขาก็อยู่อย่างสมสู่กับพวกเขาขณะที่พวกเขาเอื้อมติเก้า⁶ อยู่ในมัสยิด นั่นคือบรรดา ขอบเขตของอัลลอฮ์ ดังนั้นพวกเขา

أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِيَابَ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَابَ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ بَشِّرُوهُمْ وَأَتَّبِعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْوَيْحُ مِنَ الْحَيْضِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ إِلَى الْآيِلِ وَلَا تَبْشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَنْكُمْ فِي الْمَسْجِدِ يَلِكُ حُدُودَ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ بَيَّنَّ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงเปรียบเทียบกับภรยานั้นประหนึ่งเครื่องนุ่งห่มของสามี และสามีนั้นประหนึ่งเครื่องนุ่งห่มของภรรยา เพราะต่างฝ่ายต่างให้ความอบอุ่น และให้ความสุขซึ่งกันและกัน เปรียบเช่นเครื่องนุ่งห่มที่ให้ความอบอุ่นและให้ความสุขแก่ผู้ที่สวมใส่กระนั้น

² ในตอนเริ่มแรกของการถือศีลอดในเดือนรอมฎอนนั้น หลังจากละหมาดอิซาอแล้วหรือหลังจากนอนหลับแล้ว ห้ามมิให้สมสู่ภรรยา และบริโภคสิ่งใดๆ จนกว่าจะถึงเวลาพลบค่ำของวันรุ่งขึ้น มีผู้คนจำนวนมากทำการสมสู่กับภรรยาของตนในเวลาต้องห้ามดังกล่าว ผู้หนึ่งในจำนวนนั้นคือ ซัยดีนาอุมัร ท่านจึงได้ปรับทุกข์แก่ท่านนะบีในเรื่องนี้ แล้วอายะฮ์นี้ก็ถูกประทานลงมา

อนึ่ง ความที่ว่า “หลังจากละหมาดอิซาอ หรือหลังจากนอนหลับแล้ว” นั้น เป็นรายงานที่มาจากอิบนิอับบาสทั้งสองรายงาน กล่าวคือ รายงานหนึ่งระบุว่า “หลังจากละหมาดอิซาอแล้ว” และอีกรายงานหนึ่งระบุว่า “หลังจากนอนหลับแล้ว”

³ แสงหาผู้ที่จะสืบสายโลหิต และผลานินสสีในการประกอบกรอปาตะฮ์ในคำคืน อัล-กือดริ ดังกล่าวนี้เป็นทรรศนะที่ระบุอยู่ในคัฟฮ์ต่าง ๆ

⁴ หมายถึงแสงสว่างของรุ่งอรุณ

⁵ หมายถึงความมืดของกลางคืน

⁶ คือเข้าประจำอยู่ในมัสยิด เพื่อประกอบอปาตะฮ์ใน 10 คืนหลังของรอมฎอน

จงอย่าเข้าใกล้ขอบเขตนั้น ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์แก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

188. และพวกเจ้าจงอย่ากินทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า² ระหว่างพวกเจ้าโดยมิชอบ และจงอย่าจ่ายมัน³ ให้แก่ผู้พิพากษา เพื่อที่พวกเจ้าจะกินส่วนหนึ่งจากทรัพย์สินสมบัติของผู้อื่น ด้วยการกระทำสิ่งที่เป็นบาป⁴ ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้ารู้จักมันอยู่

189. เขาเหล่านั้นจะถามเจ้า⁵ เกี่ยวกับเดือนแรกขึ้น⁶ จงกล่าวเถิด มันคือกำหนดเวลาต่างๆ สำหรับมนุษย์⁷ และสำหรับประกอบพิธีฮัจญ์ และหาใช่เป็นคุณธรรมไม่ ในการที่พวกเจ้าเข้าบ้านทางหลังบ้าน⁸ แต่ทว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ที่ยำเกรงต่างหาก และพวกเจ้าจงเข้าบ้านทางประตูบ้าน⁹ และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับความสำเร็จ

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالطَّيْلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْخُصْمِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٨﴾

﴿١٨٩﴾ سَأَلُواكَ عَنِ الْآهِلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبُرْءَانُ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبُرْءَانَ مِنَ الْأَنْفِ وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَأَتَفَوْا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾

¹ คำว่า “กินทรัพย์สิน” นั้น หมายถึงการนำไปใช้ในธุรกิจอื่น ๆ ด้วย

² คำว่า “กินทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า” นั้น หมายถึงทรัพย์สินของผู้อื่น ทั้งนี้เนื่องจากอิสลามถือว่า มุมีนกับมุมีนนั้น เสมือนร่างกายเดียวกัน

³ จ่ายให้เป็นสินบน

⁴ หมายถึงสิ่งซึ่งเป็นที่ต้องห้ามโดยบัญญัติศาสนา

⁵ ถามท่านนะบีมุฮัมมัด

⁶ ขนาดต่าง ๆ ของเดือนในระยะแรกขึ้น

⁷ ทั้งในการประกอบศาสนกิจและในการประกอบอาชีพ

⁸ ประเพณีรับในสมัยญาฮิลียะฮ์นั้น เมื่อทำการอิหฺรอมแล้วจะเข้าบ้านกันทางหลังบ้านโดยถือว่าเป็นคุณธรรม และยังถือปฏิบัติกันอยู่จนถึงสมัยเริ่มแรกของอิสลาม แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงปฏิเสธในการเชื่อถือของพวกเขา

⁹ เข้าทางประตูหน้าบ้าน

190. และพวกเจ้าจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์
ต่อบรรดาผู้ที่ทำร้ายพวกเจ้า และจงอย่ารุกราน
แท้จริง อัลลอฮ์ไม่ทรงชอบบรรดาผู้รุกราน¹

191. และจงประหัตประหารพวกเขา ณ ที่ใด
ก็ตามที่พวกเขาพบพวกเขา² และจงขับไล่พวกเขา
ออกจากที่ที่พวกเขาเคยขับไล่พวกเจ้าออก และ
การก่อความวุ่นวาย³ นั้น ร้ายแรงยิ่งกว่าการ
ประหัตประหารเสียอีก และจงอย่าสู้รบกับ
พวกเขา ณ อัล-มัสยิดิลฮะรออม จนกว่าพวกเขา
จะทำร้าย⁴ พวกเจ้าในที่นั้น หากพวกเขาทำร้าย
พวกเจ้าแล้ว ก็จงประหัตประหารพวกเขาเสีย
เช่นนั้นแหละคือการตอบแทนแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา

192. แล้วถ้าหากพวกเขายุติ แน่نون อัลลอฮ์
นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

193. และจงสู้รบกับพวกเขา จนกว่าการก่อ
ความวุ่นวาย⁵ จะไม่ปรากฏขึ้น และจนกว่าการ

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَفِفْتُهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ
أَخْرَجْتُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبَلُوهُمْ عِنْدَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ
فَإِنْ قَاتَلْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَمَا كُفَرُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ
﴿١٩١﴾

فَإِنْ أَنهَوْا فَلَا عُدْوَانَ عَلَيْنَا وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ لِلَّهِ
الْأَعْلَى وَالْأَسْفَلِ وَالْغُلَامِينَ ﴿١٩٣﴾

¹ ขณะที่บรรดามุฮัมมิดจะเข้ามกักะฮ์เพื่อทำอุมเราะฮ์ใช้ ตามที่ได้ตกลงไว้แก่ชาวกุโรซุนั้น พวกเขาเกรงว่า จะถูกขัดขวางจากชาวกุโรซุเพราะไม่แน่ใจว่าพวกกุโรซุจะรักษาสัญญาที่ได้กระทำกันไว้ ณ ค่ายลุดัยบียะฮ์ ซึ่งฝ่ายมุฮัมมิดไม่ปรารถนาที่จะทำการต่อสู้ขณะที่อยู่ในอิหฺรออมและในเดือนอัล-ฮะรออม ซึ่งเป็นเดือน ต้องห้ามในการสู้รบกัน แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงอนุญาตให้พวกเขากระทำได้ดีฝ่ายกุโรซุรุกราน

² เมื่อเกิดการสู้กันขึ้นแล้ว ก็ต้องทำการประหัตประหารฝ่ายกุโรซุ ณ ที่ใดก็ตามที่พบพวกเขา

³ คำว่า “การก่อความวุ่นวาย” นั้น ถอดความจากคำว่า “อัล-ฟิตนะฮ์” อย่างไรก็ตาม มีนักปราชญ์ หลายท่านมีความเห็นว่า “อัล-ฟิตนะฮ์” ที่นี้หมายถึง “การให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ หรือการเคารพสักการะ เจริศ”

⁴ คำว่า “ทำร้าย” นั้นถอดความจากคำว่า “กอดะละ” โปรดเข้าใจด้วยว่า คำนี้มีความหมายหลายนัย ด้วยกัน เช่น “สู้รบ ต่อสู้ ทำสงคราม ทำร้าย รุกราน”

⁵ ความที่ว่า “การก่อความวุ่นวาย” นี้ถอดมาจากคำว่า “อัล-ฟิตนะฮ์” เนื่องจากคำนี้มีความหมาย หลายนัย นักอียิปต์ อัล-กุรอาน หลายท่านจึงเห็นว่า หมายถึง “การให้มีภาคีขึ้น” เช่นเดียวกับ “อัล-ฟิตนะฮ์” ในซูเราะฮ์ 2: 191

อิวาดะฮ์ทั้งหลายจะเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น แต่ถ้าพวกเขายุติ ก็ย่อมไม่มีการเป็นปฏิปักษ์ใด ๆ นอกจากแก่บรรดาผู้ธรรมเท่านั้น

194. เดือนที่ต้องห้ามนั้น ก็ด้วยเดือนที่ต้องห้าม¹ และบรรดาสิ่งจำเป็นต้องเคารพนั้น ก็ย่อมมีการตอบโต้เคียงเดียวกัน ดังนั้นผู้ใดละเมิดต่อพวกเจ้า² ก็จงละเมิดต่อเขา³ เยี่ยงที่เขาละเมิดต่อพวกเจ้า และพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ไว้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงอยู่กับบรรดาผู้ยำเกรงทั้งหลาย⁴

195. และพวกเจ้าจงบริจาคนในทางของอัลลอฮ์ และจงอย่าโยนตัวของพวกเจ้าสู่ความพินาศ⁵ และจงทำดีเถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น ทรงชอบผู้กระทำความดีทั้งหลาย

196. และพวกเจ้าจงให้สมบูรณ์ ซึ่งการทำฮัจญ์ และการทำอุมเราะฮ์เพื่ออัลลอฮ์เถิด แล้วถ้า

الْشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْمُرْمَتِ قِصَاصٌ
مَنْ أَعْدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاَعْدُوْهُ وَعَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْدَىٰ
عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمْ إِلَى الْهَلَاكَةِ
وَآخِضُوا إِلَيْنَا اللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾

وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْضِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ

¹ เดือนต้องห้ามมิให้สู้รบกันนั้นคือเดือนรอฎิบ ซูลเกาะฮฺดะฮ์ ซูลฮิจญะฮ์ และมุฮัรริบ กล่าวคือ ถ้ามีการรุกรานเกิดขึ้นในเดือนดังกล่าวจากฝ่ายกุโรซ ก็อนุญาตให้ฝ่ายมุสลิมินทำการตอบโต้ในเดือนเหล่านั้นได้ และการละเมิดในบรรดาสิ่งที่ต้องห้ามในเดือนเหล่านั้นด้วยการขัดขวางมิให้เข้าไปทำอุมเราะฮ์ ก็อนุญาตให้มุสลิมินกระทำการละเมิดในเดือนเหล่านั้นได้ด้วย คือให้ใช้กำลังต่อสู้ฝ่ายกุโรซ จนกว่าพวกเขาจะเลิกทำการละเมิด ทั้งนี้เพื่อรักษาเกียรติแห่งเดือนเหล่านั้น

² ละเมิดสัญญาที่ได้กระทำไว้ และทำร้ายพวกเจ้า

³ ก็จงทำการป้องกันตัว และหลังเลือดพวกเขาได้ แม้ว่ากระทำความดังกล่าวนั้นเป็นการละเมิดสัญญาก็ตาม ก็อนุญาตให้กระทำได้ เพราะฝ่ายกุโรซเป็นฝ่ายละเมิดสัญญา

⁴ จงทรงให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งได้รับชัยชนะ

⁵ จงอย่าตระหนี่ที่จะเสียสละในทางของอัลลอฮ์ เช่นในการป้องกันรักษาศาสนา ในการให้การศึกษาศาสนาแก่เด็ก ๆ มุสลิมและในการต่อสู้ผู้ที่รุกราน เป็นต้น เพราะการตระหนี่นั้นจะนำมาซึ่งความหายนะประหนึ่งโยนตัวเองสู่ความพินาศ

พวกเจ้าถูกสกัดกั้น¹ ก็ให้เชือดสัตว์พลีที่ทำได้ง่าย² และจงอย่าโกนศีรษะของพวกเจ้า จนกว่าสัตว์พลีนั้นจะถึงที่ของมัน³ แล้วผู้ใดในหมู่พวกเจ้าป่วยลง หรือที่เขามีสิ่งก่อความเดือดร้อนจากศีรษะของเขา⁴ ก็ให้มีการชำระค่าชดเชยอันได้แก่การถือศีลอด หรือการทำทาน หรือการเชือดสัตว์⁵ ครั้นเมื่อพวกเจ้าปลอดภัยแล้วผู้ใดที่แสวงหาประโยชน์จนกระทั่งถึงฮัจญ์ด้วยการทำอุมเราะฮ์แล้ว⁶ ก็ให้เชือดสัตว์พลีที่ทำได้ง่าย ผู้ใดที่หาไม่ได้⁷ ก็ให้ถือศีลอดสามวันในระหว่างการทำฮัจญ์ และอีกเจ็ดวันเมื่อพวกเจ้ากลับบ้าน นั่นคือครบสิบวัน ดังกล่าวนั้นสำหรับผู้ครอบครัวยุคของเราที่ได้ประจำอยู่ที่อัล-มัดีนัต อัล-ฮะรออม และพวกเจ้าจงอย่าเกรงอัลลอฮ์อยู่เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง

مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُٓ
فَإِن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ مِّن تَمَعَّ
بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَن لَّمْ يَجِدْ
فَصِيَامٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْكُمْ عَشْرَةَ كَامِلَةً ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ﴿٣١﴾

¹ จะด้วยศัตรูหรือด้วยโรคระบาด หรือมีสงครามเกิดขึ้นเป็นต้น ซึ่งไม่สามารถจะทำฮัจญ์หรืออุมเราะฮ์ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ได้

² เช่น อุฐ วัว แพะ หรือแกะ ก็ตาม

³ คือถึงที่ที่อนุมัติให้เชือด กล่าวคือ ถ้าถูกสกัดกั้น ณ ที่ใด ก็ให้โกนศีรษะแล้วเชือดสัตว์พลี แต่ถ้าได้รับความปลอดภัย ก็ให้นำสัตว์พลีไปถึงมักกะฮ์เสียก่อน หลังจากประกอบพิธีฮัจญ์แล้วก็โกนศีรษะ แล้วเชือดสัตว์พลี การโกนศีรษะนั้นแหละที่เรียกว่า “ตะฮัลลุส”

⁴ เช่นเป็นผีหรือเป็นหิด หรือมีบาดแผลที่ศีรษะ ซึ่งจำเป็นจะต้องโกน ก็ให้กระทำได้ แล้วทำการชำระค่าชดเชย

⁵ การชำระค่าชดเชยนั้นคือการถือศีลอด 3 วัน หรือให้อาหารแก่คนยากจน 6 คน หรือเชือดสัตว์จะเป็นแพะหรือแกะก็ได้

⁶ ทำแต่เพียงอุมเราะฮ์อย่างเดียวก่อน ซึ่งเรียก “ตะมัดตะวะ” แล้วทำฮัจญ์ทีหลังเมื่อถึงเวลาทำฮัจญ์ระหว่างทำอุมเราะฮ์เสร็จไปจนถึงเวลาทำฮัจญ์นั้น อนุมัติให้ใช้เครื่องหอมได้ ตัดเล็บตัดผมได้ และใส่เสื้อผ้าอย่างไรก็ได้ ตลอดจนการอภิรมย์สัมผัสกับคู่ครองก็ได้ ดังกล่าวนั้น เรียกว่า “แสวงหาประโยชน์” กล่าวคือไม่ต้องรักษาระเบียบวินัย เยี่ยงผู้อยู่ในการทำอุมเราะฮ์และฮัจญ์พร้อมกัน ซึ่งเรียกว่า “กิรอน”

⁷ คือจะเนื่องจากหาสัตว์เชือดไม่ได้ หรือไม่มีเงินซื้อก็ตาม

197. (เวลา) การทำฮัจญ์นั้นมีหลายเดือนอันเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว¹ ดังนั้นผู้ใดที่ได้ให้การทำฮัจญ์จำเป็นแก่เขาในเดือนเหล่านั้น² แล้ว ก็ต้องไม่มีการสมสู่ และไม่มีการละเมิด และไม่มีการวิวาทใด ๆ ใน (เวลา) การทำฮัจญ์ และความดีใด ๆ ที่พวกเขากระทำนั้น อัลลอฮ์ทรงรู้ดี และพวกเขาจึงเตรียมเสบียงเกิด³ แท้จริงเสบียงที่ดีที่สุดนั้นคือความยำเกรง และพวกเขาจึงยำเกรงข้าเกิด โอ้ ผู้มีปัญญาทั้งหลาย!

198. ไม่มีโทษใด ๆ แก่พวกเขา การที่พวกเขาจะแสวงหาความกรุณาอย่างหนึ่งอย่างใดจากพระเจ้าของพวกเขา ครั้นเมื่อพวกเขาได้หลังไหล⁴ กันออกจากอะเราะะฟาตแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ ณ อัล-มัฆะอ์ริลฮะรอม⁵ และจงกล่าวรำลึกถึงพระองค์ ดังที่พระองค์ได้ทรงแนะนำพวกเขาไว้ และแท้จริงก่อนหน้านั้น พวกเขาอยู่ในหมู่ผู้ที่หลงทาง

199. แล้วพวกเขาจึงหลังไหลกันออกไปจากที่ที่ผู้คนได้หลังไหลกันออกไป⁶ และจงขอกภัยต่ออัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

أَلْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفْعَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ
وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَحْسِبْهُ اللَّهُ
وَتَكَرَّرُوا فِيهَا كَثِيرًا لِّزَادِ الْقُبُولِ
وَأَتَقُونَ لِلَّهِ وَالْآلِ بَابَ

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا
فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَقَضْتُمْ
مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا
هَدَىٰكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَعِينًا ضَالِّينَ

ثُمَّ أَوْفِعُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاصَ النَّاسُ
وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

¹ คือเดือน เซวาล ซุลเกาะตะฮ์ และอีกสิบวันแรกของเดือนฮิลฮิจญะฮ์

² หลังจากทำการอิหฺรอมแล้ว

³ หมายถึงเสบียงในการเดินทางไปทำฮัจญ์

⁴ หมายถึงออกจากอะเราะะฟาตไป หลังจากตะวันตกแล้ว เพื่อไปพักแรมที่ “มินา” อีกสองหรือสามวัน แต่คืนนั้นให้พักแรมที่ “มุซตะลิมะฮ์” การที่อัล-กุรอานใช้ถ้อยคำว่า “หลังไหล” นั้น เนื่องจากขณะที่กลุ่มชนเคลื่อนออกจากอะเราะะฟาตนั้น ประหนึ่งน้ำไหลกระหน่ำ

⁵ เป็นเนินเขาเล็ก ๆ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณ “มุซตะลิมะฮ์” มีมัสยิดอยู่บนนั้น แบบกำแพงล้อมไม่มีหลังคา

⁶ หมายถึงหลังไหลออกจากอะเราะะฟาต หรืออะเราะะฟะฮ์

200. ครั้นเมื่อพวกเขาประกอบพิธีฮัจญ์ของพวกเขาสเสร็จแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์ดังที่พวกเขาถูกรำลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเขาหรือกล่าวรำลึกให้มากกว่า ในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเราในโลกนี้เถิด¹ และเขาจะไม่ได้รับส่วนดีใด ๆ ในปรโลก

201. และในหมู่พวกเขาเหล่านั้น มีผู้ที่กล่าวว่าโอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเราซึ่งสิ่งดีงามในโลกนี้ และสิ่งดีงามในปรโลก และโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้นจากการลงโทษแห่งไฟนรกด้วยเถิด

202. ชนเหล่านี้แหละ พวกเขาจะได้รับส่วนดีจากสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรวดเร็วในการชำระสอบสวน

203. และพวกเขาก็กล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์² ในบรรดาวันที่ถูกนับไว้³ แล้วผู้ใดรีบกลับในสองวัน⁴ ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา และผู้ใดรุ่งโรไปอีก⁵ ก็ไม่มีโทษใด ๆ แก่เขา (ทั้งนี้) สำหรับผู้ที่มีความยำเกรง⁶ และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ وَأَسْأَلُكُمْ فِي مَعَارِئِكُمْ وَاللَّهُ عَالِمُ الْغُيُوبِ
فَمَنْ يَعْجَلْ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ

¹ หมายถึงว่า ถ้าพระองค์จะทรงกรุณาประทานสิ่งดี ๆ ให้แก่พวกเขาแล้ว ก็โปรดได้ทรงประทานให้แก่พวกเขาในโลกนี้เถิด ทั้งนี้ก็เพราะพวกเขาไม่เชื่อในวันปรโลก

² กล่าวตักบิร

³ วันที่ 11-13 ของเดือน ซุลฮิจญะฮ์

⁴ ค้างที่มินาสสองวัน แล้วรีบกลับมักกะฮ์ ก่อนค่ำวันที่สอง แต่ถ้าค้างเสียแล้ว จะไม่ได้รับอนุมัติให้กลับหากแต่จะต้องค้างอีกหนึ่งวัน

⁵ ค้างที่มินาจนครบสามวัน

⁶ การที่จะค้างอยู่ที่มินาสสองวันหรือสามวันนั้น ไม่ถือเป็นสิ่งสำคัญ แต่ที่สำคัญนั้นคือ การมี อັต-ตักวา

ด้วยว่า พวกเจ้านั้นจะถูกนำไปซุ่มนุญยังพระองค์¹
 204. และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่คำพูดของเขา¹
 ทำให้เจ้าพึงพอใจในชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลก
 นี้และเขาจะอ้างอัลลอฮ์เป็นพยาน ซึ่งสิ่งที่อยู่
 ในหัวใจของเขา² และขณะเดียวกันก็เป็นผู้
 โดดเดี่ยวที่ฉกฉกรรจ์ยิ่ง

205. และเมื่อเขาให้หลังไปแล้ว เขาก็เพียร
 พยายามในแผ่นดิน เพื่อก่อความเสียหายใน
 นั้นและทำลายพืชผล และเผ่าพันธุ์³ และ
 อัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบการก่อความเสียหาย

206. และเมื่อมีผู้กล่าวกับเขาว่า จงยำเกรง
 อัลลอฮ์เถิด ความหยิ่งในเกียรติก็ยึดเขาไว้ให้
 กระทำบาปต่อไป⁴ สิ่งที่เขาเพียงแค่นั้น
 ก็คือญะฮันนัม และแน่นอนเป็นที่หลบซ่อนอัน
 เสวร้ายยิ่ง

207. และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ขายตัวของเขา⁵
 ทั้งนี้เพื่อแสวงหาความพอพระทัยของอัลลอฮ์
 และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงปราณีแก่พวกบ่าว
 ทั้งหมด

وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُخْتَرُونَ ﴿٦٥﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ

وَهُوَ الَّذِي الْخَصَاةَ ﴿٦٦﴾

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا

وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ

لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ

فَحَسْبُ لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ بِالْمُهَادَىٰ ﴿٦٨﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ

مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٦٩﴾

¹ อัล-อัครัส บินซุรียัดเป็นมุนาฟิก พูดจาแก่ท่านนะบีด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน เป็นที่ประทับใจแก่ท่านนะบี

² เขาจะสาบานต่ออัลลอฮ์ว่า จิตใจของเขามีความเชื่อถือตรงตามที่เขาพูดทุกประการ แต่ความจริงหาใช่
 เช่นนั้นไม่

³ คือลอบฆ่าพันธุ์มนุษย์ผู้ซึ่งเป็นเผ่าพันธุ์และสืบเชื้อสายต่อเนื่องกันมา และทำลายปศุสัตว์ ด้วยการ
 ลักขโมย และวางยาเป็นต้น

⁴ ถ้าจะเชื่อฟังตามคำตักเตือนของคนอื่น ก็เป็นการยอมรับโดยปริยายในความผิดของตน อันทำให้เกียรติ
 ต้องมัวหมอง จึงจำต้องรักษาเกียรติด้วยการกระทำความผิดต่อไป เพื่อเป็นการยืนยันว่าที่กระทำอยู่นั้น
 ถูกต้องแล้ว ทั้ง ๆ ที่รู้ดีว่าได้กระทำความผิดอยู่

⁵ เสียสละทั้งชีวิตและทรัพย์สินสมบัติของเขา เพื่ออ้างรางวัลซึ่งศาสนาของอัลลอฮ์

208. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงเข้าอยู่ในความสันติ¹ โดยทั่วทั้งหมด และจงอย่าตามบรรดาก้าวเดินของชัยฏอน² แท้จริงมันคือศัตรูที่ซัดแฉ่งของพวกเขา

209. แต่ถ้าพวกเขาหันเหออกไป³ หลังจากที่ได้มีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขาแล้ว ก็พึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพทรงปรีชาญาณ

210. และพวกเขามิได้คอยอะไร นอกจากการที่อัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์จะมายังพวกเขา ในร่มเงาจากเมฆ⁴ และเรื่องนั้นได้รับการตัดสิน⁵ และยิ่งอัลลอฮ์นั้นเรื่องราวทั้งหลายจะถูกนำกลับไป

211. เจ้าจงถามวงศ์วานอิสราเอลเถิดว่า สัญญาณอันชัดเจนก็มากน้อยแล้ว ที่เราได้นำมามายังพวกเขา และผู้ใดเปลี่ยนแปลงความกรุณาของอัลลอฮ์⁶ หลังจากที่มีมันได้มายังเขาแล้ว แน่หนอนอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงลงโทษที่รุนแรง

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلَعِ كَآفَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكُمْ مِنَ الْبَيِّنَاتِ فَاذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٠﴾

سَلِّ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ وَمَنْ يَبْدُلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾

¹ เข้าอยู่ในบัญญัติแห่งอิสลาม

² อย่าปฏิบัติตามคำชักจูง คำข้ายู และแบบอย่างอันเลวของ ชัยฏอน

³ คำว่า "เซถลตุม" ที่นี้ หมายถึง หันหรือเอนเอียงออก

⁴ การมาของอัลลอฮ์ในที่นี้คือการมาเพื่อตัดสินพวกเขาในวันกิยามะฮ์ด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์จึงดำรัสหลังจากนั้นว่า "وقضى الأمر" นักปราชญ์สลัฟอธิบายว่า การมาของอัลลอฮ์เป็นคุณลักษณะของพระองค์จะตีความเป็นอย่างอื่นมิได้

⁵ หมายถึงการลงโทษผู้ปฏิเสธศรัทธา

⁶ แทนที่พวกเขาจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และยึดมั่นในศานาอันถือเป็นการความกรุณาอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ กลับปฏิเสธและยึดถือความหลงผิดแทน

212. ชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นได้ถูก
ประดับให้สวยงามแก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหลาย
และพวกเขาทั้งหลายยังเย้ยหยันบรรดาผู้ที่ศรัทธาด้วย
แต่บรรดาผู้ยำเกรงนั้น เหนือกว่าพวกเขาใน
วันกียามะฮ์และอัลลอฮ์จะทรงประทานปัจจัย
ยังชีพแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ โดยปราศ
จากการคำนวณนับ

213. มนุษย์นั้นเคยเป็นประชาชาติเดียวกัน¹
ภายหลังอัลลอฮ์ได้ส่งบรรดานะบีมาในฐานะ
ผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือน และได้ทรงประทาน
คัมภีร์อันกอปรไปด้วยความจริงลงมากับพวกเขา
ด้วยเพื่อว่าคัมภีร์นั้นจะได้ตัดสินระหว่างมนุษย์
ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน และไม่มีใครที่ขัดแย้ง
ในคัมภีร์นั้น นอกจากบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์
นั้นมา² หลังจากที่บรรดาหลักฐานอันขัดแย้ง
ได้มายังพวกเขาเหล่านั้น³ ทั้งนี้เพราะความ
อิจฉาริชยาในระหว่างพวกเขา⁴ แล้วอัลลอฮ์ก็
ทรงแนะนำแก่บรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งความจริงที่
พวกเขาขัดแย้งกันด้วยอนุมัติของพระองค์⁵
และอัลลอฮ์นั้นทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรง
ประสงค์ไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

زَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْبُحَاةُ الدُّنْيَا وَسَخَّرُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ رِزْقٌ مِّنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٦٧﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيَّاتِ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ
وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

¹ มนุษย์ในช่วงระหว่างนะบีอาดัมกับนาบินุฮฺอยู่ในคำสอนเดียวกันคือ อิสลามและเตฮาฮิด ต่อมาเมื่อ
มนุษย์เบี่ยงเบนพวกเขาขัดแย้งกัน อัลลอฮ์จึงส่งนะบีมายังพวกเขา

² หมายถึงพวกยิว และพวกคริสต์

³ หลังจากที่ท่านนะบีมุฮัมมัดได้นำหลักฐานอันขัดแย้งมาประกาศแก่พวกเขา

⁴ อิจฉาริชยาที่ท่านนะบีมุฮัมมัดได้รับแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล ซึ่งมีได้เป็นวงศวานของพวกเขา

⁵ ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ที่ท่านนะบี นำความจริงมาประกาศ

214. หรือพวกเจ้าคิดว่า พวกเจ้าจะได้เข้าสวรรค์ โดยที่เยี่ยงอย่างของผู้ที่ล่วงลับไปก่อนพวกเจ้า ยังมีได้มายังพวกเจ้าเลย¹ ซึ่งบรรดาความลำบากและความเดือดร้อนได้ประสบแก่พวกเขา และพวกเขาได้รับความหวั่นไหว จนกระทั่ง รอลุสและบรรดาผู้ศรัทธาซึ่งอยู่กับเขากล่าว ขึ้นว่า เมื่อไรเล่าการช่วยเหลือของอัลลอฮ์? พึงรู้เถิดว่า แท้จริงการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ ใกล้อยู่แล้ว

215. พวกเขาจะถามเจ้า (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขา จะบริจาคสิ่งใดบ้าง? จงกล่าวเถิดว่า คือทรัพย์สิน สิ้นใด ๆ ก็ตามที่พวกท่านบริจาคไป ก็จงให้แก่ ผู้บังเกิดเกล้าทั้งสอง และบรรดาญาติที่ใกล้ชิด และแก่บรรดาเด็กกำพร้า และบรรดาคนยากจน และผู้ที่อยู่ในการเดินทาง² และก็ความดีใด ๆ ที่พวกท่านกระทำอยู่นั้น แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดี

216. การสู้รบนั้นได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว ทั้ง ๆ ที่มันเป็นที่ยิ่งใหญ่แก่พวกเจ้า และอาจ เป็นไปได้ว่า การที่พวกเจ้าเกลียดสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นเป็นสิ่งดีแก่พวกเจ้า และก็อาจเป็น ไปได้ว่าการที่พวกเจ้าชอบสิ่งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้น เป็นสิ่งเลวร้ายแก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรง รู้ดี แต่พวกเจ้าไม่รู้

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ
مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ
وَالضَّرَّاءُ وَزَلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ
ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلاَ إِنَّا نَصْرُ اللَّهِ
قَرِيبٌ ﴿٦٨﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُسْفِقُونَ قُلْ مَا أُنْفِقُ مِنْ
خَيْرٍ فَلَئِلَىٰ أُولَئِكَ الْبَرِّ وَالْإِتْمَانِ وَالْمُسْكِينِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٦٩﴾

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ
أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ
أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾

¹ เยี่ยงอย่างแห่งความมอดทนในการต่อต้าน และความมอดทนจากการทำร้ายของฝ่ายศัตรูผู้ปฏิเสธศรัทธา

² หมายถึงผู้ที่อยู่ในการเดินทาง ซึ่งขาดเงิน

217. พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับเดือนต้องห้าม¹ ซึ่งการสู้รบในเดือนนั้น จงกล่าวเถิดว่า การสู้รบในเดือนนั้นเป็นสิ่งใหญ่โต และการขัดขวางให้ออกจากทางของอัลลอฮ์ และการปฏิเสธการศรัทธาต่อพระองค์ และการกีดกัน อัล-มัสยิดิลฮะรออมตลอดจนการขับไล่ชาวอัล-มัสยิดิลฮะรออมออกไปนั้นเป็นสิ่งใหญ่โตยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์ และการพิตนะฮ์² นั้นใหญ่โตยิ่งกว่าการฆ่า³ และพวกเขาจะยังคงต่อสู้พวกเจ้าต่อไป จนกว่าพวกเขาจะทำให้พวกเจ้ากลับออกไปจากศาสนาของพวกเจ้า หากพวกเขาสามารถ และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากลับออกไปจากศาสนาของเขา แล้วเขาตายลง ขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาแล้วไซ้ร ชนเหล่านี้แหละ บรรดาการงานของพวกเขารั้ผล ทั้งในโลกนี้ และปรโลก และชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก ซึ่งพวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ
 قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَكَفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ
 مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ
 وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ يُقْبِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرْدُوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ
 إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
 فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾

¹ คือเดือนซุลเกาะฮ์อะฮ์ ซุลฮิจญะฮ์ มุฮัรริอม และเดือนรอญัฮ์

² อัล-พิตนะฮ์ เป็นคำที่มีความหมายหลายนัยด้วยกันคือ ความเชี่ยวชาญ, ความหลงผิด, การปฏิเสธศรัทธา การเปิดโปงความชั่ว สิ่งที่ใช้ทดสอบมนุษย์จากภัยธรรมชาติ ความเป็นบ้า ข้อคิด การลงโทษ การเจ็บไข้ ทรัพย์สินสมบัติ และลูกๆ ตลอดจนความเห็นขัดแย้งกัน และการสู้รบกัน ด้วยเหตุนี้บรรดาผู้อธิบายอัล-กุรอานจึงมีทรรศนะแตกต่างกัน นักปราชญ์ในอดีตหลายท่านให้ความหมายว่า "อัสฮิรฎุ" คือ การให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ บางท่านให้ความหมายว่า "อัล-ญุฟรุ" คือการปฏิเสธศรัทธาในอัลลอฮ์สำหรับตัฟซีร "อัล-มะรอฮี-อัล-มะนาหฺ และตัฟซีร อัล-วะสิฎุ" ซึ่งเป็นตัฟซีรของนักปราชญ์สมัยหลังๆ นี้ ให้ความหมายคล้ายๆ กันว่า "อัล-พิตนะฮ์" ในอายะฮ์นี้หมายถึง "การทำร้ายมุสลิมินที่อ่อนแอด้วยความโหดร้ายทารุณ และกดขี่บังคับให้พวกเขาละทิ้งศาสนาอิสลาม ก่อวณและขัดขวางมิให้พวกเขาประกอบอิบาตะฮ์ต่ออัลลอฮ์

³ ฝ่ายญุไรซคนหนึ่งชื่ออัมรูนุ อัล-ฮัฎรอมีฮ์ ถูกฆ่าตายในเดือนต้องห้ามโดยฝ่ายมุสลิมิน

218. แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ที่อพยพ¹ และได้เสียสละต่อสู้อยู่ในทางของอัลลอฮ์นั้น ชนเหล่านี้แหละที่หวังในความเมตตาของอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเมตตาเสมอ

219. พวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับน้ำเมา และการพนัน จงกล่าวเถิดว่า ในทั้งสองนั้นมีโทษมากและมีคุณหลายอย่างแก่มนุษย์ แต่โทษของมันทั้งสองนั้นมากกว่าคุณของมัน และพวกเขาจะถามเจ้าว่า พวกเขาจะบริจาคสิ่งใด? จงกล่าวเถิดว่าสิ่งที่เหลือจากการใช้จ่าย ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงโองการทั้งหลายแก่พวกเขาเพื่อว่าพวกเขาจะได้ใคร่ครวญ

220. ทั้งในโลกนี้และปรโลก และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับบรรดาเด็กกำพร้า จงกล่าวเถิดว่า การแก้ไขปรับปรุงใด ๆ ให้แก่พวกเขาเหล่านั้นเป็นสิ่งดีเยี่ยม และถ้าหากพวกเขาจะร่วมอยู่กับพวกเขา พวกเขาก็คือพี่น้องของพวกเขา² และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดีถึงผู้ที่ก่อความเสียหาย จากผู้ที่ปรับปรุงแก้ไข³ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่แน่นอนก็ทรงให้พวกเขาลำบากไปแล้ว⁴

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾

﴿٢١٩﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْمَعْفُوكَذَلِكَ بَيْنَ اللَّهِ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٢٠﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَّهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوا عَنْهُمُ فَلْيُخَوِّنْكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَيْنَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ غَيْرُ رَحِيمٍ ﴿٢٢١﴾

¹ อพยพจากมักกะฮ์ไปมะดีนะฮ์

² เพราะบรรดามุมีนนั้นเป็นพี่น้องกัน ในการนี้จึงทำดีแก่เขาเหมือนเป็นพี่น้องของพวกเขา

³ ทรงรู้ว่าใครเป็นผู้ที่ปรับปรุงแก้ไขกิจการของเด็กกำพร้าให้ดีขึ้น และใครเป็นผู้ที่ก่อความเดือดร้อนให้เด็กกำพร้า

⁴ ห้ามมิให้พวกเขากินอยู่ร่วมกับเด็กกำพร้า อันเป็นเหตุให้พวกเขาได้รับความลำบาก

แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรง
ปรีชาญาณ

221. และพวกเจ้าจงอย่าแต่งงานกับหญิงมุชริก¹
จนกว่านางจะศรัทธา² และทาสหญิงที่เป็นผู้
ศรัทธานั้นดียิ่งกว่าหญิงที่เป็นมุชริก แม้ว่านาง
ได้ทำให้พวกเจ้าพึงใจก็ตาม และพวกเจ้าจงอย่า
ได้แต่งงานกับบรรดาชายมุชริก³ จนกว่าพวกเขา
จะศรัทธา และทาสชายที่เป็นผู้ศรัทธานั้นดีกว่า
ชายมุชริก และแม้ว่าเขาได้ทำให้พวกเจ้าพึงใจ
ก็ตาม ชนเหล่านี้แหละจะชักชวนไปสู่ไฟนรก
และอัลลอฮ์นั้นทรงเชิญชวนไปสู่สวรรค์ และไป
สู่การอภิเษกด้วยอนุมัติของพระองค์ และ
พระองค์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของ
พระองค์แก่มนุษย์ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก
กันได้

222. และพวกเขาจะถามเจ้าเกี่ยวกับประจำ
เดือน⁴ จงกล่าวเถิดว่า มันเป็นเรื่องให้โทษ ดังนั้น
พวกเจ้าจงห่างไกลหญิง⁵ ในขณะที่มีประจำเดือน
และจงอย่าเข้าใกล้นาง⁶ จนกว่านางจะสะอาด
ครั้งเมื่อนางได้ชำระร่างกายสะอาดแล้ว⁷ ก็
จงมาหานางตามที่อัลลอฮ์ทรงใช้พวกท่าน⁸

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتَّىٰ تُؤْمِنَ وَلَا مُمَّةً
مُّؤْمِنَةً حَتَّىٰ تَمُوتَ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَا تُعْجَبَنَّكُمْ
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ
مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ
يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ
وَالْمَغْفِرَةِ يَا ذُنُوبَكُمْ وَإِنَّ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَلَّامَّةٌ

وَسَأَلْتُمُونَا عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ آذَىٰ
فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ
حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ
وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ

¹ หญิงที่มีภาคีแก่อัลลอฮ์ หรือเคารพสักการะเจว็ด ร่วมกับการเคารพสักการะอัลลอฮ์

² ศรัทธาด้วยความจริงใจ มีใช้เพื่อประโยชน์อย่างอื่น

³ จงอย่าจัดการแต่งงานหญิงมุหมินให้แก่ชายมุชริก

⁴ เกี่ยวกับการสมสู่กับภรรยาระหว่างมาประจำเดือน

⁵ จงอย่าสมสู่ภรรยา

⁶ หมายถึงมิให้สมสู่ภรรยา

⁷ เมื่ออาบน้ำหมดประจำเดือนแล้ว

⁸ อนุมัติให้สมสู่ภรรยาได้ตามขอบเขตที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้

แท้จริงอัลลอฮ์ทรงชอบบรรดาผู้สำนึกผิด กลับ
เนื้อกลับตัว และทรงชอบบรรดาผู้ที่ทำตนให้
สะอาด

223. บรรดาหญิงของพวกเจ้านั้น¹ คือแหล่ง
เพาะปลูกของพวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงมายัง
แหล่งเพาะปลูกของพวกเจ้า² ตามแต่พวกเจ้า
ประสงค์ และจงประกอบล่วงหน้าไว้สำหรับตัว
ของพวกเจ้าและพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และ
พึงรู้ด้วยว่าแท้จริงพวกเจ้านั้นจะเป็นผู้พบกับ
พระองค์ และเจ้า³ จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้
ศรัทธาทั้งหลายเถิด

224. และพวกเจ้าจงอย่าให้อัลลอฮ์เป็นอุปสรรค
ขัดขวาง⁴ เนื่องจากการสาบานของพวกเจ้าใน
การที่พวกเจ้าจะกระทำความดี และที่จะมีความ
ยำเกรง และในการที่พวกเจ้าจะประนีประนอม
ระหว่างผู้คนและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้
ทรงรอบรู้

225. อัลลอฮ์จะไม่ทรงเอาโทษแก่พวกเจ้าด้วย
คำพูดพล่อยๆ ในการสาบานของพวกเจ้า แต่
ทว่าพระองค์จะทรงเอาโทษแก่พวกเจ้า ด้วยการ
สาบานที่หัวใจของพวกเจ้ามุ่งหมายด้วย และ
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงหนักแน่น

نِسَاؤُكُمْ حَرِّتَ لَكُمْ فَأَتُوا حُرَّتَكُمْ أَنْ يَشِئْتُمْ
وَقَدِّمُوا لِنَفْسِكُمْ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّكُمْ مُلَقَوُهُ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٢﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ
أَنْ تَرَوُا وَتَصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٧٤﴾

¹ หมายถึงบรรดาภรรยา

² คือแหล่งที่ให้กำเนิดบุตร อันหมายถึงการหาความสุข

³ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด

⁴ อย่าสาบานต่ออัลลอฮ์ว่าจะไม่กระทำความดีจะไม่เกรงกลัวอัลลอฮ์ และทำหน้าที่ประนีประนอมระหว่าง
ผู้คน เพราะจะทำให้อัลลอฮ์เป็นอุปสรรคขัดขวางการปฏิบัติดังกล่าวอันนับเป็นสิ่งดีงาม คำว่า “ที่จะมี
ความยำเกรง” นั้นหมายถึง การปฏิบัติตามบัญญัติศาสนา อันแสดงถึงการมีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์

226. สำหรับบรรดาผู้ที่สาบานว่า จะไม่สมสู่ภรรยาของเขานั้น ให้มีการรอคอยไว้สี่เดือน¹ แล้วถ้าหากเขากลับคืนดี แน่หนอนอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอภิเษก ผู้ทรงเมตตาเสมอ

لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَابِهِمْ تَرِيصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ فَإِن
قَاءَ وَفِإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

227. และถ้าพวกเขาปลงใจ ซึ่งการหย่าแล้วไซ้ร้ แน่หนอนอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงไต่ยืน ผู้ทรงรอบรู้

وَإِن عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾

228. และบรรดาหญิงที่ถูกหย่าร้าง พวกนางจะต้องรอคอยตัวของตนเองสามกัรอุ² และไม่อหฺมฺติให้แก่พวกนาง ในการที่พวกนางจะปกปิดสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้บังเกิดขึ้นใหม่ตลุกของพวกนาง³ หากพวกนางศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก และบรรดาสามีของพวกนางนั้นเป็นผู้มีสิทธิกว่าในการให้พวกนางกลับมาในกรณีดังกล่าว⁴ หากพวกเขาปรารถนาประนีประนอม และพวกนางนั้นจะได้รับเช่นเดียวกับสิ่งที่เป็หน้าทีของพวกนางจะต้องปฏิบัติโดยชอบธรรม⁵ และสำหรับบรรดาชายนั้นมีฐานะ

وَالْمَطْلَقَاتُ يَرِيصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِن كُنَّ يُؤْمِنُنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَوَعُوهُنَّ أَلْحَىٰ يَرْهِنَ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾

¹ ถ้าครบสี่เดือนแล้วเขาจะต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เขาจะคืนดีหรือหย่าขาด ถ้าเขาไม่คืนดี ก็ถือว่าเขาได้หย่าขาดภรรยาของเขาแล้ว แม้เขาจะไม่ใช้คำหย่าก็ตาม การสาบานที่จะไม่สมสู่กับภรรยา นี้เรียกว่า “*ءبلاء*” อีลาฮ์

² ให้นางรอคอยจนกว่ามตลุกของนางสะอาดสามครั้ง หรือนางมาประจำเดือนสามครั้ง ดังนั้นเนื่องจากมีความเข้าใจแตกต่างกันของนักปราชญ์ในคำว่า “กัรอุ” แต่ความเข้าใจว่า “กัรอุ” หมายถึง “ความสะอาด” นั้น ตรงกับที่ได้เคยปฏิบัติในสมัยร่อซูล

³ หมายถึงการปิดบังการตั้งครรภ์ เพื่อต้องการแต่งงานใหม่โดยเร็ว เพราะถ้านางเปิดเผยการตั้งครรภ์ของนางแล้ว นางจะต้องรอนจนกว่าจะคลอดเสียก่อน

⁴ ในกรณีที่นางรอคอยตัวเองสามกัรอุ หรือในระหว่างที่นางอยู่ใน อิตตะฮ์

⁵ จะได้รับการปฏิบัติชอบจากสามี เช่นเดียวกับที่พวกนางมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติชอบแก่สามี กล่าวคือต่างฝ่ายต่างกระทำความดีเป็นการแลกเปลี่ยนกัน

เหนือพวกนางชั้นหนึ่งและอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
เดชาภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

229. การหย่านั้นมีสองครั้ง¹ แล้วให้มีการ
ยับยั้งไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็ให้ปล่อยไป
พร้อมด้วยการทำความดี² และไม่อนุญาตแก่
พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใด
จากสิ่งที่พวกเจ้าได้ให้แก่พวกนาง (มะฮัร)
นอกจากทั้งสองเกรงว่าจะไม่สามารถดำรงไว้
ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ได้เท่านั้น³ ถ้าหากพวก
เจ้าเกรงว่า เขาทั้งสองจะไม่ดำรงไว้ซึ่งขอบเขต
ของอัลลอฮ์แล้วไซ้ร ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาทั้ง
สองในสิ่งที่นางใช้มันไถ่ตัวนาง เหล่านั้นแหละ
คือขอบเขตของอัลลอฮ์ พวกเจ้าจงอย่าละเมิด
มัน และผู้ใดละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์แล้ว
ชนเหล่านั้นแหละคือผู้ที่อธรรมแก่ตัวเอง

230. ถ้าหากเขาได้หย่านางอีก⁴ นางก็ไม่ใช่เป็นที่
อนุมัติแก่เขาหลังจากนั้น จนกว่าจะแต่งงาน
กับสามีอื่นจากเขา⁵ แล้วหากสามีนั้นหย่านาง
ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่ทั้งสอง⁶ ที่จะคืนดีกันใหม่

أَطْلَقَ مَرَّتَانٍ فَإِمَّا كُمْ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ
بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا
ءَاتَيْتُمُوهُنَّ سِتْرًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ
اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِدِيَّتِكُمْ حُدُودَ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ زَوْجًا
غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ
ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

¹ การหย่าที่จะคืนดีกันได้นั้นมีเพียงสองครั้งเท่านั้น คือการหย่าครั้งที่หนึ่ง และที่สอง

² ให้นำมาจากการเป็นภรรยา พร้อมกับจ่ายทรัพย์สินให้แก่นางบ้างตามสมควร และไม่พูดให้นางได้รับความเสื่อมเสีย เพื่อนางจะได้เป็นที่สนใจของชายอื่นต่อไป

³ บัญญัติของอัลลอฮ์ อันพึงปฏิบัติระหว่างสามีภรรยา

⁴ หย่าภรรยาเป็นครั้งที่สาม

⁵ แต่งงานกับชายอื่น ด้วยความสมัครรักใคร่กัน มิใช่เป็นการจ้างชายอื่นให้แต่งงานกับนาง แล้วทำการหย่าร้าง เพื่อให้นางสามารถคืนดีกับสามีเก่าได้ การกระทำดังกล่าวนอกจากจะเป็นการฝ่าฝืนบัญญัติของอัลลอฮ์แล้ว ยังเป็นการหลอกลวงพระองค์อีกด้วย

⁶ แก่นางและสามีเก่าของนาง

หากเขาทั้งสองคิดว่า จะดำรงไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ได้ และนั่นแหละคือขอบเขตของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ทรงแจกแจงมันอย่างแจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้ดี

231. และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วพวกนางถึงกำหนดเวลา¹ ของพวกนางแล้ว ก็จงยับยั้งนางไว้โดยชอบธรรม หรือไม่ก็จงปล่อยนางไปโดยชอบธรรม และพวกเจ้าจงอย่ายับยั้งพวกนางไว้โดยมุ่งก่อความเดือดร้อนเพื่อพวกเจ้าจะได้ชัมเหงะริงแก่² และผู้ใดกระทำเช่นนั้น แน่نونเขาจักชัมเหงะตนเอง และจงอย่าถือเอาโองการของอัลลอฮ์เป็นที่เย้ยหยัน และพึงระลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีแก่พวกเจ้า และสิ่งที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าอันได้แก่คัมภีร์ และบทบัญญัติ (ที่มีอยู่ในคัมภีร์นั้น) ซึ่งพระองค์จะทรงใช้คัมภีร์นั้นแนะนำตักเตือนพวกเจ้า และพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และจงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

232. และเมื่อพวกเจ้าหย่าบรรดาหญิง แล้วนางเหล่านั้นได้ถึงกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็จงอย่าขัดขวางพวกนาง ในการที่พวกนางจะแต่งงานกับบรรดาคู่ครองของพวกนาง³ เมื่อพวกเขาต่างพอใจกันระหว่างพวกเขาโดยชอบ

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَنْخِذُوا بِآيَاتِ اللَّهِ هُرُوعًا وَذِكْرًا يُغْمَتُ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ
وَالْحِكْمَةِ لِيَعْظَكُمُ بِمَا أَنْزَلُوا اللَّهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَمْسُكُوهُنَّ
أَنْ يَخْرُجْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَضُوا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ لَكُمْ لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾

¹ หมายถึงใกล้ที่จะหมดเวลาของอิดดะฮ์

² จะได้หาทางให้นางคืนมะฮัรให้แก่พวกเขา เป็นการไถ่ตัวนางให้เป็นอิสระจากพวกเขา อันเป็นการกระทำที่ละเมิดบัญญัติศาสนา

³ คู่ครองของพวกนางนั้นจะเป็นสามีเดิมของพวกนางหรือคู่ครองใหม่ก็ตาม

ธรรม นั้นแหละคือสิ่งที่จะถูกนำมาแนะนำ
ตักเตือนแก่ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวัน
ปรโลก นั้นแหละคือสิ่งที่บริสุทธิ์กว่า และ
สะอาดกว่า สำหรับพวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้น
ทรงรู้ แต่พวกเจ้าไม่รู้

233. และมารดาทั้งหลายนั้น¹ จะให้นมแก่ลูก ๆ
ของนางภายในสองปีเต็ม สำหรับผู้ที่ต้องการ²
จะให้ครบถ้วนในการให้นม และหน้าที่ของพ่อ
เด็กนั้น คือปัจจัยยังชีพของพวกนางและเครื่อง
นุ่งห่มของพวกนางโดยชอบธรรม³ ไม่มีชีวิตใด
จะถูกบังคับนอกจากเท่าที่ชีวิตนั้นมีกำลังความ
สามารถเท่านั้น มารดาก็จงอย่าได้ก่อความ
เดือดร้อน (ให้แก่สามี) เนื่องด้วยลูกของนาง
และพ่อเด็กก็จงอย่าได้ก่อความเดือดร้อน (ให้
แก่ภรรยา) เนื่องด้วยลูกของเขา⁴ และหน้าที่
ของทายาทผู้รับมรดกก็เช่นเดียวกัน⁵ แต่ถ้า
ทั้งสองต้องการหย่านม อันเกิดจากความพอใจ
และการปรึกษาหารือกันจากทั้งสองคนแล้ว ก็
ไม่มีบาปใด ๆ แก่เขาทั้งสอง และหากพวกเจ้า
ประสงค์ที่จะให้มีแม่นมขึ้นแก่ลูก ๆ ของพวกเจ้า
แล้ว ก็ย่อมไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า เมื่อ
พวกเจ้าได้มอบสิ่งที่พวกเจ้าให้ (แก่นางเป็นค่า

﴿ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنَ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُبْرِئَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْوَالِدِ لِلرِّضْعِ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا
لَا ضَعْفَ وَلَا دُونَ ذَلِكَ وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يَوْلَدُوهٗ
وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَا لَا عَن
رِضَايَ مِنْهَا وَتَشَاوُرًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ
أَنْ تَنْسُوهُمَا أَوْلَادَكُمُ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا
سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿

¹ หมายถึงมารดาของเด็กทั้งที่สามีหย่าหรือยังอยู่กับสามี

² หมายถึงพ่อของเด็ก

³ เป็นหน้าที่ของพ่อเด็กที่จะต้องให้ปัจจัยยังชีพและเครื่องนุ่งห่มแก่นางโดยชอบธรรม

⁴ แต่ละฝ่ายจากภรรยาและสามีนั้นจะต้องไม่ทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้รับความเดือดร้อน โดยใช้ลูกเป็น
สิ่งต่อรอง

⁵ ถ้าพ่อเด็กเสียชีวิต ทายาทผู้มีสิทธิรับมรดกจากเด็กจะต้องจ่ายเงินค่านมและสิ่งอื่น ๆ แทนพ่อเด็ก

ตอบแทน) โดยชอบธรรม¹ และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

234. และบรรดาผู้ที่ถึงแก่ชีวิตลงในหมู่พวกเจ้า และถึงคู่ครองในวัน พวกนางจะต้องรอคอยตัวของพวกนางเอง² สี่เดือนกับสิบวัน ครั้นเมื่อพวกนางครบกำหนดเวลาของพวกนางแล้ว ก็ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า³ ในสิ่งที่พวกนางได้กระทำไปในส่วนตัวของพวกนางโดยชอบธรรม⁴ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้อย่างละเอียด ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกัน

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا لَا يَرِيضَنَّ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي
أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٦٤﴾

235. และไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเจ้า ในสิ่งที่พวกเจ้ากล่าวเป็นนัยในการขอลงโทษ⁵ และสิ่งที่พวกเจ้าเก็บงำไว้ในใจของพวกเจ้า⁶ อัลลอฮ์ทรงรู้ว่าพวกเจ้าจะบอกกล่าวแก่นางให้ทราบ แต่ทว่าพวกเจ้าอย่าได้สัญญาแก่นางเป็นการลับ นอกจากพวกเจ้าจะกล่าวถ้อยคำอันดีเท่านั้น⁷ และจงอย่าปลงใจซึ่งการทำพิธีแต่งงานจนกว่าเวลาที่ถูกกำหนดไว้จะบรรลุถึงความสิ้นสุดของมัน⁸ และพึงรู้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ
النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَمْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ
أَنَّكُمْ سَتَدُّوْنَهُنَّ وَلَكِنْ لَّا تُؤَاوِدُهُنَّ
سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا وَلَا تَعْرِضُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَأَخَذُوا رُءُوسَهُمْ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ عَلِيمٌ ﴿١٦٥﴾

¹ หมายถึงเงินที่เป็นค่าจ้างของแม่นม

² รอคอยเวลาที่ถูกกำหนดแก่นาง (อิตตะฮะฮ์ฟาด) ในบ้านของสามีในฐานะผู้ไว้ทุกข์สี่เดือนกับสิบวัน

³ หมายถึงผู้ปกครองของพวกนาง

⁴ ในสิ่งที่นางได้ปฏิบัติตนโดยชอบเยี่ยงสตรีโดยทั่วไป เช่นการแต่งตัว ออกจากบ้านสามีไปอยู่กับบิดามารดาของนางหรือญาติพี่น้องของนาง หรือรับการแต่งงานจากชายที่ประสงค์จะแต่งงานด้วย

⁵ หญิงที่อยู่ในระหว่างอิตตะฮะฮ์ที่สามีเสียชีวิต หรืออิตตะฮะฮ์ที่สามีหย่าครั้งที่สามเท่านั้น

⁶ นึกในใจว่าจะแต่งงานกับนาง

⁷ ถ้อยคำที่ไม่หยาบคาย หรือเป็นที่ละอาย

⁸ จนกว่านางจะครบกำหนดอิตตะฮะฮ์ของนาง

สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเขา เจ้า พวกเจ้าจงสังวรณั
พระองค์ไว้เถิด¹ และพึงรู้ไว้เถิดว่า อัลลอฮ์นั้น
เป็นผู้ทรงอภิโทษ ผู้ทรงหนักแน่น

236. ไม่มีบาปใด ๆ แก่พวกเขา ถ้าหากพวก
เจ้าหย่าหญิง โดยที่พวกเขายังมิได้แต่งงานพวก
นาง² หรือยังมีได้กำหนดมะฮัรใด ๆ แก่พวกนาง
และจงให้นางได้รับสิ่งที่อำนาจประโยชน์แก่
พวกนาง³ โดยที่หน้าที่ของผู้มีนั้นคือตาม
กำลังความสามารถของเขา และหน้าที่ของผู้
ยากจนนั้นคือตามกำลังความสามารถของเขา
เป็นการให้ประโยชน์โดยชอบธรรม เป็นสิทธิ
เหนือผู้กระทำดีทั้งหลาย

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ
أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى التَّوَسُّعِ
قَدْرَهُ وَعَلَى الْمَقْتَدِرِ قَدْرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

237. และถ้าหากพวกเขาหย่าพวกนางก่อนที่
พวกเขาจะแต่งงานพวกนาง⁴ โดยที่พวกเขาได้
กำหนดมะฮัรแก่นางแล้ว ก็จงให้แก่นางครึ่งหนึ่ง
ของสิ่งที่พวกเขากำหนดไว้ นอกจากว่าพวกนาง
จะยกให้หรือผู้ที่การตกลงแต่งงานอยู่ในมือ
ของเขา⁵ จะยกให้และการที่พวกเขาจะยกให้นั้น
เป็นสิ่งที่ใกล้เคียงแก่ความยำเกรงมากกว่า และ
พวกเขาอย่าลืมการทำคุณในระหว่างพวกเขา
แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเห็นในสิ่งที่พวกเขา
กระทำกัน

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَيُصَفِّ مَا فَوَضَّعْتُمْ إِلَّا
أَنْ يَعْفُوبَا أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عِقْدٌ
الْيُكَّاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ﴿٣٧﴾

¹ จงระมัดระวังอย่าให้พระองค์ทรงกริ้ว ทั้งนี้ด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญญัติไว้

² หมายถึงยังมีได้สมสู่นาง

³ จงจ่ายทรัพย์สินให้แก่นางตามสมควร ทั้งนี้เป็นการปลอบใจนาง และเพื่อมิให้คนอื่นเข้าใจในตัวนางผิด
ว่า นางเป็นผู้ปกครองไม่เหมาะสมจะเป็นคู่ครอง

⁴ ก่อนที่จะสมสู่นาง

⁵ ผู้ที่เป็นสามี

238. พวกเขาจงรักษาบรรดาละหมาดไว้ และละหมาดที่อยู่กึ่งกลาง¹ และจงยืนละหมาดเพื่ออัลลอฮ์โดยนอบน้อม

حَفِظُوا أَعْلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةَ الْوَسْطَى
وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿١٧٨﴾

239. ถ้าพวกเขากลัว ก็จงละหมาดพลางเดินหรือซื่อ² ครั้นเมื่อพวกเขาปลอดภัยแล้ว ก็จงกล่าวรำลึกถึงอัลลอฮ์³ ดังที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกเขาซึ่งสิ่งที่พวกเขามีเคยรู้มาก่อน

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذْ أَمِنْتُمْ
فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٧٩﴾

240. และบรรดาผู้ที่จะได้ถึงแก่ชีวิตลงในหมู่พวกเขา และจะตั้งคุ้มครองไว้ นั้น จงให้มีพินัยกรรมไว้แก่คุ้มครองของพวกเขาซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวก (แก่นาง) ถึงหนึ่งปี โดยไม่มีการขับไล่ใด⁴ แต่ถ้าพวกนางออกไปเอง ก็ไม่เป็นบาปใด ๆ แก่พวกเขาในสิ่งที่พวกนางได้กระทำในส่วนตัวของพวกนางจากสิ่งที่ชอบธรรม และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
وَصِيحَةً لَا أَرْوِيهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْوَعْدِ غَيْرِ
إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي
مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٨٠﴾

241. และสำหรับบรรดาหญิงที่ถูกหย่านั้นจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกโดยชอบธรรม⁵ เป็นสิทธิเหนือผู้ยำเกรงทั้งหลาย

وَالْمُطَلَّقاتُ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿١٨١﴾

242. ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจงบรรดาโองการของพระองค์ให้พวกเขาทราบเพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจ

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٨٢﴾

¹ ให้ทำละหมาดฟัรดู ห้าเวลาเป็นประจำ เฉพาะอย่างยิ่งละหมาดเวลาอัศริ ควรชะม๊กเซมันให้มาก เพราะบุคคลมักจะละเลย การเรียกละหมาดอัศรินี้ว่าละหมาดกึ่งกลาง ก็เพราะอยู่กึ่งกลางระหว่างละหมาดห้าเวลา

² คือให้ละหมาดขณะที่เดิน หรือขณะที่ซบซึกพาหะ

³ คือให้ขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติ เยี่ยงที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกเขาไว้

⁴ หมายถึงขับไล่ออกจากบ้านของสามี

⁵ จะได้รับค่าใช้จ่ายจากสามีตามสมควร

243. เจ้ามิได้มองดู¹ บรรดาผู้ที่ออกจากบ้านของพวกเขาดอกหรือ² โดยที่พวกเขาไม่จำนวนเป็นพันๆ คน ทั้งนี้เพราะกลัวความตาย แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ประกาศิตแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าจงตายเสียเถิด ภายหลังพระองค์ทรงให้พวกเขามีชีวิตขึ้นใหม่³ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มีบุญคุณแก่มนุษย์ แต่ทว่ามนุษย์ส่วนมากไม่ชอบพระคุณ

244. และพวกเจ้าจงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์เถิด และพึงรู้ด้วยว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงไถ่ยืน ผู้ทรงรอบรู้

245. มีใครบ้างไหมที่จะให้อัลลอฮ์ทรงยืมหนี้ที่ดี⁴ แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มพูนหนี้⁵ นั้น ให้แก่เขามากมายหลายเท่า และอัลลอฮ์นั้นทรงกำไว้และทรงแบออก⁶ และยิ่งพระองค์เท่านั้น พวกเจ้าจะถูกนำกลับไป

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَعْيَاهُمْ إِنَّكَ اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (117)

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (118)

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَمْضَاعًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَبِضْطٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (119)

¹ คำว่า “มองดู” ในที่นี้หมายถึงรู้ เพราะเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นในอดีต การใช้คำว่า “มองดู” นั้น ก็เพื่อให้เห็นเป็นภาพพจน์ประหนึ่งว่า เหตุการณ์นั้นกำลังเกิดขึ้นต่อหน้า

² หมายถึงพวกนะบีสรออิล พากันหนีศัตรู

³ พวกก็อดยาก็ยังบิดเบือนไปว่า คำว่า “ตาย” นั้น หมายถึง “ชนรุ่นหนึ่งสูญไปหรือเสื่อมโทรมไป และคำว่า “มีชีวิตขึ้น” หมายถึง “มีชนรุ่นใหม่เกิดขึ้น (จากกูรอานมะฮะญีด หน้า 87) การที่เขาบิดเบือนดังกล่าวนั้นเนื่องจากเขาเข้าใจผิดไปว่า มนุษย์นั้นเมื่อตายแล้ว จะฟื้นคืนชีพเฉพาะในวันกิยามะฮ์เท่านั้น ไม่มีการฟื้นคืนชีพในโลกนี้ ด้วยเหตุนี้เขาจึงตีความทุกอย่างเกี่ยวกับความตายว่า “นอน” บ้าง “สลบ” บ้างและที่เกี่ยวกับ การฟื้นคืนชีพว่า “ตื่นขึ้น” บ้าง และ “รู้สึกตัว” บ้าง ทั้งนี้โดยมีเจตนาบิดเบือน

⁴ หมายถึงให้บริจาครทรัพย์ในทางของอัลลอฮ์ เพื่อรักษาไว้ซึ่งศาสนาของพระองค์ และยกระดับความเป็นอยู่ของคนยากจน ตลอดจนป้องกันศัตรูที่รุกราน

⁵ จะทรงตอบแทนในทรัพย์สินที่บริจาคไปนั้นเป็นจำนวนมากหมายถึงเจ็ดร้อยเท่า 2 : 261

⁶ คำว่า “กำไว้” นั้นหมายถึงพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะไม่ทรงให้แก่ใครก็ได้ และคำว่า “ทรงแบออก” นั้น หมายถึงว่าพระองค์จะทรงให้แก่ใครอย่างกว้างขวางก็ได้ ไม่มีใครจะยับยั้งพระองค์ได้

246. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดู¹ พวกหัวหน้า
ในหมู่วงศ์วานอิสรออีล หลังจากมุซาตดอกหรือ?
ขณะที่พวกเขาได้กล่าวแก่นะบีของพวกเขาคน
หนึ่ง² ว่า โปรดส่งกษัตริย์องค์หนึ่งมาให้แก่
พวกเราเถิด พวกเราจะได้ออสู³ ในทางของอัลลอฮ์
เขากล่าวว่า³ อาจเป็นไปได้ไหมว่า พวกท่าน
นั้น ถ้าการสู้รบได้ถูกกำหนดแก่พวกท่านแล้ว
พวกท่านจะไม่ออสู⁴ พวกเขากล่าวว่า และได้มี
สิ่งใดเกิดขึ้นแก่พวกเรากระนั้นหรือ⁴ ที่พวกเรา
จะไม่ออสู⁴ ในทางของอัลลอฮ์ทั้ง ๆ ที่พวกเรา
และลูก ๆ ของพวกเราถูกขับไล่ออกจากหมู่บ้าน
ของเรา ครั้นเมื่อการสู้รบได้ถูกกำหนดขึ้นแก่
พวกเขาแล้ว พวกเขาก็ฝืนหลังให้ นอกจาก
ส่วนน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น และอัลลอฮ์
เป็นผู้ทรงรู้ดีต่อบรรดาผู้ธรรมเหล่านั้น

247. และนะบีของพวกเขา ก็กล่าวแก่พวกเขาว่า
แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงส่งภูอลุตมาเป็นกษัตริย์
แก่พวกท่านแล้ว พวกเขากล่าวว่า เขาจะมี
อำนาจเหนือพวกเราได้อย่างไร? ทั้ง ๆ ที่พวกเรา
เป็นผู้สมควรต่ออำนาจนั้นยิ่งกว่าเขา และทั้ง
เขาก็มิได้รับทรัพย์สินสมบัติอันกว้างขวางเขา
(นะบีของเขา) กล่าวว่า อัลลอฮ์ได้ทรงคัดเลือก
เขาให้มีอำนาจเหนือพวกท่านแล้ว และได้ทรง
เพิ่มให้แก่เขานี้ ซึ่งความกว้างขวางในความมั่ง

أَلَمْ تَرَ إِلَى آلِ كَلْبِ بْنِ بَعْرِ إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ
مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ أبعثْ لَنَا مَلِكًا
نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا
وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ
أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءَنَا فَلَمَّا كُتِبَ
عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٦٦﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ
طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمَلِكُ
عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمَلِكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتِ
سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ
وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مَنْ يَشَاءُ مِنْ بَنَاتِهِ
وَاللَّهُ وَسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١٦٧﴾

¹ โปรดดูเชิงอรรถ ายะฮ์ที่ 243

² มีนามว่า “ซามูอีล”

³ นะบีของพวกเขาที่มีนามว่า “ซามูอีล”

⁴ ไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงความตั้งใจอันเด็ดเดี่ยวของเราได้

และความสูงใหญ่ในร่างกาย และอัลลอฮ์นั้น จะทรงประทานอำนาจของพระองค์ให้แก่ผู้ที่ พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง กว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

248. และนะบีของพวกเขาได้กล่าวแก่พวกเขาว่า แท้จริงสัญญาณแห่งอำนาจของเขานั้น คือ การที่หีบใบนั้น¹ จะมายังพวกท่าน ในหีบนั้น มีความสงบ² จากพระเจ้าของพวกท่าน และ มีส่วนที่เหลือจากสิ่งทีวงศ์วานของมุซา และ วงศ์วานของฮารูนได้ละทิ้งไว้³ โดยที่มลาอิกะฮ์ จะแบกมันมา แท้จริงในเรื่องนั้นมีสัญญาณ หนึ่งแน่นอนสำหรับพวกท่าน หากพวกท่าน เป็นผู้ศรัทธา

249. ครั้นเมื่อฏอสูตได้นำกำลังทหารออกไป เขาได้กล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะเป็นผู้ทดสอบ พวกท่าน ด้วยแม่น้ำสายหนึ่ง⁴ ผู้ใดดื่มน้ำจาก แม่น้ำนั้น เขาก็ไม่ใช่พวกของฉัน และผู้ใด ไม่ชิมมันแท้จริงเขาก็เป็นพวกของฉัน นอกจาก ผู้วิกน้ำด้วยมือของเขาวงมือหนึ่งเท่านั้น แต่ แล้วพวกเขาก็ดื่มน้ำกันจากแม่น้ำนั้น นอกจาก ส่วนน้อยในหมู่พวกเขาเท่านั้น ครั้นเมื่อฏอสูต และบรรดาผู้ศรัทธาที่ร่วมอยู่กัับเขาได้ข้าม แม่น้ำนั้นไป พวกเขาก็กล่าวว่า วันนี้พวกเรา

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ
أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آءَالُ مُوسَى
وَآءَالُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّكُم مُّبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَن شَرِبَ مِنهُ فَليْسَ مِنِّي وَمَن لَّم يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلا مَن أَغْرَقَ عُرْفَهُ بِيَدَيْهِ فَشَرِبُوا مِنهُ إِلا قَلِيلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاؤُهُ هُوَ وَالذَّيْرُ إِءَامَنُوا مَعَهُ فَكَاوَأ لَأطَاقَةً لَّنَا الْيَوْمَ يَجَاوِزُ وَجُودِيهِ قَالَ الذَّيْرُ يَطُتُونَ أَنَّهُمْ مُّلتَقُوا اللّهُ كَم مِّن فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِتْنَةُ كَثِيرَةٍ يَّؤَذِنُ اللّهُ وَاللّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٤٩﴾

¹ หีบที่บรรจุคัมภีร์เตารอตไว้ ซึ่งฝ่ายศัตรูผู้ชนะได้ยึดเอาไป

² หมายถึงคัมภีร์เตารอต เพราะการปฏิบัติตามคัมภีร์นั้นทำให้เกิดความสงบ

³ อันได้แก่ไม้เท้าของนะบีมุซา เศษแผ่นจารึกบัญญัติสิบประการ และเสื้อผ้าของท่านนะบีมุซา ตลอดจนสิ่งอื่นๆ

⁴ ซึ่งอยู่ระหว่างจอร์แดนกับปาเลสไตน์

253. บรรดารถู้อุบลเหล่านั้น เราได้ให้บางคนในหมู่พวกเขาดีเด่นกว่าอีกบางคน ในหมู่พวกเขา นั้น มีผู้ที่อัลลอฮ์ตรัสด้วย¹ และได้ทรงยกบางคนในหมู่พวกเขาขึ้นหลายชั้น² และเราได้ให้บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งแก่อ็ิบาบุตรของมัรยัม³ และเราได้สนับสนุนเขาด้วยวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์⁴ และหากอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว บรรดาชนหลังจากพวกเขา⁵ ก็คงไม่ฆ่าฟันกัน หลังจากได้มีบรรดาหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขา⁶ แต่ทว่าพวกเขาขัดแย้งกัน แล้วในหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ที่ศรัทธาและในหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว⁷ พวกเขา ก็คงไม่ฆ่าฟันกัน แต่ทว่าอัลลอฮ์นั้นทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงประสงค์

254. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริจาคส่วนหนึ่ง⁸ จากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าก่อนจากที่วันหนึ่งจะมา⁹ ซึ่งในวันนั้น

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلْنَا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَعَمِلُوا مِنْ ءَامِنٍ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلُوا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿٢٥٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفِيعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥٤﴾

¹ โดยไม่มีสื่อกลาง เช่นท่านนะบีมุซา อะลียฮิสสะลาม

² หมายถึงท่านนะบีอัมมัด ซ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม

³ หมายถึงได้ทรงประทานมวะญูฮาดต่าง ๆ ให้แก่ท่านนะบี อีซา

⁴ หมายถึง ญิบรีล

⁵ หลังจากบรรดารถู้อุบลของพวกเขา

⁶ หลังจากนะบีของพวกเขาได้นำหลักฐานอันชัดเจนมายังพวกเขา

⁷ คือประสงค์ที่จะไม่ให้ฆ่าฟันกัน

⁸ ส่วนที่เป็นซากาต และส่วนที่บัญญัติศาสนาส่งเสริมให้บริจาคด้วยความสมัครใจ

⁹ วันกียามะฮ์อันเป็นวันชำระสอบสวนเพื่อตอบแทน และลงโทษ

ไม่มีการซื้อขาย¹ และไม่มีการเป็นมิตร² และ
ไม่มีชะฟาอะฮ์³ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น
คือ พวกที่อธรรม (แก่ตัวเอง)⁴

255. อัลลอฮ์นั้นคือไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะ
ใดๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรง
มีชีวิต⁵ ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย⁶ โดยที่
การง่วงนอน และการนอนหลับใดๆ จะไม่เอา
พระองค์⁷ สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ใน
แผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่
จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์
ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น⁸
พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของพวกเขา
และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา⁹ และพวกเขา
จะไม่ล่อมสิ่งใด¹⁰ จากความรู้ของพระองค์ไว้ได้
นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น¹¹

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا
الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

¹ หมายถึงการไถ่ถอน หรือการชดเชยใดๆ เพื่อให้พ้นจากการลงโทษ

² ไม่มีมิตรสหายใดๆ ที่จะให้ความเห็นนอกเหนือใจ หรือแบ่งเบาภาระได้ แม้แต่พ่อแม่ พี่น้อง และลูกเมีย
ต่างก็หลบหน้าหนี

³ การขอความกรุณาต่ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยให้แก่ผู้อื่น

⁴ หมายถึงว่าผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น เท่ากับเป็นการช่มเหมายตนเอง เพราะทำให้ตนเองได้รับโทษ

⁵ ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดกาลโดยไม่มีกาลอวสาน

⁶ ทั้งในฟากฟ้าและแผ่นดิน

⁷ พระองค์ไม่ทรงง่วงนอน และนอนหลับ นั่นเอง แต่ที่พระองค์ทรงใช้สำนวนว่า “การง่วงนอน และ
การนอนหลับจะไม่เอาพระองค์” นั้นเป็นการเปรียบเทียบว่า การง่วงนอนก็ดี และการนอนหลับก็ดี
ประหนึ่งสิ่งที่มีชีวิตและมีอิทธิพลสามารถทำให้ผู้คนง่วงนอนและนอนหลับได้ กระนั้นก็ตามจะ
ไม่ต้องพระองค์

⁸ นอกจากผู้ที่ได้รับอนุมัติจากพระองค์เท่านั้น

⁹ ทรงรู้สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นมาแล้ว และที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

¹⁰ หมายถึงไม่สามารถล่วงรู้สิ่งหนึ่งสิ่งใดจากความรู้ของพระองค์ได้

¹¹ จะรู้ได้ก็เฉพาะสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์จะให้รู้เท่านั้น

แก้อั้พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน¹ และการรักษามันทั้งสองก็ไม่เป็นภาระหนักแก่พระองค์² และพระองค์นั้นคือผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่

256. ไม่มีการบังคับใดๆ (ให้นับถือ) ในศาสนาอิสลาม³ แน่หนอน ความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจากความมืด⁴ ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่ออั้-ญุซฮ์⁵ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว แน่หนอนเขาได้ยึดท่วงอันมั่นคงไว้แล้ว⁶ โดยไม่มีการขาดใดๆ เกิดขึ้นแก่มัน และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

257. และอัลลอฮ์นั้นคือผู้ทรงช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยทรงนำพวกเขาออกจากบรรดาความมืดสู่แสงสว่าง⁷ และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น บรรดาผู้ช่วยเหลือของพวกเขาก็คือ อั้-ญุซฮ์⁸ โดยที่พวกมันจะนำพวกเขาออกจากแสงสว่างไปสู่ความมืด⁹ ชนเหล่านี้แหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٦١﴾

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُوهُمْ مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٦٢﴾

¹ หมายถึงว่าอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ในทุกหนทุกแห่งทั้งในฟากฟ้าและพิภพ เพราะเมื่อแก้อั้ของพระองค์กว้างใหญ่ทั่วชั้นฟ้าและแผ่นดินแล้ว สิ่งใดที่เกิดขึ้นในชั้นฟ้าและแผ่นดินจะเป็นที่ใดก็ตาม ก็ย่อมอยู่ในความรู้ของพระองค์ทั้งสิ้น

² ไม่เป็นการยากลำบากแก่พระองค์เลย แม้แต่นิดเดียว

³ ในศาสนาอิสลามนั้นมิได้มีบัญญัติบังคับผู้คนให้รับนับถือ

⁴ หมายถึงว่า ในอิสลามนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกและอะไรคือสิ่งที่ผิด ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีการบังคับให้ผู้คนรับนับถือ

⁵ หมายถึงปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามคำชี้แนะของชัยฏอน

⁶ ประหนึ่งเขาได้ยึดท่วงอันมั่นคงไว้

⁷ ออกจากความหลงผิด ไปสู่สิ่งที่ถูกต้อง

⁸ หมายถึง ชัยฏอน

⁹ ออกจากสิ่งที่ถูกต้องไปสู่สิ่งที่ผิด

258. เจ้า (มุฮัมมัด) มิได้มองดูผู้ที่โต้แย้ง¹ อิบรอฮีมในเรื่องพระเจ้าของเขาดอกหรือ? เนื่องจากอัลลอฮ์ได้ทรงประทานอำนาจแก่เขา² ขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวว่า พระเจ้าของฉันนั้นคือ ผู้ที่ทรงให้เป็นและทรงให้ตายได้ เขากล่าวว่า ข้าก็ให้เป็นและให้ตายได้³ อิบรอฮีมกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงนำดวงอาทิตย์มาจากทิศตะวันออก ท่านจงนำมันมาจากทิศตะวันตกเถิด แล้วผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น ก็ได้รับความงงวย⁴ และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงประทานแนวทางอันถูกต้องแก่ผู้อธรรมทั้งหลาย

259. หรือเช่นผู้ที่ได้ผ่านเมืองหนึ่ง⁵ (บัยตุลมักดิส) โดยที่มันพังทลายลงหลังคาของมัน⁶ เขาได้กล่าวว่า อัลลอฮ์จะทรงให้เมืองนี้มีชีวิตขึ้นได้อย่างไร หลังจากที่มีมันได้ตายพินาศไปแล้ว⁷ และอัลลอฮ์ก็ทรงให้เขาตายเป็นเวลาร้อยปี⁸ ภายหลังพระองค์ได้ทรงให้เขาฟื้นคืนชีพ พระองค์ทรงกล่าวว่า เจ้าพักอยู่นานเท่าใด? เขากล่าวว่า ข้าพระองค์พักอยู่วันหนึ่งหรือ

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ
 أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي
 الَّذِي يُبْعَثُ - قَالِ إِنَّا نُحْيِيهِ - وَأَمِيتُ
 قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ
 مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي
 كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا
 قَالَ أَنِّي يُبْعَثُ هَذَا اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ
 مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَيْتُ قَالَ لَيْتُ
 يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَيْتُكَ مِائَةَ عَامٍ
 فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
 وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً

¹ หมายถึงกษัตริย์นั้นมรดกได้โต้แย้งท่านนะบีอิบรอฮีม

² อัลลอฮ์ได้ทรงให้เขาได้เป็นกษัตริย์แห่งออด-ดานีฮีน

³ โดยปล่อยนักโทษที่ถูกตัดสินประหารชีวิตให้เป็นอิสระ และประหารชีวิตผู้ต้องหาที่ถูกตัดสินให้เป็นผู้บริสุทธิ์

⁴ ทำให้กษัตริย์นั้นมรดกงงวย ไม่สามารถจะกระทำใด

⁵ ผู้ที่ผ่านเมืองนั้น บางทรรศนะว่า อูซัยร บุตรของ ซัรคียา และเมืองที่พังนั้นคือบัยตุลมักดิส และบางทรรศนะว่า ผู้ที่ผ่านนั้นคืออิรมียา, จากลูกหลานนะบีฮารุน และเมืองที่พังนั้นคือที่พำนักของบาดหลวง แห่งเฮราคลีโอส

⁶ หลังคาพังทลายลงมาก่อน แล้วผนังก็พังทลายลงหลังคาอีกทอดหนึ่ง

⁷ หมายถึงหลังคาที่มันพังพินาศไปหมดแล้ว

⁸ ตายในเมืองที่พังพินาศที่เขาผ่านไป

บางส่วนของวันเท่านั้น¹ พระองค์ทรงกล่าวว่า มิได้ เจ้าพักอยู่นานถึงร้อยปี เจ้าจมองดูอาหารของเจ้า และเครื่องดื่มของเจ้า มันยังไม่บูดเลย² และจงมองดูลาของเจ้าซิ³ และเพื่อเราจะให้เจ้าเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับมนุษย์⁴ และจงมองบรรดากระดูกเหล่านั้น⁵ ดูว่าเรากำลังยกมันไว้ ณ ที่ของมัน และประกอบมันขึ้นแล้วให้มีเนื้อหุ้มห่อมันไว้อย่างไร?⁶ ครั้นเมื่อสิ่งเหล่านั้นได้ประจักษ์แก่เขา เขาก็กล่าวว่า ข้าพระองค์รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

260. และจงรำลึกถึงขณะที่อิบรอฮีม กล่าวว่า โอ้พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ โปรดได้ทรงให้ข้าพระองค์เห็นด้วยเถิดว่า พระองค์จะทรงให้บรรดาผู้ที่ตายมีชีวิตขึ้นอย่างไร?⁷ พระองค์ตรัสว่า เจ้ามิได้เชื่อดอกหรือ? อิบรอฮีมกล่าวว่า หามิได้ แต่ทว่าเพื่อหัวใจของข้าพระองค์จะได้

لِنَّاسٍ وَأَنْظُرَ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ
نُنشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ
لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦٠﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي
الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِكَ تُؤْمِنُونَ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن
لِيُطَمِّئَنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ
فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ
جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦١﴾

¹ คือเข้าใจผิดคิดไปว่าพักอยู่เพียงวันหนึ่ง หรือยามหนึ่งของวัน

² เพื่อให้ประจักษ์ถึงเดชานุภาพของอัลลอฮ์ที่ทรงรักษาอาหารและเครื่องดื่มไม่ให้อบูด ทั้ง ๆ ที่วันเวลาได้ผ่านพ้นไปถึงร้อยปี

³ คือเหลือแต่กระดูก เพราะได้ตายไปเป็นเวลาถึงร้อยปี อันเป็นการยืนยันว่าที่อาหารและเครื่องดื่มไม่บูดนั้น ไซ้ว่าพักอยู่เพียงประเดี๋ยวเดียวก็หาไม่

⁴ คือเป็นสัญญาณให้มนุษย์ได้ประจักษ์ถึงเดชานุภาพของพระองค์ในการที่จะให้มนุษย์ฟื้นคืนชีพในวันกียามะฮ์

⁵ บรรดากระดูกของลาที่เขาใช้เป็นพาหนะในการเดินทาง

⁶ ขณะที่ชายผู้นั้นมองกระดูกอยู่นั้น อัลลอฮ์ก็ทรงให้กระดูกเหล่านั้นประกอบกันขึ้นเป็นโครงร่างของลาแล้วให้เนื้อหนังห่อหุ้มกระดูกและมีชีวิตขึ้นดังเดิม

⁷ คือให้พระองค์ทรงแสดงถึงวิธีที่จะให้คนตายมีชีวิตใหม่ในวันกียามะฮ์

สงบ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจงเอานกมาสี่ตัว¹ แล้วจงเลี้ยงมันให้คุ้นแก่เจ้า² และตัดมันออกเป็นท่อนๆ³ ภายหลังเจ้าจงวางไว้บนภูเขาทุกลูก⁴ ซึ่งส่วนหนึ่งจากนกเหล่านั้นแล้วจงเรียกมัน มันก็จะมายังเจ้าโดยรีบเร่ง และพึงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

261. อุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์นั้น ดังอุปมาเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่งซึ่งงอกขึ้นเป็นเจ็ดรวง ซึ่งในแต่ละรวงนั้นมีร้อยเมล็ด⁵ และอัลลอฮ์นั้นจะทรงเพิ่มพูนแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์อีก⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

262. บรรดาผู้บริจาคทรัพย์ของพวกเขาในทางของอัลลอฮ์⁷ แล้วพวกเขามิให้ติดตามสิ่งที่พวกเขาบริจาคไป ซึ่งการล่าเลิกและการก่อความเดือดร้อน⁸ ใด ๆ นั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของ

مَثَلُ الَّذِي يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَيْتَتْ سَمْعَ سَائِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تُمَّ لَا يَسْتَعْبُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَدَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾

¹ นำนอนนกแต่ละตัวย่อมมีสี่สัน และรูปร่างไม่เหมือนกัน เช่นเดียวกับมนุษย์ที่มีผิวพรรณ และรูปร่างหน้าตาไม่เหมือนกัน

² เพื่อจะได้จำกันได้ว่าตัวไหนสีอะไร?

³ สับนกทั้งสี่ตัวนั้นรวมกันเป็นท่อน ๆ เพื่อให้เหมือนกับสภาพของมนุษย์ที่กระตือกรและเนื้อหนังของพวกเขาปะปนกันในทุกหลุมศพ

⁴ ภูเขาทุกลูกในละแวกที่ท่านนะบีอิบรอฮีมอาศัยอยู่

⁵ รวมเป็นเจ็ดร้อยเมล็ด อันหมายถึงว่า ถ้าบริจาคหนึ่งบาทจะได้รับการตอบแทนถึงเจ็ดร้อยบาท

⁶ หมายถึงผู้ที่หมั่นกระทำความดีเป็นเนืองนิจ เพื่อหวังในความโปรดปรานของอัลลอฮ์จนเป็นที่รักใคร่ของพระองค์

⁷ เช่นทำทานแก่คนยากจน ให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่ขัดสน ช่วยเหลือครูเกี่ยวกับเงินเดือน เป็นต้น

⁸ เช่น ถือโอกาสให้ผู้ที่รับบริจาค ให้ทำธุรกิจให้แก่ตนฟรี ๆ เป็นการชดเชยสิ่งที่ได้บริจาคให้เขาไป เป็นต้น

พวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มี
ความกลัวใดๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขาก็จะ
ไม่เสียใจ

263. คำพูดที่ดี และการให้อภัยนั้น ดียิ่งกว่า
ทานที่มีการก่อความเดือดร้อนติดตามทานนั้น
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงหนักแน่น
เสมอ

264. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! จงอย่าให้บรรดา
ทานของพวกเจ้าไร้ผล ด้วยการลำเลิก และการ
ก่อความเดือดร้อน เช่นผู้ที่บริจาคทรัพย์ของเขา
เพื่ออวดอ้างผู้คน และทั้งเขาก็ไม่ศรัทธาต่อ
อัลลอฮ์ และวันปรโลก ดังนั้นอุปมาเขาผู้นั้น
ดังอุปไมยหินเกลี้ยงที่มีฝุ่นจับอยู่บนมัน แล้วมี
ฝนหนักประสพแก่มัน แล้วได้ทิ้งมันไว้ในสภาพ
เกลี้ยง¹ พวกเขาไม่สามารถที่จะได้สิ่งหนึ่งสิ่งใด
จากสิ่งที่ชวนชวายไว้² และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรง
แนะนำแก่กลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธา

265. และอุปมาบรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของ
พวกเขา เพื่อแสวงหาความพึงพอใจของอัลลอฮ์³
และเพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ตัวของพวกเขา
เอง⁴ นั้น ดังอุปไมยสวนแห่งหนึ่ง ณ ที่เนินสูง

﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ
يَتَّبِعُهَا آذَىٰ وَاللَّهُ عَنِّي حَلِيمٌ﴾

يَتَّيْهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يُطْلَوُا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ
وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ
صَفْوَانَ عَلَيْهِ رِثَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ
صَلْدًا لَا يَفْقِدُونَ عَلَيْهِ شَيْئًا وَمِمَّا كَسَبُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ
مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ
جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَتَمَّتْ أَكْطَافُهَا

¹ คือทำให้ฝุ่นที่จับอยู่บนหินนั้นปราศจากการโดยสิ้น

² ผู้ที่บริจาคทรัพย์เพื่ออวดอ้างผู้คนนั้นเขาจะไม่ได้รับการตอบแทนจากผลงานที่เขาได้กระทำไว้แต่อย่างใด
เนื่องจากการอวดอ้างได้ทำลายมันโดยหมดสิ้น ดังเช่นฝุ่นที่จับอยู่บนหินเกลี้ยงที่ฝนได้ทำให้มัน
ปราศจากการไปหมด

³ โดยมีได้มีเจตนาเพื่ออ้อวดผู้คน หรือให้ผู้คนยกย่อง ชมเชยร่วมไปด้วย

⁴ เพื่อให้ตัวของพวกเขามั่นอยู่ในการอิमानต่อพระองค์ และในบัญญัติของพระองค์

ซึ่งมีฝนหนักประสพแก่มัน แล้วมันก็นำมาซึ่งผลของมันสองเท่า แต่ถ้ามิได้มีฝนหนักประสพแก่มัน ก็มีฝนปรอยๆ¹ และอัลลอฮ์นั้นทรงเห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำกันอยู่

266. มีคนใดในพวกเจ้าชอบบ้างไหมที่เขาจะมีสวนอินทผลัม และองุ่น ซึ่งเบื้องล่างของสวนนั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ผลไม้ทั้งหมดในสวนนั้นเป็นของเขา และความชราได้ประสพแก่เขา และเขาก็มีลูกๆ ที่ยังอ่อนแออยู่² แต่แล้วได้มีลมพายุประสพแก่สวนนั้น ซึ่งในลมพายุนั้นมีไฟด้วย แล้วมันก็เผาอดไหม้ไป ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จึงทรงแจกแจงโองการทั้งหลายให้พวกเจ้าทราบ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ใคร่ครวญ

267. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงบริจาคส่วนหนึ่งจากบรรดาสิ่งดีๆ³ ของสิ่งที่พวกเจ้าได้แสวงหาไว้ และจากสิ่งที่เราได้ออกมาจากดิน⁴ สำหรับพวกเจ้า และพวกเจ้าอย่ามุ่งเอาสิ่งทีเสวยจากมันมาบริจาค ทั้ง ๆ ที่พวกเจ้าเองก็มีใช้จะเป็นผู้รับมันไว้⁵ นอกจากว่าพวกเจ้าจะหลับตา

ضَعِفَتِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٦﴾

أَبْوَدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّن نَّجِيلٍ
وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ
وَلَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعْفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
فَأَحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّنَّ طَيِّبَاتِ
مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِتَاخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغِصُّوا فِيهِ وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ
عَنِ حَكِيمٌ ﴿٢٦٧﴾

¹ หมายความว่า สวนนั้นก็ยิ่งให้ดอกออกผล แม้ว่าไม่มากถึงสองเท่า อันเป็นการแสดงว่าสวนนั้นให้ดอกออกผลอยู่ตลอดเวลา

² ยังไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่บิดาได้

³ คือสิ่งดี ๆ ที่ได้มาในทางที่ชอบด้วยบัญญัติศาสนา

⁴ อันได้แก่พืชผลที่พวกเขาเพาะปลูก และรวมไปถึงแร่ต่างๆ ที่ขุดพบ และน้ำมันที่สำรวจพบในแหล่งต่างๆ

⁵ ถ้าสมมติว่าพวกเจ้าเองเป็นผู้จะได้รับสิ่งเลวดังกล่าวแล้ว พวกเจ้าก็จะไม่รับ เพราะความเลวของมัน นอกจากจะหลับตารับเท่านั้น

ในการรับมันเท่านั้น และพึงรู้เถิดว่า แท้จริง อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี¹ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ

268. ซัยอูนนั้น มันจะชู้พวกเจ้าให้กลัวความยากจน² และจะใช้พวกเจ้าให้กระทำความชั่ว³ และอัลลอฮ์นั้น ทรงสัญญาแก่พวกเจ้าไว้ ซึ่งการอภัยโทษ และความกรุณาจากพระองค์⁴ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงกว้างขวาง ผู้ทรงรอบรู้

269. พระองค์จะทรงประทานความรู้ให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์⁵ และผู้ใดที่ได้รับการรู้แน่นนอนเขาก็ได้รับความดีอันมากมาย⁶ และไม่มีใครจะรำลึก นอกจากบรรดาผู้ที่มีสติปัญญาเท่านั้น

270. และสิ่งบริจาคนั้นดีดี ที่พวกเจ้าบริจาคไป⁷

السَّيْطَانُ يُعِدُّكُمْ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ
بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يُعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ
وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ
الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا
وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٦٩﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ

¹ ที่พระองค์ทรงใช้ให้พวกเจ้าบริจาคแก่คนยากจนนั้น ไซว่าพระองค์ไม่อยู่ในฐานะจะช่วยเหลือพวกเขาก็หาไม่ หากแต่พระองค์ทรงทดสอบพวกเจ้าเท่านั้น ความจริงพระองค์นั้นทรงมั่งมี สามารถที่จะช่วยเหลือข้าของพระองค์ที่ยากจนได้โดยไม่ลำบากแต่อย่างใด

² โดยชี้้นำให้ตระหนี่ หรือมิให้บริจาค เพราะจะเกิดความยากจน

³ ในทางที่ชั่วแล้ว มันจะยุให้จ่ายเงิน

⁴ อัลลอฮ์ทรงสัญญาว่า ถ้าบริจาคทรัพย์ในวิถีทางของพระองค์ นอกจากจะได้รับผลตอบแทนจากการบริจาค่นั้นแล้ว เขาจะได้รับการอภัยโทษและความกรุณาจากพระองค์อีกด้วย

⁵ ความจริงพระองค์ทรงประสงค์ให้ข้าของพระองค์ทุกคนมีความรู้ด้วยการประทานคัมภีร์ของพระองค์มาให้พร้อมกับทรงใช้ให้หาความรู้ในด้านอื่นๆ ด้วย ผู้ใดที่ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ และปฏิบัติตามที่พระองค์ทรงใช้ เขาก็อยู่ในความประสงค์ของพระองค์ แต่ถ้าผู้ใดไม่ศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ และไม่เชื่อฟังพระองค์ เขาก็ไม่อยู่ในความประสงค์ของพระองค์

⁶ เพราะความรู้นั้นสามารถให้เขารู้ได้ว่าอะไรจริง อะไรเท็จ อะไรควรปฏิบัติ และอะไรไม่ควรปฏิบัติ และวิธีทางที่จะได้มาซึ่งปัจจัยยังชีพ ดังนั้นผู้ที่ได้รับความรู้จึงถือว่า เขาได้รับความดีอันมากมาย

⁷ จะในทางที่ดีหรือในทางที่ชั่ว จะด้วยความบริสุทธิ์ใจหรือไม่ เป็นต้น

หรือสิ่งบนบานใดก็ดี ที่พวกเจ้าได้บนบานไว้¹ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้มันดี และสำหรับผู้อธรรมทั้งหลายนั้น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือ

271. หากพวกเจ้าเปิดเผยสิ่งที่ให้เป็นทาน มันก็เป็นสิ่งที่ดีอยู่² และถ้าหากพวกเจ้าปกปิดมัน และให้มันแก่บรรดาผู้ยากจนแล้ว มันก็เป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเจ้ายิ่งกว่า³ และพระองค์จะทรงลบล้างออกจากพวกเจ้า ซึ่งบางส่วนจากบรรดาความผิดของพวกเจ้า⁴ และอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ อย่างดีถ้วนในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำการอยู่

272. หาใช่เป็นหน้าที่ของเจ้าไม่ ซึ่งการแนะนำพวกเขา (ให้เกิดความศรัทธา)⁵ แต่หาว่าอัลลอฮ์ต่างหากที่จะแนะนำใครก็ได้ที่พระองค์ทรงประสงค์ (ให้เขาศรัทธา) สิ่งดีใด ๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไปก็ย่อมได้แก่ตัวของพวกเจ้าเอง และพวกเจ้าจะไม่บริจาคสิ่งใด นอกจากเพื่อแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์เท่านั้น⁶ และสิ่งดีใด ๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไป มันก็จะถูกตอบแทน

فَاللَّهُ يَعْلَمُهُ. وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٩٣﴾

إِنْ تَبَدُّوا الْأَصْدَقَاتِ فَنِعْمَ هُنَّ ۖ وَإِنْ تَخْفَوْهَا
وَتَوْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَيُكَفِّرُ
عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ ۗ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٩٣﴾

﴿٩٣﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَا كُنَّ اللَّهُ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا تُفْسِدْكُمْ ۖ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا لِأَنْبِيََاءَ
وَجْهِ اللَّهِ ۖ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ
إِلَيْكُمْ ۖ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ ﴿٩٣﴾

¹ จะเป็นการบนบาน เพื่อจงรักภักดีต่อพระองค์ หรือเพื่อจะกระทำการฝ่าฝืนบัญญัติของพระองค์

² ทั้งนี้เพราะเป็นตัวอย่างอันดีแก่ผู้อื่น หรือเพื่อจงใจให้ผู้ที่ไม่เคยคิดจะบริจาค คิดจะบริจาคบ้าง

³ เพราะการปกปิดในการบริจาคมานั้น จะช่วยให้ผู้ที่บริจาคห่างไกลจากการโอ้อวด และกระทำไปโดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์เท่านั้น

⁴ เพราะการทำทานนั้นไม่อยู่ในฐานะที่จะลบล้างความผิดทั้งหมดได้ หากแต่จะต้องกระทำความดีอื่น ๆ ด้วย จึงจะลบล้างความผิดให้หมดได้

⁵ ท่านนะบีมีหน้าที่เพียงทำการชี้แจงแนะนำเท่านั้น ส่วนใครจะศรัทธาหรือไม่ นั่นมิใช่เป็นหน้าที่รับผิดชอบของท่าน

⁶ บรรดามุสลิมนั้น พวกเขาจะไม่บริจาคเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น

โดยครบถ้วนแก่พวกเจ้าและพวกเจ้าจะไม่ถูก
อยู่ดีธรรม

273. (คือให้บริจาคนาน) แก่บรรดาผู้ที่ยากจน
ที่ถูกจำกัดตัวให้อยู่ในทางของอัลลอฮ์¹ โดยที่
พวกเขาไม่สามารถจะเดินทางไปในดินแดนอื่นๆ
ได้ (เพื่อประกอบอาชีพ) ผู้ที่ไม่รู้คิดว่พวกเขา
เป็นผู้มั่งมีอันเนื่องจากความสงบเสงี่ยมเจียมตัว
โดยที่เจ้าจะรู้จักเขาได้ ด้วยเครื่องหมายของ
พวกเขา² พวกเขาจะไม่ขอจากผู้คนในสภาพ
เข้าซี้ และสิ่งดีใดๆ ที่พวกเจ้าบริจาคไปนั้น
แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรู้ดีในสิ่งนั้น

274. บรรดาผู้ที่บริจาคทรัพย์ของพวกเขาทั้ง
ในเวลากลางคืน และกลางวัน ทั้งโดยปกปิด
และเปิดเผยนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของ
พวกเขา ณ พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และไม่มี
ความกลัวอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นแก่พวกเขา³
และทั้งพวกเขาจะไม่เสียใจ

275. บรรดาผู้กินดอกเบี้ยนั้น พวกเขาจะไม่
ทรงตัว⁴ นอกจากจะเป็นเช่นเดียวกับผู้ที่ชัฏฏอน
ทำร้ายเขาทรงตัว⁵ พวกเขา กล่าวว่า ที่จริง

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ سُرْبًا فِي الْأَرْضِ
يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَعْيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ
تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَاقًا وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ
عَلِيمٌ ﴿٢٧٣﴾

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٤﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا
يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ

¹ อันหมายถึงผู้ถือศนเพื่อต่อสู้ศัตรูที่รุกราน เพื่ออบรมเยาวชนมุสลิมให้เข้าใจ และปฏิบัติตามบัญญัติ
ศาสนา และเพื่อเผยแพร่หลักการอิสลามที่ถูกต้องแก่พี่น้องมุสลิม และบุคคลทั่วไป

² คือมีริ้วรอยแห่งความยากจนปรากฏอยู่ที่ตัวเขา

³ หมายถึงในวันกิยามะฮ์

⁴ หมายถึงทรงตัวในการดำเนินชีวิต

⁵ คนที่ถูกชัฏฏอนทำร้ายนั้นจะมีสติพันเพือนหรือเป็นบ้า ดังนั้น การทรงตัวของผู้กินดอกเบี้ยจึงประหลาด
คนบ้า คือบ้าเงิน

การค้าขายนั้นก็เหมือนการเอาดอกเบีย้นั้นเอง¹ และอัลลอฮ์ทรง อนุมัติการค้าขาย และ ทรงห้ามการเอาดอกเบีย้² ดังนั้นผู้ใดที่การค้าก เดือนจากพระเจ้าของเขาได้มายังเขา แล้วเขาก็เลิก สิ่งทีล่งแล้วมาก็เป็นสิทธิของเขา³ และ เรื่องของเขานั้นย่อมกลับไปสู่อัลลอฮ์⁴ และผู้ใด กลับ (กระทำ) อีก คนเหล่านี้แหละคือชาวนรก โดยที่พวกเขาจะอยู่ในนรกนั้นตลอดกาล

276. อัลลอฮ์จะทรงให้ดอกเบีย้ลดน้อยลงและ หมดความจำเริญ⁵ และจะทรงให้บรรดาที่เป็น ทานเพิ่มพูนขึ้น⁶ และอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงชอบ ผู้เนรคุณ⁷ ผู้กระทำบาปทุกคน

277. แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธา และประกอบ สิ่งที่ดีงามทั้งหลาย และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด และจ่ายซะกาตนั้น พวกเขาจะได้รับรางวัลของ พวกเขา ณ พระเจ้าของพวกเขา และไม่มี ความกลัวอย่างหนึ่งอย่างใดเกิดขึ้นแก่พวกเขา⁸ และ ทั้งพวกเขาก็จะไม่เสียใจ

اللَّهُ أَسْبَغَ وَحَرَّمَ الرِّبَاَ فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٦﴾

يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَاَ وَيُرِي الصَّدَقَتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٨﴾

¹ พวกกินดอกเบีย้กล่าวกันว่า การค้าขายก็เหมือนการเอาดอกเบีย้ กล่าวคือการนำเงินไปลงทุนค้าขาย ก็ได้กำไร และการให้เงินเช่าก็ได้กำไร ซึ่งก็เหมือนกัน

² อัลลอฮ์ทรงแจ้งให้ทราบว่า พระองค์ทรงอนุมัติแต่เพียงการค้าขาย และไม่ทรงอนุมัติการกินดอกเบีย้ เพราะการค้าขายและการกินดอกเบีย้นั้นไม่เหมือนกันอย่างที่พวกเขาคิด

³ ดอกเบีย้ที่เขาเคยรับไว้ในอดีตนั้นเป็นสิทธิของเขา ไม่ต้องสงคืน

⁴ อัลลอฮ์จะทรงพิจารณาเรื่องราวของเขาเอง

⁵ เงินดอกเบีย้ที่ได้มานั้น จะถูกบั่นทอนให้น้อยลง จนหมดสิ้น แม้ว่าจะยังไม่ปรากฏขณะที่ผู้กินดอกเบีย้ ยังมีชีวิตอยู่ แต่เมื่อได้ตกทอดไปถึงมือลูกหลาน ก็จะถูกผลาญ ด้วยน้ำมือของพวกเขาเหล่านั้น

⁶ จะทรงให้ทรัพย์สินของผู้บริจาคทานเพิ่มพูนขึ้น

⁷ ผู้ที่ไม่ยอมรับรู้ในความกรุณาของอัลลอฮ์ โดยเข้าใจว่าสิ่งที่เขาได้รับนั้นไม่เกี่ยวกับอัลลอฮ์แต่ประการใด

⁸ ในวันกิยามะฮ์

278. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย พึงยำเกรง อัลลอฮ์เถิด และจงละเว้นดอกเบียที่ยังเหลืออยู่เสีย¹ หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา

279. และถ้าพวกเจ้ามิได้ปฏิบัติตาม ก็พึงรับรู้ไว้ด้วย ซึ่งสงครามจากอัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์² และหากพวกเจ้าสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวแล้ว สำหรับพวกเจ้าก็คือต้นทุนแห่งทรัพย์สินของพวกเจ้า³ โดยที่พวกเจ้าจะได้ไม่อธรรม และไม่ถูกอธรรม⁴

280. และหากเขา (ลูกหนี้) เป็นผู้ยากไร้ ก็จงให้มีการรอคอยจนกว่าจะถึงคราวสะดวก⁵ และ การที่พวกเจ้าจะให้เป็นที่านนั้น⁶ ย่อมเป็นการดีแก่พวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้

281. และพวกเจ้าจงยำเกรงวันหนึ่ง⁷ ซึ่งพวกเจ้าจะถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์ในวันนั้น แล้วแต่ละชีวิตจะถูกตอบแทนโดยครบถ้วน ตามที่ชีวิตนั้นได้แสวงหาไว้ และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

282. บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! เมื่อพวกเจ้าต่างมีหนี้สินกัน จะด้วยหนี้สินใด ๆ ก็ตาม จนกว่าจะถึงกำหนดเวลา (ใช้หนี้) ที่ถูกระบุไว้

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ
مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِن كُنْتُمْ فَلَئِكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ
لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾

وَإِن كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾

وَأْتَقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى
كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى فَآتُواهُمُوهُ وَلْيَكُتَبَ بَيْنَكُمُ كَاتِبًا

¹ที่ยังมิได้รับจากผู้ที่ยืมเงินไป

² อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์จะทำสงครามกับพวกเจ้า

³ รับเอาเฉพาะต้นทุนกลับคืนเท่านั้น

⁴ จะได้ไม่ตกอยู่ในฐานะเป็นการช่มเหลงลูกหนี้ และถูกลูกหนี้ช่มเหลง

⁵ ให้เจ้าหน้าที่รอคอยไปก่อน จนกว่าลูกหนี้จะมีเงิน

⁶ ถ้าจะยกหนี้ให้เป็นที่านเสียเลยก็เป็นการดียิ่ง

⁷ วันกิยามะฮ์

แล้ว¹ ก็จงบันทึกหนี้สินนั้นเสีย และผู้เขียนก็
 จงบันทึกระหว่างพวกเจ้าด้วยความเที่ยงธรรม
 และผู้เขียนคนหนึ่งคนใดก็จงอย่าปฏิเสธที่จะ
 บันทึก ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนเขา² ดังนั้น
 เขาจึงบันทึกเกิด และจงให้ผู้ที่มิสิทธิเหนือเขา
 (ลูกหนี้) บอกให้บันทึก และเขาจงอย่าเกรง
 อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าของเขา และจงอย่าให้
 บกพร่องแต่อย่างใดจากสิทธินั้น³ และถ้าผู้มี
 สิทธิเหนือเขา (ลูกหนี้) เป็นคนโง่ หรือเป็นผู้
 อ่อนแอหรือไม่สามารถจะบอกให้บันทึกได้ ก็
 จงให้ผู้ปกครองของเขาบอกด้วยความเที่ยงธรรม
 และพวกเจ้าจงให้มีพยานขึ้นสองนายจากบรรดา
 ผู้ชายในหมู่พวกเจ้า แต่ถ้ามิปรากฏว่า พยาน
 ทั้งสองนั้นเป็นชายก็ให้มีผู้ชายคนหนึ่งกับผู้หญิง
 สองคน จากผู้ที่พวกเจ้าพึงใจในหมู่พยาน
 ทั้งหมด เพื่อว่าหญิงใดในสองคนนั้นหลงไป
 คนหนึ่งในสองคนนั้นก็จะได้เตือนอีกคนหนึ่ง
 และบรรดาพยานนั้นก็จงอย่าได้ปฏิเสธ⁴ เมื่อ
 พวกเขาถูกเรียกร้อง และพวกเจ้าจงอย่า
 เบื่อหน่ายที่จะบันทึกหนี้สินนั้นไม่ว่าน้อยหรือ
 มากก็ตาม จนกว่าจะถึงกำหนดเวลาของมัน
 นั้นแหละคือสิ่งที่ยุติธรรมยิ่งกว่า ณ ที่อัลลอฮ์
 และเที่ยงตรงยิ่งกว่าสำหรับเป็นหลักฐานยืนยัน

بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ
 اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ
 وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا بَیْحَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ
 الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
 أَنْ يُمْلِعَ لَهُ فَلَْيُمْلِلْ لَهُ بِالْعَدْلِ وَأَسْتَشْهِدُوا
 شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ
 فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن رَضُوا مِنَ الشَّاهِدَاءِ
 أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا
 الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشَّاهِدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
 أَنْ تَكْتُمُوا صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَٰلِكُمْ
 أَمْسَطَ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّاهِدَةِ وَأَذَقَ
 الْأَلْتَرَابُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً
 تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
 أَلَّا تَكْتُمُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ
 وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَقَلَّوْا فَإِنَّهُ
 فَسُوقٌ بَيْنَكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ
 اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

¹ เป็นหนี้เป็นสินกันโดยมีกำหนดเวลาใช้หนี้จะเป็นเดือนหนึ่งหรือปีหนึ่งก็ตาม

² ตามความรู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงสอนเขา มิใช่ตามความนึกคิดของเขา

³ จากจำนวนหนี้สินที่เป็นหนี้เขาหรือชอมีเขา

⁴ อย่าได้ปฏิเสธที่จะเป็นพยาน

และเป็นสิ่งไกลยิ่งกว่าที่พวกเจ้าจะไม่สงสัย นอกจากว่ามันเป็นสินค้าที่ปรากฏอยู่ต่อหน้า ซึ่งพวกเจ้าหมั่นเวียนมัน (ซื้อขายแลกเปลี่ยน) ระหว่างพวกเจ้า ก็ไม่มีโทษอันใดแก่พวกเจ้าที่ พวกเจ้าจะไม่บันทึกมัน และพวกเจ้าจงให้มี พยานขึ้น เมื่อพวกเจ้าต่างซื้อขายกัน และ ผู้เขียนก็จงอย่าก่อให้เกิดความเดือดร้อนขึ้น¹ และผู้เป็นพยานด้วย² และหากว่าพวกเจ้ากระทำ แน่นนอนมันก็เป็นการค้าเนื่องด้วยพวกเจ้า³ และพวกเจ้าพึงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และอัลลอฮ์ นั้นทรงให้ความรู้แก่พวกเจ้าอยู่ และอัลลอฮ์นั้น ทรงรอบรู้ในทุกสิ่งทุกอย่าง

283. และถ้าพวกเจ้าอยู่ในระหว่างเดินทางและ ไม่พบผู้เขียนคนใด ก็ให้มีสิ่งค้ำประกันยึดถือไว้ แต่ถ้าบางคนในพวกเจ้าไว้ใจอีกบางคน (ลูกหนี้) ผู้ที่ได้รับความไว้วางใจ (ลูกหนี้) ก็จงคืนสิ่งที่ถูกไว้วางใจ (หนี้) ของเขาเสีย และเขาจงกลัวเกรงอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของเขาเถิด และพวกเจ้าจงอย่า ปกปิดพยานหลักฐาน และผู้ใดปกปิดมันไว้ แน่นนอนหัวใจของเขาก็มีบาป และอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ

284. สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้า และสิ่งที่อยู่ใน แผ่นดินนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และถ้าหาก

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ
مَقْبُوضَهُ فَإِنْ أَتَىٰ بِكُم مِّنْ بَعْضِ الْيَهُودِ الَّذِينَ
أَوْثَقُوا بِأَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ رَئُوفٌ بِالَّذِينَ
أَشْهَدُوا وَمَنْ يَكْتُمُوا فَآيَةُ الرَّاسِخِينَ
وَاللَّهُ يَسْمَعُ لِمَا تَعْمَلُونَ عَلَيْهِمْ

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوْا
مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخْفَوْهُ يُوْحٰسِبِكُمْ بِهٖ اللّٰهُ

¹ เขียนให้ถูกต้อง และชัดเจนตามที่บอกให้เขียน โดยไม่บิดเบือนด้วยการลดจำนวนหนี้ หรือเพิ่มขึ้น เป็นต้น

² ยืนยันตามความเป็นจริง อย่าได้เข้าข้างฝ่ายเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้

³ เนื่องจากพวกเจ้าเป็นสาเหตุ

พวกเจ้าเปิดเผยสิ่งที่อยู่ในใจของพวกเจ้า หรือปกปิดมันไว้ก็ตาม อัลลอฮ์จะทรงนำสิ่งนั้นมาชำระสอบสวนแก่พวกเจ้า แล้วพระองค์จะทรงอภัยโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และจะทรงลงโทษแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์¹ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

285. รอซูลนั้น (นะบีมุฮัมมัด) ได้ศรัทธาต่อสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่เขา² จากพระเจ้าของเขา และมุมีนทั้งหลายก็ศรัทธาด้วย ทุกคนศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และบรรดารอซูลของพระองค์ (พวกเขา กล่าวว่า) เราจะไม่แยกระหว่างท่านหนึ่งท่านใดจากบรรดารอซูลของพระองค์³ และพวกเขาได้กล่าวว่า⁴ เราได้ยืนแล้ว และได้ปฏิบัติตามแล้ว การอภัยโทษจากพระองค์เท่านั้นที่พวกเราปรารถนา โอ้พระเจ้าของเรา! และยิ่งพระองค์นั้น คือการกลับไป⁵

فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ءَا مَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ
وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَا مَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ
وَرُسُلِهِ ۚ لَا نَفَرِقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ ۚ
وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

¹ การนึกคิดในใจนั้นอัลลอฮ์จะทรงนำมาชำระสอบสวนด้วย ถ้าทรงเห็นว่าผู้ใดควรได้รับอภัย พระองค์ก็จะทรงอภัยให้ แต่ถ้าผู้ใดควรได้รับการลงโทษก็จะทรงลงโทษ

² นะบีมุฮัมมัดนั้นได้ศรัทธาต่ออัล-กุรอานที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่ท่าน

³ ไม่แยกศรัทธาเฉพาะบางท่าน และปฏิเสธอีกบางท่าน เช่นคริสเตียนปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีมุซา และท่านนะบีมุฮัมมัดและยิวปฏิเสธศรัทธาต่อท่านนะบีอีซา และท่านนะบีมุฮัมมัด เป็นต้น

⁴ หมายถึงบรรดามุมีน

⁵ พวกมุมีนยอมรับว่า พวกเขาจะกลับไปหาพระองค์

286. อัลลอฮ์จะไม่ทรงบังคับชีวิตหนึ่งชีวิตใด นอกจากตามความสามารถของชีวิตนั้นเท่านั้น¹ ชีวิตนั้นจะได้รับการตอบแทนดีในสิ่งที่เขาได้แสวงหาไว้ และชีวิตนั้นจะได้รับการลงโทษในสิ่งชั่วที่เขาได้แสวงหาไว้ โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าเอาโทษแก่เราเลย หากพวกเราลืมหรือผิดพลาดไป โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าได้บรรทุกภาระหนักใด ๆ แก่พวกเรา² เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงบรรทุกมัน แก่บรรดาผู้ที่อยู่ก่อนหน้าพวกเรามาแล้ว โอ้พระเจ้าของพวกเรา! โปรดอย่าให้พวกเราแบกสิ่งที่ไม่มีกำลังใด ๆ แก่พวกเราที่จะแบกมันได้³ และโปรดได้ทรงอภัยแก่พวกเราและยกโทษให้แก่พวกเรา และเมตตาแก่พวกเราด้วยเถิด พระองค์นั้น คือ ผู้ปกครองของพวกเรา ดังนั้นโปรดได้ทรงช่วยเหลือพวกเราให้ได้รับชัยชนะเหนือกลุ่มชนที่ปฏิเสธศรัทธาด้วยเถิด

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِإِطَاقَةِ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٨٦﴾

¹ อัลลอฮ์ทรงใช้ให้แต่ละคนปฏิบัติเท่าที่เขามีความสามารถเท่านั้น

² หมายถึงบัญญัติอันเป็นภาระหนักในการปฏิบัติ ที่ใช้คำว่าบรรทุกนั้นเป็นส่วนเปรียบเทียบ กล่าวคือ บัญญัติอันเป็นภาระหนักในการปฏิบัตินั้น ประหนึ่งการแบกภาระอันหนัก

³ หมายถึงบัญญัติที่ไม่มีความสามารถที่จะปฏิบัติได้ ที่ใช้คำว่าแบกก็เป็นส่วนเปรียบเทียบ เช่นเดียวกับคำว่า “บรรทุก”